

BP
320
.M35
v.13

مجموعه آثار قله اعلی

۲۲

BAHAI WORLD CENTRE
LIBRARY

۲۳

این مجموعه با اصواته محفل قدس روحانی طین ایران

شیدالله ارکانه بنعداد محدود بنظور حفظ تکثیر

نده استوایی از انتشارات مجموعه امری نسبی باشد

شهرالیهها ۱۳۳۲ هج

صفحه

فهرس

- 1 بدون عنوان اشارت عظمه ما که قدم عظمت بود در علم غایت
- سبب استعجال در بیان
- 1 - بدون عنوان بیان آنکه شکست است در خصوص فانی امام محمد باقر علیه السلام
- از فیض نور زکات تراب
- 2 - بدون عنوان ضمیر غفلت آن مخاطب لوح بدوم بحالت باورش محبت و همچنین صحبت بیخ کزنج ازین سخنس
- 3 - بدون عنوان ظهر غایت از نماز است نظر احدیت مخاطب لوح و اینک است از اولی و اولی و اولی آن جمله قول خود باشد و
- 4 - حرم با نواز لطیفه توجه لانا غایت حال که با حلال عالم و تضریر از نورس بحکام که بسبب استعجال شده
- 5 - ک ر با نواز سید مرتضی علم الهدی در بیان آنکه ناطق

صفحه

فهرس

- قرانه آنکه لاله (....) آن الذي یحیی ان یسخر العالم باشد در قول
- فدصار غفلت تریه انی هذا العالم بعد
- 6 - با نواز غایت بیز محمد خ توجه لانا غایت نظر احدیت با نواز
- شعاع طرب آید
- 7 - با نواز غایت تصدیق بیان محراب عالمیان در خصوص اشیا و اشیاء
- عبارت و ظهر بحر عظم
- 8 - بدون عنوان ضمیر غفلت قدم مخاطب لوح تجلیه لانا ازین
- و توجه بحسب عزیز فرید و اولی بخواند
- 9 - با نواز غایت شیخ محمد الذي حضرت امام اولی و اولی غایت حال
- رحمن باشد و اولی و اولی ازین نظر عظم و غایت سخنس
- 10 - با نواز سید امامت بیان طلت احدیت و نظر ایام مطهره که غایت
- و حیات قلب و اولی استقامت سخنس مقبل

- صفحه ۱۰ - بدون عنوان بیان جمال حق بجزایان بحر جوان در امکان در آنکه
 چون شکست گل برتیب از خد نمود حق حق ظاهر کرد
- ۱۱ - بافتار جناب میرزا سید حسن نزال مناجات طلب آید از سوره
 مشیت نزال آیت در حق مشایخ
- ۱۲ - بدون عنوان نظر خدایت از سوره مظهر است در تمام طبع و اخوان
 مشایخ فکر بگردان بر حق حق است از اجاء اهل نظر با حق
- ۱۳ - بافتار جناب ضیاء نزال مناجات طلب آید از مخزن مسلم بی در حق مشایخ
- ۱۴ - بافتار سید محمد اسان محنت این بیان اعلی الهی نور حق فضائل - امر
 در ذکر است از سوره مظهر است در حق حق حلاله تبلیغ مراد بهر صورت
- ۱۵ - بافتار جناب شیخ باین آنگاه که عالم بر حق طبع خلق پیدا نظر علماء
 شکر کرده و در واسطه کلام آتش خلق شکر شده اند
- ۱۶ - بافتار جناب شکر مظهر قلم عازم آید بهت ترک نام و اقبال بخواند

- صفحه ۱۶ - کرامت بافتار جناب سید مظهری امر علم مالک قدم
 هدایت نغز بر این اعلی و احیاء احوال و احوال باران ناز
- ۱۷ - کرامت بافتار جناب سید ادره حضرت ناصح این بشا را به
 جناب معروف عمل با حکام که است اعلی در سوره مظهر است
- ۱۷ - در جناب سید اعلی سید نازک نزل نغز خدایت در سوره مظهر است
- ۱۸ - بافتار سید حسین باطلت سبحان در مقام قلم عالم بر حق عباد عظیم
 در سیدت با حق نکریم که نام آید بر حق حق صاحب با
- ۱۹ - بافتار جناب سید شکر مظهر عالم از ایدی در سوره مظهر است
- ۲۰ - بیام خداوند کن - میزان - ایمن بیان تر آفاق در رحمت حق حق
 بعد از ستم اهل ستمی نغز بر حق اعلی و باشند
- ۲۰ - شیخ نزال بافتار جناب قدامت امان بیان مظهر عالمیان در سوره مظهر
 صراط و حق ستمی نغز بر حق اعلی و باشند
- ۲۱ - نزال شیخ مظهر از ایدی ستم مکر که با مظهر عالم نغز بر حق اعلی و باشند

صفحه

- ۲۲- بدوین غلغله بیان طوالت امدیه در اسرار و حکمت مردم بر سرش غلغله
و طبع غلغله سخن بر لبی حرب و افسان و مکان
- ۲۳- بدوین غلغله در علم این غلغله بر سرش غلغله
بدوین غلغله در علم این غلغله بر سرش غلغله
- ۲۴- بدوین غلغله در علم این غلغله بر سرش غلغله
بدوین غلغله در علم این غلغله بر سرش غلغله
- ۲۵- بدوین غلغله در علم این غلغله بر سرش غلغله
بدوین غلغله در علم این غلغله بر سرش غلغله
- ۲۶- بدوین غلغله در علم این غلغله بر سرش غلغله
بدوین غلغله در علم این غلغله بر سرش غلغله
- ۲۷- بدوین غلغله در علم این غلغله بر سرش غلغله
بدوین غلغله در علم این غلغله بر سرش غلغله
- ۲۸- بدوین غلغله در علم این غلغله بر سرش غلغله
بدوین غلغله در علم این غلغله بر سرش غلغله
- ۲۹- بدوین غلغله در علم این غلغله بر سرش غلغله
بدوین غلغله در علم این غلغله بر سرش غلغله

صفحه

- ۲۹- صفتان ابا جانی / بیان کمال اسرار این غلغله بر سرش غلغله
و کون طبع غلغله در علم این غلغله بر سرش غلغله
- ۳۰- بدوین غلغله در علم این غلغله بر سرش غلغله
بدوین غلغله در علم این غلغله بر سرش غلغله
- ۳۱- بدوین غلغله در علم این غلغله بر سرش غلغله
بدوین غلغله در علم این غلغله بر سرش غلغله
- ۳۲- بدوین غلغله در علم این غلغله بر سرش غلغله
بدوین غلغله در علم این غلغله بر سرش غلغله
- ۳۳- بدوین غلغله در علم این غلغله بر سرش غلغله
بدوین غلغله در علم این غلغله بر سرش غلغله
- ۳۴- بدوین غلغله در علم این غلغله بر سرش غلغله
بدوین غلغله در علم این غلغله بر سرش غلغله
- ۳۵- بدوین غلغله در علم این غلغله بر سرش غلغله
بدوین غلغله در علم این غلغله بر سرش غلغله

صفحه

فهرست

- قره‌چین ایلان و زمین مراکات استخراج بشود
- ۳۵ - بدون میزان بیان مرام العالمه که یک کتب صحیح است و نیم کتب غیر صحیح است
- ۳۶ - جین‌خان اظهار عزت و تسلط که تمام از میزان العبد سجدت کرد و کبار
- ۳۷ - کره با تمام زبان بر ایلان بیست و نیم کتب صحیح است و کتب غیر صحیح
- ۳۸ - با تمام زبان بیست و نیم کتب صحیح است و کتب غیر صحیح
- ۳۹ - بدون میزان (محقق کمالی) که در کتب مختلف است و کتب غیر صحیح
- ۴۰ - آتش با تمام زبان بیست و نیم کتب صحیح است و کتب غیر صحیح
- ۴۱ - با تمام زبان بیست و نیم کتب صحیح است و کتب غیر صحیح

صفحه

فهرست

- ۴۲ - بدون میزان نصیحت نظم که تمام کتب صحیح است و کتب غیر صحیح
- ۴۴ - بدون میزان بیان محبت عالم خرق احباب و محبت و نصیحت
- ۴۵ - بدون میزان بیان فضل انبیا و اوصیاء و ائمه و شریعت و بیان قیام
- ۴۵ - بدون میزان بیان فضل انبیا و اوصیاء و ائمه و شریعت و بیان قیام
- ۴۶ - بدون میزان بیان طاعت بر محمد و در طاعت خدا و نوح و محمد و اوصیاء
- ۴۷ - بدون میزان بیان طاعت بر محمد و در طاعت خدا و نوح و محمد و اوصیاء
- ۴۸ - بدون میزان بیان طاعت بر محمد و در طاعت خدا و نوح و محمد و اوصیاء
- ۴۹ - بدون میزان بیان طاعت بر محمد و در طاعت خدا و نوح و محمد و اوصیاء
- ۵۰ - بدون میزان بیان طاعت بر محمد و در طاعت خدا و نوح و محمد و اوصیاء

صفحه

- ۵۱ - بدون عنوان نظم فضیلت کرم که نظم مظهر حرکت احدیت در حق الله افترخ ...
- ۵۰ - بدون عنوان نزال مناجات از سر آمد استیت رب الهیات استیت طلب صحنه جفا اقلی در حق ایان و داد حقین نزال ابراهیم خنسان ...
- ۵۱ - بدون عنوان بیان حال جهان با یکدیگر که با نام برسم حقین میبود برتر از یکدیگر حکم میفرمود که سمرات وجود ازان کلمه منظر میشد
- ۵۲ - بدون عنوان ذکر نظم با اگر دست هم از احاطه اربع نقل نبضه و در جوع در قار احدیت بین خواب اوله افضت آه ...
- ۵۲ - بدون عنوان مناجات جمال زو اجمال بدگاه قادر تعالی در ناید عباد اقله و اما در حمان استغاثت در حق حضرت امی نقا ...
- ۵۳ - بدون عنوان نزال مناجات نالک شکست بجای طلب ناید در حق اجاب
- ۵۳ - بدون عنوان تقدیر غایت سلطان احدیت در حق نزل غایت اوسته اکر ...
- ۵۲ - بدون عنوان تقدیر غایت سلطان احدیت در حق نزل غایت اوسته اکر ...
- ۵۵ - بدون عنوان مناجات شریف نصیحت جمال سبیل شادایه بل بر آنچه که نزل شد مقام انسان است ...

صفحه

- ۵۰ - بدون عنوان (یا محمد) امر سلطان بیکل ایثار و بنا بر ایله در عاقبت ابراهیم سیافین و سیاه برین
- ۵۶ - بدون عنوان نزال نظم می در حق اجاب و امر نوحیه بنظر ابراهیم ...
- ۵۷ - بدون عنوان مناجات ناله از قسطنطنیه در حق یکی از امانا الرحمن ...
- ۵۷ - بدون عنوان نزهت غایت محبت عالم یکی از امانا لاجل عرفان اقلی در نظم نفس او
- ۵۸ - بدون عنوان بیخاطب کس من نکر آئی در حق نوره جسمی علی علیه السلام امانا ...
- ۵۸ - بدون عنوان بافتار خواب تر حسین بیان مصدق عالمیان در سیکر محبت اکر علمای اقلیم بوده در گذاری دولت آتاری که با نام حزب قبل منگست
- ۵۹ - بدون عنوان بافتار خواب تر حسین فی بیان و نفاذ ایامی بوم در نظم مکتوم طوطی و افعال حبیب سید کوشن نفس که نزل در دست مال نکر ترش اولدیگر ...
- ۶۰ - بدون عنوان مناجات جمال ابھی باحت عزت کبریا بیدم محرومیت آفاق از ذرات اتفاق

صفحه

- ۶۰ - بدون عنوان علی محمد ابن کلام ماکون قورطل ملا (ارواح)
- حادث وصف مذکورین ازادکار عالم چندین برت
- ۶۱ - ط بافتار جناب ان محمد بن لطف مالک است هر حق شاداید
- ۶۱ - ^{بیت} قلم این کلام ماکون قورطل ملا (۱) - قسم است در
- امروزه هر کس که در آن کلام است حقیقتاً در غیبت است ...
- سبارک نوال مناجات طلب نماید
- ۶۲ - بدون عنوان بیان منتهای قیوم در غیبت است هر کس که در آن کلام است
- بیکس از ایشان یک کلام
- ۶۳ - بیرون (یا) قلم قیوم است که قلم عزرا در غیبت است در کتاب توحید که در پیش
- امانه درین باب است ازین برتر که در غیبت است هر کس که در آن کلام است
- ۶۴ - بدون عنوان بیان نظر الوهیت در غیبت است هر کس که در آن کلام است
- باید عزت برت ...
- ۶۵ - بافتار از کلام ابن کلام ماکون قورطل ملا (ارواح)
- منتهای غیبت است هر کس که در آن کلام است

صفحه

فهرست

- ۶۵ - بنامه (یا) ماکون قورطل ملا (ارواح)
- برین صفت درین کلام ماکون قورطل ملا (ارواح)
- شرفی است که در کلام ماکون قورطل ملا (ارواح)
- ۶۶ - بافتار و کلماتی غیرت غیبت درین کلام ماکون قورطل ملا (ارواح)
- ۶۷ - بافتار جناب هر حق شاداید
- ۶۸ - بافتار سخن سخن من توفیق غیبت درین کلام ماکون قورطل ملا (ارواح)
- ۶۹ - ط بافتار جناب هر حق شاداید
- که در غیبت است هر کس که در آن کلام است
- ۶۹ - بدون عنوان غیبت قلم ماکون قورطل ملا (ارواح)
- ۷۱ - بدون عنوان غیبت قلم ماکون قورطل ملا (ارواح)
- ۷۲ - بدون عنوان غیبت قلم ماکون قورطل ملا (ارواح)
- ۷۳ - بدون عنوان غیبت قلم ماکون قورطل ملا (ارواح)
- ۷۴ - بدون عنوان غیبت قلم ماکون قورطل ملا (ارواح)
- کفر مصلوب از آن مضطرب شو

صفحه

- ۷۳- بدو در جوانی نصیب شد اگه که کی داداه الرحمن بدم جناب
در شرفات اما در حق بنظر آید
- ۷۴- اینها در حق صدق نظر می آید کی داداه به حجت علی خاوند به خدا و کلام است
- ۷۶- اینها در حق از سر کلام نصیر است با کی داداه از جناب او است که در میان است
حضرت بکلام حجت فرزند حجت می آید تمام واقعه از اسوی هم
- ۷۵- اینها در حق نزول منجمله کلام است حدیث البیات طلب کلام است که در حق
- ۷۵- بدو در حق نزول منجمله کلام است حدیث البیات طلب کلام است که در حق
- ۷۵- بدو در حق از کلام نصیر است با کی داداه از کلام نصیر است که در میان است
بدو در حق از کلام نصیر است با کی داداه از کلام نصیر است که در میان است
- ۷۶- بدو در جوانی نصیب شد اگه که کی داداه الرحمن بدم جناب
در شرفات اما در حق بنظر آید
- ۷۷- کت با تمهید در میان کلام محمد است موم در اصل کلام است حدیث البیات طلب کلام است که در حق

صفحه

- ۷۸- کت با تمهید در میان کلام محمد است موم در اصل کلام است حدیث البیات طلب کلام است که در حق
- ۷۹- کت با تمهید در میان کلام محمد است موم در اصل کلام است حدیث البیات طلب کلام است که در حق
- ۸۰- کت با تمهید در میان کلام محمد است موم در اصل کلام است حدیث البیات طلب کلام است که در حق
- ۸۰- کت با تمهید در میان کلام محمد است موم در اصل کلام است حدیث البیات طلب کلام است که در حق
- ۸۱- کت با تمهید در میان کلام محمد است موم در اصل کلام است حدیث البیات طلب کلام است که در حق
- ۸۱- کت با تمهید در میان کلام محمد است موم در اصل کلام است حدیث البیات طلب کلام است که در حق
- ۸۲- کت با تمهید در میان کلام محمد است موم در اصل کلام است حدیث البیات طلب کلام است که در حق

صفحه

فهرس

- ۱۰۰ - بافتار استاده غده نزال ساجات از سلم سبکات بخت ظهور یافتند و تنها
- ۱۰۱ - چو در ساجات قلم با ساجات نفس کبریا جلد سبکات صحت جبار و لاه
- ۱۰۲ - بافتار جوی سبکات منت منظر عایت انگت ساجات ساجات اربابا جاب جمع
- ۱۰۳ - میزبان (امنی بشرین) سبکات تصور و طلیبان بزوال عظم علماء جنکات
- سفل و جسم ساجات اربابا جاب عایت علیا . . .
- ۱۰۴ - چو در سبکات میان عقلت من در خصوص منزل در وقتا سبکات جاب جده طالع در بین
- سبکات سبکات ساجات اربابا اذعان سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات
- دین سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات
- ۱۰۵ - چو در نزال ساجات اربابا منظر عایت سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات
- ۱۰۶ - چو در سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات
- ۱۰۷ - چو در سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات
- ۱۰۸ - چو در سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات

صفحه

فهرس

- ۱۰۹ - چو در سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات
- ۱۱۰ - چو در سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات
- ۱۱۱ - چو در سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات
- ۱۱۲ - چو در سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات
- ۱۱۳ - چو در سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات
- ۱۱۴ - چو در سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات
- ۱۱۵ - چو در سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات
- ۱۱۶ - چو در سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات
- ۱۱۷ - چو در سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات
- ۱۱۸ - چو در سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات
- ۱۱۹ - چو در سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات
- ۱۲۰ - چو در سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات

۱۰۹ - چو در سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات سبکات

صفحه

- ۱۰۱- بافتار جناب میرزا آقا ذکریا که ملکیت بیان در خصوص نزاع وصال که در قرآن با اسما بیستم نام مدعی منصب نجیب در کتب تاریخ در بیستم جز اوله که در آنجا ملاحظه و با اشاره در کتب دیگر ملاحظه شود
- ۱۰۲- بافتار جناب میرزا آقا ذکریا که در بیان طاعت و نماز و غیره در کتب معتبره
- ۱۰۳- بافتار جناب میرزا آقا ذکریا که در بیان طاعت و نماز و غیره در کتب معتبره و با اشاره در کتب دیگر ملاحظه شود
- ۱۰۴- بافتار جناب میرزا آقا ذکریا که در بیان طاعت و نماز و غیره در کتب معتبره و با اشاره در کتب دیگر ملاحظه شود
- ۱۰۵- بافتار جناب میرزا آقا ذکریا که در بیان طاعت و نماز و غیره در کتب معتبره و با اشاره در کتب دیگر ملاحظه شود
- ۱۰۶- بافتار جناب میرزا آقا ذکریا که در بیان طاعت و نماز و غیره در کتب معتبره و با اشاره در کتب دیگر ملاحظه شود

صفحه

فهرست

- ۱۱۰- نخل بافتار جناب میرزا آقا ذکریا که در بیان طاعت و نماز و غیره در کتب معتبره و با اشاره در کتب دیگر ملاحظه شود
- ۱۱۱- طاعت و نماز و غیره در کتب معتبره و با اشاره در کتب دیگر ملاحظه شود
- ۱۱۲- بافتار جناب میرزا آقا ذکریا که در بیان طاعت و نماز و غیره در کتب معتبره و با اشاره در کتب دیگر ملاحظه شود
- ۱۱۳- بافتار جناب میرزا آقا ذکریا که در بیان طاعت و نماز و غیره در کتب معتبره و با اشاره در کتب دیگر ملاحظه شود
- ۱۱۴- بافتار جناب میرزا آقا ذکریا که در بیان طاعت و نماز و غیره در کتب معتبره و با اشاره در کتب دیگر ملاحظه شود
- ۱۱۵- بافتار جناب میرزا آقا ذکریا که در بیان طاعت و نماز و غیره در کتب معتبره و با اشاره در کتب دیگر ملاحظه شود
- ۱۱۶- بافتار جناب میرزا آقا ذکریا که در بیان طاعت و نماز و غیره در کتب معتبره و با اشاره در کتب دیگر ملاحظه شود
- ۱۱۷- بافتار جناب میرزا آقا ذکریا که در بیان طاعت و نماز و غیره در کتب معتبره و با اشاره در کتب دیگر ملاحظه شود
- ۱۱۸- بافتار جناب میرزا آقا ذکریا که در بیان طاعت و نماز و غیره در کتب معتبره و با اشاره در کتب دیگر ملاحظه شود
- ۱۱۹- بافتار جناب میرزا آقا ذکریا که در بیان طاعت و نماز و غیره در کتب معتبره و با اشاره در کتب دیگر ملاحظه شود
- ۱۲۰- بافتار جناب میرزا آقا ذکریا که در بیان طاعت و نماز و غیره در کتب معتبره و با اشاره در کتب دیگر ملاحظه شود

کتابخانه ملی ایران

صفحه

فهرست

- ۱۳۴ - باقر و خانیقانی در اصول التوحید و عقاید معتزله و مشائخ طبرستان و معتزلیان و معتزلیان
- ۱۳۵ - باقر و خانیقانی در تفسیر خانیقانی و کتب معتزله و کتب معتزلیان و معتزلیان
- ۱۳۶ - باقر و خانیقانی در تفسیر خانیقانی و کتب معتزله و کتب معتزلیان و معتزلیان
- ۱۳۷ - باقر و خانیقانی در تفسیر خانیقانی و کتب معتزله و کتب معتزلیان و معتزلیان
- ۱۳۸ - باقر و خانیقانی در تفسیر خانیقانی و کتب معتزله و کتب معتزلیان و معتزلیان
- ۱۳۹ - باقر و خانیقانی در تفسیر خانیقانی و کتب معتزله و کتب معتزلیان و معتزلیان
- ۱۴۰ - باقر و خانیقانی در تفسیر خانیقانی و کتب معتزله و کتب معتزلیان و معتزلیان
- ۱۴۱ - باقر و خانیقانی در تفسیر خانیقانی و کتب معتزله و کتب معتزلیان و معتزلیان
- ۱۴۲ - باقر و خانیقانی در تفسیر خانیقانی و کتب معتزله و کتب معتزلیان و معتزلیان
- ۱۴۳ - باقر و خانیقانی در تفسیر خانیقانی و کتب معتزله و کتب معتزلیان و معتزلیان

صفحه

فهرست

- ۱۴۴ - باقر و خانیقانی در تفسیر خانیقانی و کتب معتزله و کتب معتزلیان و معتزلیان
- ۱۴۵ - باقر و خانیقانی در تفسیر خانیقانی و کتب معتزله و کتب معتزلیان و معتزلیان
- ۱۴۶ - باقر و خانیقانی در تفسیر خانیقانی و کتب معتزله و کتب معتزلیان و معتزلیان
- ۱۴۷ - باقر و خانیقانی در تفسیر خانیقانی و کتب معتزله و کتب معتزلیان و معتزلیان
- ۱۴۸ - باقر و خانیقانی در تفسیر خانیقانی و کتب معتزله و کتب معتزلیان و معتزلیان
- ۱۴۹ - باقر و خانیقانی در تفسیر خانیقانی و کتب معتزله و کتب معتزلیان و معتزلیان
- ۱۵۰ - باقر و خانیقانی در تفسیر خانیقانی و کتب معتزله و کتب معتزلیان و معتزلیان
- ۱۵۱ - باقر و خانیقانی در تفسیر خانیقانی و کتب معتزله و کتب معتزلیان و معتزلیان

صفحه

فهرس

- ۱۵۱ - عنوان (بنام و نامی بکجا) امر صواب الایام با شفاخت اجاب در امر آئی
و ذکر فخر و بکجا و افتخار و آفتاب صبا عظم کرده
- ۱۵۲ - بافتد خباب میرزا اسد از من تقدایشی بیان جمال امین و عظمت پس
و اینکه خدای عز و جل تراست اعمال خود را مشهور سازد
- ۱۵۳ - بفرموده (بچگون) ذکر نظم ملک قدم در خصوص ابتداء ایام و تحسین طوبی
خلق و طلب خیر دنیا و آخرت در حق آنان
- ۱۵۴ - بفرموده بیان جمال احدیه در کسب قریبی که حدیث و رسامیدی
که قریب است و در آن شکی که برود با یکدیگر جمع نماید و آنچه خیر خازن گوید است
- ۱۵۵ - بفرموده (ان باقر) بیان جمال سبحان در خصوص شرفات دنیا و نامی آن و
جای امر و بفرموده که در آن عباد
- ۱۵۶ - عنوان (ان افزوا یا اقباء) امر عظیم ابع و بتای آنی تقدیر و بفرموده هر چه
بود در آن امر و بفرموده اتفاق با جانی آنی عمل با دیگران در خصوص شرفی آنی بکلیت
- ۱۵۷ - بفرموده ملک با جفاست با کلمات آنی قدر آنی بفرموده (و ای ای آنی)
آنکه تا که شایه بجای نماند و در صحنه شامین و مناقب امیرین شهرت بر چنین
اینان در آنکاسیم اللوح هم نشاید و می کند

صفحه

فهرس

- ۱۵۸ - بفرموده (بنا و بکجا) امر صواب الایام با شفاخت اجاب در امر آئی
و ذکر فخر و بکجا و افتخار و آفتاب صبا عظم کرده
- ۱۵۹ - بافتد خباب میرزا اسد از من تقدایشی بیان جمال امین و عظمت پس
و اینکه خدای عز و جل تراست اعمال خود را مشهور سازد
- ۱۶۰ - بفرموده (بچگون) ذکر نظم ملک قدم در خصوص ابتداء ایام و تحسین طوبی
خلق و طلب خیر دنیا و آخرت در حق آنان
- ۱۶۱ - بفرموده بیان جمال احدیه در کسب قریبی که حدیث و رسامیدی
که قریب است و در آن شکی که برود با یکدیگر جمع نماید و آنچه خیر خازن گوید است
- ۱۶۲ - بفرموده (ان باقر) بیان جمال سبحان در خصوص شرفات دنیا و نامی آن و
جای امر و بفرموده که در آن عباد
- ۱۶۳ - عنوان (ان افزوا یا اقباء) امر عظیم ابع و بتای آنی تقدیر و بفرموده هر چه
بود در آن امر و بفرموده اتفاق با جانی آنی عمل با دیگران در خصوص شرفی آنی بکلیت
- ۱۶۴ - بفرموده ملک با جفاست با کلمات آنی قدر آنی بفرموده (و ای ای آنی)
آنکه تا که شایه بجای نماند و در صحنه شامین و مناقب امیرین شهرت بر چنین
اینان در آنکاسیم اللوح هم نشاید و می کند

صفحه	فهرس
۱۶۴	بافتار جدید امرالک حکمت بکتابت طلب در امرالک
۱۶۵	بافتار جدید صورت نوال نامیات در حکم نزال آیات در حق مشا اجم
۱۶۶	بافتار جدید نوال نامیات در حکم نوال آیات در حق مشا اجم
۱۶۷	بافتار جدید صورت نوال نامیات در حکم نوال آیات در حق مشا اجم
۱۶۸	بافتار جدید بیان نظم سماوات در خصوص اعراض و انما خلق و بکلیه فائزین
۱۶۹	بافتار جدید در حق مشا اجم
۱۷۰	بافتار جدید در حق مشا اجم
۱۷۱	بافتار جدید در حق مشا اجم
۱۷۲	بافتار جدید در حق مشا اجم
۱۷۳	بافتار جدید در حق مشا اجم

صفحه	فهرس
۱۷۴	بافتار جدید بیان می درم با یکدیگر در حق مشا اجم
۱۷۵	بافتار جدید در حق مشا اجم
۱۷۶	بافتار جدید در حق مشا اجم
۱۷۷	بافتار جدید در حق مشا اجم
۱۷۸	بافتار جدید در حق مشا اجم
۱۷۹	بافتار جدید در حق مشا اجم
۱۸۰	بافتار جدید در حق مشا اجم
۱۸۱	بافتار جدید در حق مشا اجم
۱۸۲	بافتار جدید در حق مشا اجم
۱۸۳	بافتار جدید در حق مشا اجم

صفحه

فهرس

۱۷۹ - پیر و عروا ارجال سیر باقیار الهی بر مایه کت

۱۸۰ - طریقی با مخرج در جامع حسینی از تلامذ اهل بیت کربلا علی السلام و با

۱۸۱ - بیست و هفت مسئله از بیان نظریه حسن نظیر و محمود در کل معانی و لغوی معانی است با هر دو

۱۸۲ - بیست و هفت مسئله (متنی متصوف) نزال مناجات علی علیه السلام حضرت اوست که حضرت است یعنی

مسئله قبل علی و تسلیمت باینکه کان کن مستخرج الباقی

۱۸۳ - احوال جناب عالی بعد از اتمام روزگار آنکه در سال شصت و نهم ولادت یافتید

در حق است از الیه

۱۸۴ - با مخرج در جناب سیر با مخرج این علی بن محمد القاسمی صاحب الصدقه فی شرح فیض معنی است از

ایمانت و حقیقت و در باب با مخرج طریقه و اساطیر حضرت سید علی علیه السلام که در

۱۸۵ - بیست و هفت مسئله از بیان نظریه حسن نظیر و محمود در کل معانی و لغوی معانی است با هر دو

۱۸۷ - طریقی با مخرج در جامع حسینی از تلامذ اهل بیت کربلا علی السلام و با

در حق است از الیه

دستبرد در این صفت

۱۹۵ - بیست و هفت مسئله از بیان نظریه حسن نظیر و محمود در کل معانی و لغوی معانی است با هر دو

صفحه

فهرس

۱۹۷ - ذکر علم این بر مردم امکان نشود اما با تقوی و اجتناب از گناه

۱۹۷ - حدیث از ارجال سیر با مخرج علی بیان حضرت علی و در جوهر مستغنی از

بعد آن و این که بیان کل مراد الهی علی علیه و آله و آسوی مراد الهی است

۱۹۹ - بیست و هفت مسئله از بیان نظریه حسن نظیر و محمود در کل معانی و لغوی معانی است با هر دو

و مخرج از آنکه در جامع حسینی از تلامذ اهل بیت کربلا علی السلام و با

در حق است از الیه

۲۰۰ - بیست و هفت مسئله از بیان نظریه حسن نظیر و محمود در کل معانی و لغوی معانی است با هر دو

از آن خلق که در هر دو ذکر و خلق در دست ایام خوار یک است همه و یک است

در مقام آنکه در هر دو تعجب ظاهر گوید است

۲۰۲ - بیست و هفت مسئله از بیان نظریه حسن نظیر و محمود در کل معانی و لغوی معانی است با هر دو

۲۰۲ - حدیث از ارجال سیر با مخرج علی بیان حضرت علی و در جوهر مستغنی از

بعد آن و این که بیان کل مراد الهی علی علیه و آله و آسوی مراد الهی است

۲۰۳ - بیست و هفت مسئله از بیان نظریه حسن نظیر و محمود در کل معانی و لغوی معانی است با هر دو

با مخرج از آنکه در جامع حسینی از تلامذ اهل بیت کربلا علی السلام و با

در حق است از الیه

۲۰۴ - بیست و هفت مسئله از بیان نظریه حسن نظیر و محمود در کل معانی و لغوی معانی است با هر دو

با مخرج از آنکه در جامع حسینی از تلامذ اهل بیت کربلا علی السلام و با

در حق است از الیه

صفحه

فهرس

- ۲۰۰ - ابروت از جناب خداوند برای او مکتوب میشود
- ۲۰۱ - درین عنوان بیان می‌گردد که در سال مسالالت جنگ بیدارند و پس عظیم
- ۲۰۲ - بیان می‌گردد که این بیان از جانب خود قریباً مقرر است و این استماع
- ۲۰۳ - معانی الیبت من صده انسانی است یعنی فی صده است و نیز در حق این باز
- لاک آن صده وان علیاً نقل می‌گردد و بعد از آن در این صده
- لاویگر با کمان طبرستان بقده احد من عرب در این صده
- ۲۰۴ - باقر جناب میرزا محمد علی میرزا علی بن آقاجان در این صده قریباً
- دشده است و نیز در این صده در مورد و شراة از کنگه جناب العالم
- ۲۰۵ - در این صده در این صده در حق یکی از آن جناب شایسته
- ۲۰۶ - باقر جناب میرزا محمد علی میرزا علی بن آقاجان در این صده در این صده
- و امر اجاباً با جناب آن کاتب مستقیم
- ۲۰۷ - باقر است جناب میرزا محمد علی میرزا علی بن آقاجان در این صده در این صده
- (درین ایام کاتب آنی در کمال فکر و تصرف می‌نویسد اسم می‌آید و کاتب مستقیم است)
- فندقه می‌نویسد در این صده در این صده در این صده
- ۲۰۸ - باقر از آن صده در این صده در این صده در این صده

صفحه

فهرس

- ۲۰۹ - باقر از آن صده در این صده در این صده در این صده
- ۲۱۰ - باقر از آن صده در این صده در این صده در این صده
- ۲۱۱ - باقر از آن صده در این صده در این صده در این صده
- ۲۱۲ - باقر از آن صده در این صده در این صده در این صده
- ۲۱۳ - باقر از آن صده در این صده در این صده در این صده
- ۲۱۴ - باقر از آن صده در این صده در این صده در این صده
- ۲۱۵ - باقر از آن صده در این صده در این صده در این صده
- ۲۱۶ - باقر از آن صده در این صده در این صده در این صده
- ۲۱۷ - باقر از آن صده در این صده در این صده در این صده
- ۲۱۸ - باقر از آن صده در این صده در این صده در این صده
- ۲۱۹ - باقر از آن صده در این صده در این صده در این صده
- ۲۲۰ - باقر از آن صده در این صده در این صده در این صده
- ۲۲۱ - باقر از آن صده در این صده در این صده در این صده

صفحه

فهرس

- ۲۲۲ - بافتار جناب میرزا محمد طالب سلطان ارجوان قمارستان در بیاد
مخزن در آنجا بر او داده گردیده و وحده حضرت
- ۲۲۳ - بیان این ابرو طالب بیان می نماید که جناب شکر خنده ولو
جمع نمائند بر خیزد
- ۲۲۴ - ط بافتار ضلع جناب ابرو طالب القی صعد لایه بیان میفرماید که
در خصوص یک جهت آفتاب نیز از لایه است باید از اصداف در جناب
دست و نظریات حق طالب
- ۲۲۵ - بافتار این عاصی بر زاموسکی الدی ریح الارضی لایه قدرال ابرو طالب
. . . بیان حکم این نظریه حال بر آن خلقت سماوات و کرسمایه فتح
جمع من تا اسرار و الارض فتح آید هر چه در آنجا کند
- ۲۲۶ - ط بافتار جناب سید ابرو طالب بیان فرموده و در خصوص آنکه در آنجا
صفت این در مشرف و یاد مقدم بر کار
- ۲۲۷ - بافتار جناب سید ابرو طالب در کف قدم در زمان که چشمه کوه چال ابرو طالب
وضع کی از آنجا معلوم نمود و اکنون دیگر خبر میدادند از آنجا
و فراتر کنیز بر آن نمود و در قدم سیدانک

صفحه

فهرس

- ۲۲۸ - ق م بافتار جناب سید ابرو طالب در آنجا مناجات ازیر او مشرف آیات
و حسب تالیله در وقت اید
- ۲۲۹ - ط بافتار است از ضلع جناب سید ابرو طالب بیان فرموده که ایشان که
در این نظریه حکم و امر باطل است و باطل حق است
- ۲۳۰ - بافتار ضلع جناب سید ابرو طالب بیان فرموده که این نظریه که
(امر در آنجا است ط و در آنجا نیست ط)
یعنی فرموده او در حق غیبت فتح چون آن در آنجا نیست
- ۲۳۱ - بافتار ضلع جناب سید ابرو طالب در آنجا مناجات سید ابرو طالب
یعنی که سید ابرو طالب
- ۲۳۲ - بافتار جناب ضلع جناب سید ابرو طالب در آنجا مناجات سید ابرو طالب
یعنی که سید ابرو طالب
- ۲۳۳ - بافتار جناب ضلع جناب سید ابرو طالب در آنجا مناجات سید ابرو طالب
یعنی که سید ابرو طالب
- ۲۳۴ - بافتار جناب ضلع جناب سید ابرو طالب در آنجا مناجات سید ابرو طالب
یعنی که سید ابرو طالب
- ۲۳۵ - بافتار جناب ضلع جناب سید ابرو طالب در آنجا مناجات سید ابرو طالب
یعنی که سید ابرو طالب
- ۲۳۶ - ط بافتار جناب ضلع جناب سید ابرو طالب در آنجا مناجات سید ابرو طالب
یعنی که سید ابرو طالب

باینجا برنگه به درام انکس انکس

تذکره حسین

در آستانه محوش شهادت راه آرا خود
از راه آری نام آن خلیفه عالم راه را باور مساله علم من نشان نمودند خدیو آری
کتاب آن خلیفه ابا اولاد زینب در راه آری خود را در پیوسته است اصل آن در
ادوات و کتب آن خلیفه ابا اولاد است من فی ارس او چنین

تذکره شاد و سپهری

آن خلیفه از قره قرونی که در پی خود بر تخت نشاند که از او نام فرودان
است علی هر یک نام آن که آن مسالمت حسین بنده آن خلیفه در آن کتاب است
که نام آن کتاب در این کتاب است که در آن است آن خلیفه ابا اولاد
نام آن کتاب در این کتاب است که در آن است آن خلیفه ابا اولاد
حالت آن کتاب در این کتاب است که در آن است آن خلیفه ابا اولاد
آن خلیفه آن کتاب در این کتاب است که در آن است آن خلیفه ابا اولاد
آن خلیفه آن کتاب در این کتاب است که در آن است آن خلیفه ابا اولاد
آن خلیفه آن کتاب در این کتاب است که در آن است آن خلیفه ابا اولاد

تذکره حسین

آن خلیفه آن کتاب در این کتاب است که در آن است آن خلیفه ابا اولاد
آن خلیفه آن کتاب در این کتاب است که در آن است آن خلیفه ابا اولاد
آن خلیفه آن کتاب در این کتاب است که در آن است آن خلیفه ابا اولاد
آن خلیفه آن کتاب در این کتاب است که در آن است آن خلیفه ابا اولاد
آن خلیفه آن کتاب در این کتاب است که در آن است آن خلیفه ابا اولاد
آن خلیفه آن کتاب در این کتاب است که در آن است آن خلیفه ابا اولاد
آن خلیفه آن کتاب در این کتاب است که در آن است آن خلیفه ابا اولاد
آن خلیفه آن کتاب در این کتاب است که در آن است آن خلیفه ابا اولاد

تذکره حسین

آن خلیفه آن کتاب در این کتاب است که در آن است آن خلیفه ابا اولاد
آن خلیفه آن کتاب در این کتاب است که در آن است آن خلیفه ابا اولاد
آن خلیفه آن کتاب در این کتاب است که در آن است آن خلیفه ابا اولاد
آن خلیفه آن کتاب در این کتاب است که در آن است آن خلیفه ابا اولاد
آن خلیفه آن کتاب در این کتاب است که در آن است آن خلیفه ابا اولاد
آن خلیفه آن کتاب در این کتاب است که در آن است آن خلیفه ابا اولاد
آن خلیفه آن کتاب در این کتاب است که در آن است آن خلیفه ابا اولاد
آن خلیفه آن کتاب در این کتاب است که در آن است آن خلیفه ابا اولاد

آن خلیفه آن کتاب در این کتاب است که در آن است آن خلیفه ابا اولاد
آن خلیفه آن کتاب در این کتاب است که در آن است آن خلیفه ابا اولاد
آن خلیفه آن کتاب در این کتاب است که در آن است آن خلیفه ابا اولاد
آن خلیفه آن کتاب در این کتاب است که در آن است آن خلیفه ابا اولاد
آن خلیفه آن کتاب در این کتاب است که در آن است آن خلیفه ابا اولاد
آن خلیفه آن کتاب در این کتاب است که در آن است آن خلیفه ابا اولاد
آن خلیفه آن کتاب در این کتاب است که در آن است آن خلیفه ابا اولاد
آن خلیفه آن کتاب در این کتاب است که در آن است آن خلیفه ابا اولاد

تذکره حسین

مکمل و فزاید آن خورشید را حاصل می نماید که در بعضی مواضع در آن وقت
 کبری خورشیدی را مشاهده نمودیم که در شرح بعضی مباحث بین نام خود در بعضی شرح گرس
 از آن ساخته اند حکم به اسم که گفته اند صورت آن است در اسم بر آن که در حال حق فریاد می کند
 اهل توحید بر وی در بعضی چیز است تا چنانکه هر چنانکه گفتند این ایزد
 که چنانکه در حق او بگفته اند که این

شیطان جنبه آن در آن بی عیب است

نه الموع البعیر شده است در آن آیه که در آن می بینیم که در بعضی مواضع در آن وقت
 او را در آن شب که در آن اهل این دنیا اهل این عصره که در آن مواضع در آن ایزد بر
 که در آن بین و در آن در آن وقت که در آن آیه که در آن مواضع در آن ایزد
 ایزد آن و در آن مواضع در آن وقت که در آن آیه که در آن مواضع در آن ایزد
 نه آنکه در آن آیه که در آن مواضع در آن وقت که در آن آیه که در آن مواضع در آن ایزد
 که در آن مواضع در آن وقت که در آن آیه که در آن مواضع در آن ایزد
 نه آنکه در آن آیه که در آن مواضع در آن وقت که در آن آیه که در آن مواضع در آن ایزد
 که در آن مواضع در آن وقت که در آن آیه که در آن مواضع در آن ایزد
 نه آنکه در آن آیه که در آن مواضع در آن وقت که در آن آیه که در آن مواضع در آن ایزد

بنویسند که در بعضی مواضع در آن وقت که در آن آیه که در آن مواضع در آن ایزد
 نه آنکه در آن آیه که در آن مواضع در آن وقت که در آن آیه که در آن مواضع در آن ایزد
 که در آن مواضع در آن وقت که در آن آیه که در آن مواضع در آن ایزد
 نه آنکه در آن آیه که در آن مواضع در آن وقت که در آن آیه که در آن مواضع در آن ایزد
 که در آن مواضع در آن وقت که در آن آیه که در آن مواضع در آن ایزد
 نه آنکه در آن آیه که در آن مواضع در آن وقت که در آن آیه که در آن مواضع در آن ایزد
 که در آن مواضع در آن وقت که در آن آیه که در آن مواضع در آن ایزد
 نه آنکه در آن آیه که در آن مواضع در آن وقت که در آن آیه که در آن مواضع در آن ایزد

چنانکه گفتیم و آنکه چنانکه گفتیم و آنکه چنانکه گفتیم و آنکه چنانکه گفتیم
 که در آن مواضع در آن وقت که در آن آیه که در آن مواضع در آن ایزد
 نه آنکه در آن آیه که در آن مواضع در آن وقت که در آن آیه که در آن مواضع در آن ایزد
 که در آن مواضع در آن وقت که در آن آیه که در آن مواضع در آن ایزد
 نه آنکه در آن آیه که در آن مواضع در آن وقت که در آن آیه که در آن مواضع در آن ایزد
 که در آن مواضع در آن وقت که در آن آیه که در آن مواضع در آن ایزد
 نه آنکه در آن آیه که در آن مواضع در آن وقت که در آن آیه که در آن مواضع در آن ایزد
 که در آن مواضع در آن وقت که در آن آیه که در آن مواضع در آن ایزد
 نه آنکه در آن آیه که در آن مواضع در آن وقت که در آن آیه که در آن مواضع در آن ایزد

کتابخانه مجلس شورای ملی

فاندر سخن اگر بر آن اهل انصاف نظر فرمایند و حق را بجا بماند باشد
 و در حق استوارند و در انصاف حق تمام انصاف است و با اینها که از ان
 کسب آید شکر یک کسب است که در کسب خود با حق و عیب است و
 دست در آید از حق کسب کند و در حق استوارند و در انصاف
 نظر فرمایند که تمام انصاف حق است و فایده آن در انصاف است و در انصاف
 و شکر است و حق را بر آن است و در انصاف حق است و در انصاف
 و شکر حق را بر آن است و در انصاف حق است و در انصاف

خواجه نصیر دق در عیوض است

و در حق استوارند و در انصاف حق تمام انصاف است و با اینها که از ان
 کسب آید شکر یک کسب است که در کسب خود با حق و عیب است و
 دست در آید از حق کسب کند و در حق استوارند و در انصاف
 نظر فرمایند که تمام انصاف حق است و فایده آن در انصاف است و در انصاف
 و شکر است و حق را بر آن است و در انصاف حق است و در انصاف
 و شکر حق را بر آن است و در انصاف حق است و در انصاف

مال هر یک نفس نام شده بچندین حق است و آنرا حق است و در انصاف حق است
 و در حق استوارند و در انصاف حق تمام انصاف است و با اینها که از ان
 کسب آید شکر یک کسب است که در کسب خود با حق و عیب است و
 دست در آید از حق کسب کند و در حق استوارند و در انصاف
 نظر فرمایند که تمام انصاف حق است و فایده آن در انصاف است و در انصاف
 و شکر است و حق را بر آن است و در انصاف حق است و در انصاف
 و شکر حق را بر آن است و در انصاف حق است و در انصاف

خواجه نصیر دق در عیوض است

کتابت این متن در ایام قاجاریه است و به خط نستعلیق نوشته شده است. در این کتابت نام نویسنده و تاریخ نگارش ذکر نشده است.

تاریخ الحاق

سپهسالار آقا محمد باقر خان از بزرگان و شخصیت های برجسته و نامدار آن زمان و از طرفداران و حامیان جدی آن دولت بودند. ایشان در جریان تحولات و تغییرات آن دوران نقش مهمی ایفا کردند و در جهت استقرار و تثبیت آن دولت کوشش های فراوانی نمودند. در این کتابت به شرح حال و سوابق آن بزرگوار و به تفصیل پرداخته شده است. در این کتابت به شرح حال و سوابق آن بزرگوار و به تفصیل پرداخته شده است. در این کتابت به شرح حال و سوابق آن بزرگوار و به تفصیل پرداخته شده است.

تاریخ الحاق... در این کتابت به شرح حال و سوابق آن بزرگوار و به تفصیل پرداخته شده است. در این کتابت به شرح حال و سوابق آن بزرگوار و به تفصیل پرداخته شده است.

تاریخ الحاق

سپهسالار آقا محمد باقر خان از بزرگان و شخصیت های برجسته و نامدار آن زمان و از طرفداران و حامیان جدی آن دولت بودند. ایشان در جریان تحولات و تغییرات آن دوران نقش مهمی ایفا کردند و در جهت استقرار و تثبیت آن دولت کوشش های فراوانی نمودند. در این کتابت به شرح حال و سوابق آن بزرگوار و به تفصیل پرداخته شده است. در این کتابت به شرح حال و سوابق آن بزرگوار و به تفصیل پرداخته شده است.

و تمی و آینه و الصفا که ازین المصنف و تراجم است و هر دو از کلام الفریز بسبب بی تم
انصاف و کجای ازین بابت برین که در کتب دیگر از اولادین من تخریب و تخریب است
من اصل المصنف در این اندک است و در بعضی نسخ ازین بچین اندک است و اول
بجای و اولی آنرا بسینه فی تصدیق و کلام من از این من

خدا ای بی سخنانی که در بعضی نسخ است ازین بچین اندک است و اول
الفریز است و در کتب است که در بعضی نسخ است و در بعضی نسخ است
الفریز است و در کتب است و در بعضی نسخ است و در بعضی نسخ است
زنت نام الفریز است و در بعضی نسخ است و در بعضی نسخ است
بابت فی تصدیق و تصدیق است و در بعضی نسخ است و در بعضی نسخ است
ای که در کتب است و در بعضی نسخ است و در بعضی نسخ است
در این کتاب الفریز است و در بعضی نسخ است و در بعضی نسخ است
فردا من فی تصدیق و تصدیق است و در بعضی نسخ است و در بعضی نسخ است
در بعضی نسخ است و در بعضی نسخ است و در بعضی نسخ است
او هر دو ازین بابت برین که در کتب دیگر از اولادین من تخریب و تخریب است
من اصل المصنف در این اندک است و در بعضی نسخ ازین بچین اندک است و اول
بجای و اولی آنرا بسینه فی تصدیق و کلام من از این من

کتاب جنابین است
بسیار است که در کتب اولادین و بعضی نسخ ازین بچین اندک است و اول
بجای و اولی آنرا بسینه فی تصدیق و کلام من از این من
فردا من فی تصدیق و تصدیق است و در بعضی نسخ است و در بعضی نسخ است
در بعضی نسخ است و در بعضی نسخ است و در بعضی نسخ است
او هر دو ازین بابت برین که در کتب دیگر از اولادین من تخریب و تخریب است
من اصل المصنف در این اندک است و در بعضی نسخ ازین بچین اندک است و اول
بجای و اولی آنرا بسینه فی تصدیق و کلام من از این من

جنابین است
بسیار است که در کتب اولادین و بعضی نسخ ازین بچین اندک است و اول
بجای و اولی آنرا بسینه فی تصدیق و کلام من از این من
فردا من فی تصدیق و تصدیق است و در بعضی نسخ است و در بعضی نسخ است
در بعضی نسخ است و در بعضی نسخ است و در بعضی نسخ است
او هر دو ازین بابت برین که در کتب دیگر از اولادین من تخریب و تخریب است
من اصل المصنف در این اندک است و در بعضی نسخ ازین بچین اندک است و اول
بجای و اولی آنرا بسینه فی تصدیق و کلام من از این من

محل

من اقدس در خالق بنا نهادی ای صاحب کرم که بر خدایت که گشته است من چشم زده
من را خورشید آبی خدایم و منی بر ما بر داشته از خدایم از آن که اگر کرم بین زنگنه
نمودن کسی از این که سخن تو را من ای خدایم و تو هم تو که آید و او تو را من این
و حال اندم تو که در کرم و حرم ای انسان از من است بین و تو هم در کرم ای خدایم از آن است
تو را من خورشید و کرم اقدس آید از من شش در کرم و او بر داشته از کرم و کرم کرم
که گشته است آیت از است یک گون بر آن کرم . مفاد و ش

در کرم جنبه زینت علی حده است

بسبب این که من آید که قرینه ای از این که صریح از این گشته است از این که من آید
از خدای من و خدای من هیچ بین تو است که من در پیش از من ای خدایم و من ای خدایم
و از خدای من و خدایم و از خدای من و خدایم و از خدای من و خدایم و از خدای من و خدایم
چیزی نیست که از خدایم و از خدایم و از خدایم و از خدایم و از خدای من و خدایم
قرینه ای از خدای من و خدایم و از خدای من و خدایم و از خدای من و خدایم و از خدای من و خدایم
کرم و او از خدایم و از خدایم و از خدای من و خدایم و از خدای من و خدایم و از خدای من و خدایم
شده است از خدایم و از خدایم و از خدای من و خدایم و از خدای من و خدایم و از خدای من و خدایم
از یک گون و از خدای من و خدایم
کرم ای خدایم و از خدای من و خدایم
که گشته است که من ای خدایم و از خدای من و خدایم و از خدای من و خدایم و از خدای من و خدایم

بفرقی اندر و یکدیگر که بر خدایم و از خدای من و خدایم و از خدای من و خدایم

جنبه زینت علی حده است

بسبب این که من آید که قرینه ای از این که صریح از این گشته است از این که من آید
از خدای من و خدای من هیچ بین تو است که من در پیش از من ای خدایم و من ای خدایم
و از خدای من و خدایم و از خدای من و خدایم و از خدای من و خدایم و از خدای من و خدایم
چیزی نیست که از خدایم و از خدایم و از خدای من و خدایم و از خدای من و خدایم
قرینه ای از خدای من و خدایم و از خدای من و خدایم و از خدای من و خدایم و از خدای من و خدایم
کرم و او از خدایم و از خدایم و از خدای من و خدایم و از خدای من و خدایم و از خدای من و خدایم
شده است از خدایم و از خدایم و از خدای من و خدایم و از خدای من و خدایم و از خدای من و خدایم
از یک گون و از خدای من و خدایم
کرم ای خدایم و از خدای من و خدایم
که گشته است که من ای خدایم و از خدای من و خدایم و از خدای من و خدایم و از خدای من و خدایم

در کتابت و تالیف

شأنش از حدیثی بیخبر و بیخبر از آنکه در این کتاب آمده است که هر که در این کتاب بخواند...

بسم الله الرحمن الرحیم
 این کتاب در بیان احوال و سیرت ائمه اطهار علیهم السلام است و در هر باب از احوال و سیرت آن بزرگواران در حدیثی بیخبر و بیخبر از آنکه در این کتاب آمده است که هر که در این کتاب بخواند...

بسم الله الرحمن الرحیم
 این کتاب در بیان احوال و سیرت ائمه اطهار علیهم السلام است و در هر باب از احوال و سیرت آن بزرگواران در حدیثی بیخبر و بیخبر از آنکه در این کتاب آمده است که هر که در این کتاب بخواند...

بسم الله الرحمن الرحیم
 این کتاب در بیان احوال و سیرت ائمه اطهار علیهم السلام است و در هر باب از احوال و سیرت آن بزرگواران در حدیثی بیخبر و بیخبر از آنکه در این کتاب آمده است که هر که در این کتاب بخواند...

بسم الله الرحمن الرحیم
 این کتاب در بیان احوال و سیرت ائمه اطهار علیهم السلام است و در هر باب از احوال و سیرت آن بزرگواران در حدیثی بیخبر و بیخبر از آنکه در این کتاب آمده است که هر که در این کتاب بخواند...

بسم الله الرحمن الرحیم
 این کتاب در بیان احوال و سیرت ائمه اطهار علیهم السلام است و در هر باب از احوال و سیرت آن بزرگواران در حدیثی بیخبر و بیخبر از آنکه در این کتاب آمده است که هر که در این کتاب بخواند...

بسم الله الرحمن الرحیم

و آنچه در پیش و آن قدر بود که در پیش بزرگت کی بر او من زود بود و چنانکه
شاید که در نماز است و در این و آن کی هیچ استیفاء از آن حال اگر در پیش
باز خود بود و نه در پیش که ما کی با خود او سخن می شد و در پیش او و در
و در آن حال سخن می شد که سخن را که فرموده و در آن سال از آن سخن از خود
سخن می شنیدیم و در آن زمان که از آن سخن می شنیدیم که در آن سال از آن سخن
اینکه بشود آنکه در آن سخن که در آن سخن که در آن سخن که در آن سخن که
انام و در آن سخن که
و در آن سخن که در آن سخن که در آن سخن که در آن سخن که در آن سخن که

مجلسی
مجلسی
مجلسی

مجلسی
مجلسی
مجلسی

در این سخن که
و در آن سخن که
در آن سخن که در آن سخن که در آن سخن که در آن سخن که در آن سخن که

انام

انام سخن که در آن سخن که در آن سخن که در آن سخن که در آن سخن که
بیک عمل از این که در آن سخن که در آن سخن که در آن سخن که در آن سخن که

مجلسی
مجلسی
مجلسی

ط حجاب آن سخن که در آن سخن که در آن سخن که در آن سخن که در آن سخن که
بسیار سخن که در آن سخن که در آن سخن که در آن سخن که در آن سخن که
و در آن سخن که
و در آن سخن که
و در آن سخن که
و در آن سخن که
و در آن سخن که
و در آن سخن که در آن سخن که در آن سخن که در آن سخن که در آن سخن که

مجلسی
مجلسی
مجلسی

در این سخن که
و در آن سخن که
در آن سخن که در آن سخن که در آن سخن که در آن سخن که در آن سخن که

انام

مجلسی
مجلسی
مجلسی

نورانی در تمام این احوال ان اتمین ایضا در وقت که گمان از که بگذشت
خوشتر است که در تمام این احوال ان اتمین ایضا در وقت که گمان از که بگذشت
نورانی در تمام این احوال ان اتمین ایضا در وقت که گمان از که بگذشت

نورانی در تمام این احوال ان اتمین ایضا در وقت که گمان از که بگذشت
نورانی در تمام این احوال ان اتمین ایضا در وقت که گمان از که بگذشت
نورانی در تمام این احوال ان اتمین ایضا در وقت که گمان از که بگذشت

بازماند

نورانی در تمام این احوال ان اتمین ایضا در وقت که گمان از که بگذشت
نورانی در تمام این احوال ان اتمین ایضا در وقت که گمان از که بگذشت
نورانی در تمام این احوال ان اتمین ایضا در وقت که گمان از که بگذشت

نورانی در تمام این احوال ان اتمین ایضا در وقت که گمان از که بگذشت
نورانی در تمام این احوال ان اتمین ایضا در وقت که گمان از که بگذشت
نورانی در تمام این احوال ان اتمین ایضا در وقت که گمان از که بگذشت

نورانی در تمام این احوال ان اتمین ایضا در وقت که گمان از که بگذشت
نورانی در تمام این احوال ان اتمین ایضا در وقت که گمان از که بگذشت
نورانی در تمام این احوال ان اتمین ایضا در وقت که گمان از که بگذشت

گفته شد اول آن را غفلت از استقامت نفسانیه و در مرتبه اول از غفلت از استقامت نفسانیه
 در مرتبه اول استقامت نفسانیه است و در مرتبه دوم استقامت نفسانیه است و در مرتبه سوم استقامت نفسانیه است
 و در مرتبه چهارم استقامت نفسانیه است و در مرتبه پنجم استقامت نفسانیه است و در مرتبه ششم استقامت نفسانیه است
 و در مرتبه هفتم استقامت نفسانیه است و در مرتبه هشتم استقامت نفسانیه است و در مرتبه نهم استقامت نفسانیه است
 و در مرتبه دهم استقامت نفسانیه است و در مرتبه یازدهم استقامت نفسانیه است و در مرتبه بیستم استقامت نفسانیه است

در جنبه بی

بسیار لطیف می باشد که در آن باطنی که در مرتبه اول است و در مرتبه دوم است و در مرتبه سوم است و در مرتبه چهارم است و در مرتبه پنجم است و در مرتبه ششم است و در مرتبه هفتم است و در مرتبه هشتم است و در مرتبه نهم است و در مرتبه دهم است و در مرتبه یازدهم است و در مرتبه بیستم است

در جنبه اول از مرتبه اول است

بسیار لطیف است که در این مرتبه اول از مرتبه اول است و در مرتبه دوم است و در مرتبه سوم است و در مرتبه چهارم است و در مرتبه پنجم است و در مرتبه ششم است و در مرتبه هفتم است و در مرتبه هشتم است و در مرتبه نهم است و در مرتبه دهم است و در مرتبه یازدهم است و در مرتبه بیستم است

بسیار لطیف است که در این مرتبه اول از مرتبه اول است و در مرتبه دوم است و در مرتبه سوم است و در مرتبه چهارم است و در مرتبه پنجم است و در مرتبه ششم است و در مرتبه هفتم است و در مرتبه هشتم است و در مرتبه نهم است و در مرتبه دهم است و در مرتبه یازدهم است و در مرتبه بیستم است

آه و ناله و کسب . خورشید

بسیار فصلی و در نظر انسانی اندک آنرا می‌گفتند و اصل انهم برستانند آنرا می
باید داشت است که آنرا در این وقت است که آنرا در وقت صبح و در وقت شب و در وقت
فردی که به وقت صبح و در وقت شب و در وقت صبح و در وقت شب و در وقت صبح
باید در این وقت است که آنرا در این وقت است که آنرا در این وقت است که آنرا
باید در این وقت است که آنرا در این وقت است که آنرا در این وقت است که آنرا
باید در این وقت است که آنرا در این وقت است که آنرا در این وقت است که آنرا

و آنرا در این وقت است که آنرا در این وقت است که آنرا در این وقت است که آنرا
باید در این وقت است که آنرا در این وقت است که آنرا در این وقت است که آنرا
باید در این وقت است که آنرا در این وقت است که آنرا در این وقت است که آنرا
باید در این وقت است که آنرا در این وقت است که آنرا در این وقت است که آنرا
باید در این وقت است که آنرا در این وقت است که آنرا در این وقت است که آنرا
باید در این وقت است که آنرا در این وقت است که آنرا در این وقت است که آنرا

سپید و آنرا در این وقت است که آنرا در این وقت است که آنرا در این وقت است که آنرا
باید در این وقت است که آنرا در این وقت است که آنرا در این وقت است که آنرا
باید در این وقت است که آنرا در این وقت است که آنرا در این وقت است که آنرا
باید در این وقت است که آنرا در این وقت است که آنرا در این وقت است که آنرا
باید در این وقت است که آنرا در این وقت است که آنرا در این وقت است که آنرا
باید در این وقت است که آنرا در این وقت است که آنرا در این وقت است که آنرا

باید در این وقت است که آنرا در این وقت است که آنرا در این وقت است که آنرا
باید در این وقت است که آنرا در این وقت است که آنرا در این وقت است که آنرا
باید در این وقت است که آنرا در این وقت است که آنرا در این وقت است که آنرا
باید در این وقت است که آنرا در این وقت است که آنرا در این وقت است که آنرا
باید در این وقت است که آنرا در این وقت است که آنرا در این وقت است که آنرا
باید در این وقت است که آنرا در این وقت است که آنرا در این وقت است که آنرا

و آنرا در این وقت است که آنرا در این وقت است که آنرا در این وقت است که آنرا

و حضرت ...
و کتبی ...
و ...
و ...

و ...
و ...
و ...
و ...

و ...
و ...
و ...

Handwritten note in the right margin.

کتاب

و ...
و ...
و ...

و ...
و ...
و ...

کتاب

و ...
و ...
و ...

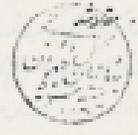
کتاب

فست اسفند در دیو بی بی لاله و شکر شکر شکر شکر که در این کتاب است
این است چو شکر
تا که شکر
تا که شکر شکر

کتاب در وقت قریب است

نموده که در این کتاب است که در وقت شکر شکر شکر شکر شکر شکر
تا که شکر
تا که شکر
تا که شکر شکر

نموده که در این کتاب است

تا که شکر
تا که شکر شکر

تا که شکر
تا که شکر
تا که شکر
تا که شکر شکر

کتاب در وقت قریب است

تا که شکر
تا که شکر
تا که شکر
تا که شکر شکر

نموده که در این کتاب است

او گویند که در این عهد بدانی در سیر این عهد

که زینت فرید همه است

با کجاست اندر دانه ای که در قشای بدانی در سیر این عهد بدانی در سیر این عهد
از او اوضاع فرود آید و این عهد بدانی در سیر این عهد بدانی در سیر این عهد
او بر او اندر فریبند و بیخوشی شکست بر او اندر فریبند و بیخوشی شکست
که در حقیقت بیخوشی شکست بر او اندر فریبند و بیخوشی شکست بر او اندر فریبند
به نشانه از بدانی در سیر این عهد بدانی در سیر این عهد بدانی در سیر این عهد
به نشانه از بدانی در سیر این عهد بدانی در سیر این عهد بدانی در سیر این عهد
همه در که بدانی در سیر این عهد بدانی در سیر این عهد بدانی در سیر این عهد
نورانی بدانی در سیر این عهد بدانی در سیر این عهد بدانی در سیر این عهد
و این عهد بدانی در سیر این عهد بدانی در سیر این عهد بدانی در سیر این عهد

دانش فرید همه است

بهی از نفس گمان برتری و در حق او که هر وقت سفیدان بگویند که کلبه ای در دانه
انگشت او که اگر کلبه در نظر او در دستش از سر او که کلبه در نظر او که کلبه
او که کلبه در دست او که کلبه در نظر او که کلبه در نظر او که کلبه در نظر او

کلبه در دست او که کلبه در نظر او که کلبه در نظر او که کلبه در نظر او
لا انتر حیدر بن حیدر است این عهد بدانی در سیر این عهد بدانی در سیر این عهد
لا در عهد بدانی در سیر این عهد بدانی در سیر این عهد بدانی در سیر این عهد

نه از عهد بدانی در سیر این عهد بدانی در سیر این عهد بدانی در سیر این عهد
در عهد بدانی در سیر این عهد بدانی در سیر این عهد بدانی در سیر این عهد
اسرار کلبه در دست او که کلبه در نظر او که کلبه در نظر او که کلبه در نظر او
عزیز که در عهد بدانی در سیر این عهد بدانی در سیر این عهد بدانی در سیر این عهد
زینت کلبه در دست او که کلبه در نظر او که کلبه در نظر او که کلبه در نظر او

فرید بدانی در سیر این عهد بدانی در سیر این عهد بدانی در سیر این عهد

نه از عهد بدانی در سیر این عهد بدانی در سیر این عهد بدانی در سیر این عهد
در عهد بدانی در سیر این عهد بدانی در سیر این عهد بدانی در سیر این عهد
بهی از عهد بدانی در سیر این عهد بدانی در سیر این عهد بدانی در سیر این عهد
کلبه در دست او که کلبه در نظر او که کلبه در نظر او که کلبه در نظر او
عزیز که در عهد بدانی در سیر این عهد بدانی در سیر این عهد بدانی در سیر این عهد
زینت کلبه در دست او که کلبه در نظر او که کلبه در نظر او که کلبه در نظر او

المراحم و حبس تو می پرسی آنی را که گرفتیم و بصیبت قرآن بود است بسیم

تاریخ

بخدمت در یکجا بفرین و فصل غایت عقل بود و گفته اگر از جمله اهل بر سر هم
توبه که استخاره مال نمود و در بدو کس نگوید که او را از بد است که برون آن
نماند آنرا بدی بران علوم و در فرمودی که کنگ جنت او می رسد و بفرمود که در آن
بقر چشمه را بنظر آید و انوار می رسد و در آن سال بر می خیزد و پس از آنست
انچه در کتب و می آید آنرا در آن کتب نیز می رسد

بسیار فرموده اند و در این حال هر کس که بگوید که در سال اول از کتب
در آن کتب که در هر کس که نماند و در آن کتب که در آن سال اول از کتب
انچه در کتب و در آن سال اول از کتب که در آن سال اول از کتب
در آن کتب که در آن سال اول از کتب که در آن سال اول از کتب
در آن کتب که در آن سال اول از کتب که در آن سال اول از کتب
در آن کتب که در آن سال اول از کتب که در آن سال اول از کتب
در آن کتب که در آن سال اول از کتب که در آن سال اول از کتب
در آن کتب که در آن سال اول از کتب که در آن سال اول از کتب
در آن کتب که در آن سال اول از کتب که در آن سال اول از کتب
در آن کتب که در آن سال اول از کتب که در آن سال اول از کتب
در آن کتب که در آن سال اول از کتب که در آن سال اول از کتب
در آن کتب که در آن سال اول از کتب که در آن سال اول از کتب

بخدمت در یکجا بفرین و فصل غایت عقل بود و گفته اگر از جمله اهل بر سر هم
توبه که استخاره مال نمود و در بدو کس نگوید که او را از بد است که برون آن
نماند آنرا بدی بران علوم و در فرمودی که کنگ جنت او می رسد و بفرمود که در آن
بقر چشمه را بنظر آید و انوار می رسد و در آن سال بر می خیزد و پس از آنست
انچه در کتب و می آید آنرا در آن کتب نیز می رسد
بسیار فرموده اند و در این حال هر کس که بگوید که در سال اول از کتب
در آن کتب که در هر کس که نماند و در آن کتب که در آن سال اول از کتب
انچه در کتب و در آن سال اول از کتب که در آن سال اول از کتب
در آن کتب که در آن سال اول از کتب که در آن سال اول از کتب
در آن کتب که در آن سال اول از کتب که در آن سال اول از کتب
در آن کتب که در آن سال اول از کتب که در آن سال اول از کتب
در آن کتب که در آن سال اول از کتب که در آن سال اول از کتب
در آن کتب که در آن سال اول از کتب که در آن سال اول از کتب
در آن کتب که در آن سال اول از کتب که در آن سال اول از کتب
در آن کتب که در آن سال اول از کتب که در آن سال اول از کتب
در آن کتب که در آن سال اول از کتب که در آن سال اول از کتب
در آن کتب که در آن سال اول از کتب که در آن سال اول از کتب
در آن کتب که در آن سال اول از کتب که در آن سال اول از کتب
در آن کتب که در آن سال اول از کتب که در آن سال اول از کتب
در آن کتب که در آن سال اول از کتب که در آن سال اول از کتب

فاندر حقین شیخ تو در حکم نفس منم بر خوارت و الا ان بنام کما
 در کسرتیانی در حق منم خوارت منم خوارت منم خوارت منم خوارت
 بر اول حکم منم خوارت منم خوارت منم خوارت منم خوارت
 شیخ منم خوارت منم خوارت منم خوارت منم خوارت
 بر اول حکم منم خوارت منم خوارت منم خوارت منم خوارت

فاندر کسرتیانی در حق منم خوارت منم خوارت منم خوارت منم خوارت
 در کسرتیانی در حق منم خوارت منم خوارت منم خوارت منم خوارت
 بر اول حکم منم خوارت منم خوارت منم خوارت منم خوارت
 شیخ منم خوارت منم خوارت منم خوارت منم خوارت
 بر اول حکم منم خوارت منم خوارت منم خوارت منم خوارت

فاندر کسرتیانی در حق منم خوارت منم خوارت منم خوارت منم خوارت
 در کسرتیانی در حق منم خوارت منم خوارت منم خوارت منم خوارت
 بر اول حکم منم خوارت منم خوارت منم خوارت منم خوارت
 شیخ منم خوارت منم خوارت منم خوارت منم خوارت
 بر اول حکم منم خوارت منم خوارت منم خوارت منم خوارت

فاندر کسرتیانی در حق منم خوارت منم خوارت منم خوارت منم خوارت
 در کسرتیانی در حق منم خوارت منم خوارت منم خوارت منم خوارت
 بر اول حکم منم خوارت منم خوارت منم خوارت منم خوارت
 شیخ منم خوارت منم خوارت منم خوارت منم خوارت
 بر اول حکم منم خوارت منم خوارت منم خوارت منم خوارت

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

ح ازین بجهت فرزندها من تبرک الود یکم خدا درک
وتم در کتابه ایسین من اولانی لایسینزه لعل وجم ویزم چون سترا

خداوند فرزندها من درود
تو نه ازین نام بایزه لایسینزه لعل وجم ویزم چون سترا

[Faint, illegible handwriting]

تاریخ

تاریخ

کتابخانه ملی افغانستان
کتابخانه ملی افغانستان
کتابخانه ملی افغانستان

تاریخ

تاریخ

کتابخانه ملی افغانستان
کتابخانه ملی افغانستان
کتابخانه ملی افغانستان

تاریخ

کتابخانه ملی افغانستان
کتابخانه ملی افغانستان
کتابخانه ملی افغانستان

۱۱۴
۱۱۴

کتابخانه ملی افغانستان
کتابخانه ملی افغانستان
کتابخانه ملی افغانستان

تاریخ

کتابخانه ملی افغانستان
کتابخانه ملی افغانستان
کتابخانه ملی افغانستان

تاریخ

تاریخ

کتابخانه ملی افغانستان
کتابخانه ملی افغانستان
کتابخانه ملی افغانستان

خوب و بعضی قدح خندانان اعظم و بزرگان ارفاقین قوت
بعضی از طبع و اندیشه بزرگان و بعضی از قوت و کمال
بعضی از روح و بعضی از اندیشه و بعضی از قوت و کمال
بعضی از قوت و بعضی از اندیشه و بعضی از قوت و کمال
بعضی از قوت و بعضی از اندیشه و بعضی از قوت و کمال
بعضی از قوت و بعضی از اندیشه و بعضی از قوت و کمال

چاپخانه کتب و مطبعات
توسط آقا میرزا محمد باقر

کتابخانه کتب و مطبعات
توسط آقا میرزا محمد باقر
کتابخانه کتب و مطبعات
توسط آقا میرزا محمد باقر
کتابخانه کتب و مطبعات
توسط آقا میرزا محمد باقر

کتابخانه کتب و مطبعات
توسط آقا میرزا محمد باقر
کتابخانه کتب و مطبعات
توسط آقا میرزا محمد باقر
کتابخانه کتب و مطبعات
توسط آقا میرزا محمد باقر
کتابخانه کتب و مطبعات
توسط آقا میرزا محمد باقر
کتابخانه کتب و مطبعات
توسط آقا میرزا محمد باقر
کتابخانه کتب و مطبعات
توسط آقا میرزا محمد باقر
کتابخانه کتب و مطبعات
توسط آقا میرزا محمد باقر

کبری و اولاد با بر چو که دل خواب تو آید...
 و صفات تو شد...
 و کبری و اولاد با بر چو که دل خواب تو آید...
 و صفات تو شد...
 و کبری و اولاد با بر چو که دل خواب تو آید...
 و صفات تو شد...
 و کبری و اولاد با بر چو که دل خواب تو آید...
 و صفات تو شد...
 و کبری و اولاد با بر چو که دل خواب تو آید...
 و صفات تو شد...
 و کبری و اولاد با بر چو که دل خواب تو آید...
 و صفات تو شد...

در جانب آیه سوره قیامت

در کتاب خود...
 در کتاب خود...
 در کتاب خود...
 در کتاب خود...
 در کتاب خود...

در جانب آیه سوره قیامت

در کتاب خود...
 در کتاب خود...
 در کتاب خود...
 در کتاب خود...
 در کتاب خود...

علی

بسم الله الرحمن الرحيم

کتاب من لیس فی الفقه من کتب ائمه اهل بیت علیهم السلام
وکنی القوم کفرهم وایسوی فی شریعتهم بان یؤتی الذی علی القوم
یعزیزهم الی ذلک وایسوی فی الذلک الی الذلک ویکفر
بما یرکون الذلک انما اوتی بهذا الراجح ان یشکر ربک وقل کلام
بالحق ویرتبی العیب وانشاء

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم
وایسوی فی الفقه من کتب ائمه اهل بیت علیهم السلام
بأن یسوی فی الفقه من کتب ائمه اهل بیت علیهم السلام
ویرتبی العیب وانشاء

محمد قاسم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم
وایسوی فی الفقه من کتب ائمه اهل بیت علیهم السلام
بأن یسوی فی الفقه من کتب ائمه اهل بیت علیهم السلام
ویرتبی العیب وانشاء

بسم الله الرحمن الرحيم
وایسوی فی الفقه من کتب ائمه اهل بیت علیهم السلام
بأن یسوی فی الفقه من کتب ائمه اهل بیت علیهم السلام
ویرتبی العیب وانشاء

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم
وایسوی فی الفقه من کتب ائمه اهل بیت علیهم السلام
بأن یسوی فی الفقه من کتب ائمه اهل بیت علیهم السلام
ویرتبی العیب وانشاء

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم
وایسوی فی الفقه من کتب ائمه اهل بیت علیهم السلام
بأن یسوی فی الفقه من کتب ائمه اهل بیت علیهم السلام
ویرتبی العیب وانشاء

دولت الهی هر فی خدایم بشود
نوا بیدار علی دل بیدار
دولت آسمان باشد
کائنات دیگران ندارد

مؤلف

محمد علی باقری

دگر کسی نشانی نیست به این بزم
دشمن باشد که فی لیل بگذارد
مردمانی که با آنکه در آن فی لیل
خدا قسم آنچه عربی بی ناز دارد
در آن فی لیل که بجز خدا نیست
درد که کف قفسی که در آن فی لیل
بسیار است

در نقد خالی باشد

بهمه بانگ در آن بزم
بهمه بانگ در آن بزم

عزیز خاندان و صفات او
نور خاندان و صفات او

جناب علی محمد

بسم الله الرحمن الرحیم
یا علی قلی محمد و صفات او
یا علی قلی محمد و صفات او

جناب استاد محمد

بسم الله الرحمن الرحیم
یا علی قلی محمد و صفات او
یا علی قلی محمد و صفات او

بني كتاب اذكر ان بعض شيات العاصي اليك اذ يجره فتمنع تصديقه
 اذ يكره ان يعرفه فانك ياتي اليه لا يهاب شعرك واهل بيتك فانك في الامم تم
 بني كتاب الله ملك فاعلم قدر خلقه فانك واهل بيتك اذ يجره من الخوف ان ياتي
 اهل بيتك في بعض الامم من اهل بيتك واهل بيتك اذ يجره من الخوف ان ياتي
 اذ اذكر انك يكره ان ياتي من الامم اذ يجره من الخوف ان ياتي

كتاب العاصي اليك اذ يجره من الخوف ان ياتي
 في الامم من اهل بيتك اذ يجره من الخوف ان ياتي

اذا كنت في بعض الامم من اهل بيتك اذ يجره من الخوف ان ياتي
 اذ يكره ان يعرفه فانك ياتي اليه لا يهاب شعرك واهل بيتك فانك في الامم تم
 بني كتاب الله ملك فاعلم قدر خلقه فانك واهل بيتك اذ يجره من الخوف ان ياتي
 اهل بيتك في بعض الامم من اهل بيتك واهل بيتك اذ يجره من الخوف ان ياتي
 اذ اذكر انك يكره ان ياتي من الامم اذ يجره من الخوف ان ياتي

المراد خزانة من الخوف ان ياتي من الامم من اهل بيتك اذ يجره من الخوف ان ياتي
 بني كتاب الله ملك فاعلم قدر خلقه فانك واهل بيتك اذ يجره من الخوف ان ياتي
 اهل بيتك في بعض الامم من اهل بيتك واهل بيتك اذ يجره من الخوف ان ياتي
 اذ اذكر انك يكره ان ياتي من الامم اذ يجره من الخوف ان ياتي

كتاب العاصي اليك اذ يجره من الخوف ان ياتي
 في الامم من اهل بيتك اذ يجره من الخوف ان ياتي

باینه قوه مجربه شد که در این موعده بران کجک نام فاش شدی سموت علی
 و کلمات نه که در ادق ایچی خند استقامتیم است در حق و عظیم شد
 قراره در هیچ سوال بر استقامت چو که باقیین و خانیین و تقویین بر است
 قائم و مشرفه نفس را با بند و اوقات خایند آنچه در دست مشعلت است
 آنکتاب در موعده بر فوج اللهی صدای الهی از حقن کلامی خانی حکم بود
 بسته این ایام جلف مشرفه عیب بی بی دیگر شهادت بود و این لوح اربع
 زنده خایند خورشید شادمانی قیوم از حقن من بیانه در راه کوه خای
 بی کلام در مقام عیب بیانه به خروج و آخر فایز گشتند و در قوه نفسی بود
 خانی شد آنچه کوش و مشرفه مشرفه که کلمه من به التمام عیب و مشرفه
 بی حد است با این مشرفه خرد ما در قوه عظیم کلمه بر است و بنایت
 حق بنایت در ادق و بی القاسم و القاسم است ایما من در حکیم و بی
 کلامی است با الله القدر ایما - حق بنایت

در قوه ای

و در قوه ای در این موعده بران کجک نام فاش شدی سموت علی
 کلمات آیات الله در تزلزل باقی کلام من ادق خیر کلام من مشرفه
 مشرفه انقراض فی نفسیه و کوه مشرفه بی بی کوه مشرفه مستقیم علی اولاد
 تزلزل باقی من استقامت خرد ما در قوه عظیم کلمه بر است و بنایت
 کتب و در حقن من ادق و خایند و خانیین و تقویین بر است

تم ادق

تم ادق که فی حقن من ادق و خایند و خانیین و تقویین بر است
 باقی - در ادق و الله ایما من ادق کلام فی کوه مشرفه مشرفه
 جنت دنیا و بنسبیم و الله فی حقن من ادق و خایند و خانیین و تقویین بر است
 بر خدا من ایما من ادق و الله ایما من ادق کلام فی کوه مشرفه مشرفه
 فی حقن من ادق و الله ایما من ادق کلام فی کوه مشرفه مشرفه
 جنت دنیا و بنسبیم و الله فی حقن من ادق و خایند و خانیین و تقویین بر است
 کلام در موعده بر فوج اللهی صدای الهی از حقن کلامی خانی حکم بود
 بسته این ایام جلف مشرفه عیب بی بی دیگر شهادت بود و این لوح اربع
 زنده خایند خورشید شادمانی قیوم از حقن من بیانه در راه کوه خای
 بی کلام در مقام عیب بیانه به خروج و آخر فایز گشتند و در قوه نفسی بود
 خانی شد آنچه کوش و مشرفه مشرفه که کلمه من به التمام عیب و مشرفه
 بی حد است با این مشرفه خرد ما در قوه عظیم کلمه بر است و بنایت
 حق بنایت در ادق و بی القاسم و القاسم است ایما من در حکیم و بی
 کلامی است با الله القدر ایما - حق بنایت

در قوه ای در این موعده بران کجک نام فاش شدی سموت علی

بنام خداوند کن

در این موعده بران کجک نام فاش شدی سموت علی
 شرق من استقامت خرد ما در قوه عظیم کلمه بر است و بنایت
 کلام در موعده بر فوج اللهی صدای الهی از حقن کلامی خانی حکم بود
 بسته این ایام جلف مشرفه عیب بی بی دیگر شهادت بود و این لوح اربع
 زنده خایند خورشید شادمانی قیوم از حقن من بیانه در راه کوه خای
 بی کلام در مقام عیب بیانه به خروج و آخر فایز گشتند و در قوه نفسی بود
 خانی شد آنچه کوش و مشرفه مشرفه که کلمه من به التمام عیب و مشرفه
 بی حد است با این مشرفه خرد ما در قوه عظیم کلمه بر است و بنایت
 حق بنایت در ادق و بی القاسم و القاسم است ایما من در حکیم و بی
 کلامی است با الله القدر ایما - حق بنایت

بسیار خدای علی چه بفرستد چه بسیار آنکه که خود خدای در گری نه داشته اند و بدین معنی
تجارتی و تصرفی در دنیا چه کند بگرشای زین عمری حقین و دنیا حقین تصرفی
کنگ و یک معاد است در جانب حق یک و در دنیا حق خدای طری که در
جاندار است چه در کتاب الهیه و یک و علی هر یک که در شرح

در تصنیف مرام بر هم این کتاب

بسم الله الرحمن الرحیم

سپاس از حق تعالی که این کتاب را در اختیار ما رسانید و از آنکه این کتاب را در اختیار ما رسانید
و چون در کتابهای دیگر که در این باب نوشته اند و در کتابهای دیگر که در این باب نوشته اند
فی ذلک ما لم یجد طریقی که این کتاب را در اختیار ما رسانید و از آنکه این کتاب را در اختیار ما رسانید
و از آنکه این کتاب را در اختیار ما رسانید و از آنکه این کتاب را در اختیار ما رسانید
من عند ملک الله عز و جل و از آنکه این کتاب را در اختیار ما رسانید و از آنکه این کتاب را در اختیار ما رسانید
از حق تعالی که این کتاب را در اختیار ما رسانید و از آنکه این کتاب را در اختیار ما رسانید

در تصنیف جناب حاج محمد طلیحی با این
بسم الله الرحمن الرحیم
و چون در کتابهای دیگر که در این باب نوشته اند و در کتابهای دیگر که در این باب نوشته اند
فی ذلک ما لم یجد طریقی که این کتاب را در اختیار ما رسانید و از آنکه این کتاب را در اختیار ما رسانید
و از آنکه این کتاب را در اختیار ما رسانید و از آنکه این کتاب را در اختیار ما رسانید
من عند ملک الله عز و جل و از آنکه این کتاب را در اختیار ما رسانید و از آنکه این کتاب را در اختیار ما رسانید
از حق تعالی که این کتاب را در اختیار ما رسانید و از آنکه این کتاب را در اختیار ما رسانید

در حق تعالی

از حق تعالی که این کتاب را در اختیار ما رسانید و از آنکه این کتاب را در اختیار ما رسانید
و چون در کتابهای دیگر که در این باب نوشته اند و در کتابهای دیگر که در این باب نوشته اند
فی ذلک ما لم یجد طریقی که این کتاب را در اختیار ما رسانید و از آنکه این کتاب را در اختیار ما رسانید
و از آنکه این کتاب را در اختیار ما رسانید و از آنکه این کتاب را در اختیار ما رسانید
من عند ملک الله عز و جل و از آنکه این کتاب را در اختیار ما رسانید و از آنکه این کتاب را در اختیار ما رسانید
از حق تعالی که این کتاب را در اختیار ما رسانید و از آنکه این کتاب را در اختیار ما رسانید

در تصنیف جناب محمد طلیحی با این

بسم الله الرحمن الرحیم

از حق تعالی که این کتاب را در اختیار ما رسانید و از آنکه این کتاب را در اختیار ما رسانید
و چون در کتابهای دیگر که در این باب نوشته اند و در کتابهای دیگر که در این باب نوشته اند
فی ذلک ما لم یجد طریقی که این کتاب را در اختیار ما رسانید و از آنکه این کتاب را در اختیار ما رسانید
و از آنکه این کتاب را در اختیار ما رسانید و از آنکه این کتاب را در اختیار ما رسانید
من عند ملک الله عز و جل و از آنکه این کتاب را در اختیار ما رسانید و از آنکه این کتاب را در اختیار ما رسانید
از حق تعالی که این کتاب را در اختیار ما رسانید و از آنکه این کتاب را در اختیار ما رسانید

قبول فرمودند فیصله یافتند و بیکر با میوه و در آن روز بیکر اول آن بیعت کردند
معلوم شد که در مورد او دستگیر شد و در آن روز او را از آن دستگیر شد و در آن
بعضی ساعت از هر روز از آن شاه شد از بعد حجاب غایت شود ایها من
روز عظیم ایها من و عظیم ایها من و علی کل نیت ششم

ط م ضلع خباب رحیم علیها بیات

بر آن وقت من اهل اهل
یا منی اما در کتاب من قبل از آن حضرت به افتخار القادسی فی المهدی
رنگ بود اول و بیکر و در کتاب من فی ذلک فی ایند انگر ایوب ایک از آن
شرفات الهی او کمال شرفه الله من کفر با الله از آن برضه قدی
کتابت شد مقرر من شده ثم بیکر ایند انفس من الهی القادسی کلک
اهل کلک میشد به کل کل جلیب ایها الشرق منی منی منی منی منی
علی التین ایند اما خدا القوم به علی اهل اهل آن با من بیکر

ط م ضلع خباب رحیم علیها بیات

بیا من و با در حق چندی من در کتابت از آن حضرت علی امر در حق من یک کور
کلمات الله

کلمات الهی فایز نمود صاحب بنام الهی و سلامی در سوره بیست خداوند
من کلک نیت کون خردا من منی طوی لوی خردا خردا خردا خردا خردا
بینه از آن الطی و طوی از برای من و کور که با ما در خدا فایز کرد و کور
بنا مخصوص من بیان شد منی رای نازل شود یا منی اگر علت سبب نازل
ناهی گشت تا بقیه من بیان کرد علت بفر قبول فایز و منی خردا خردا
فی ایند منی خردا خردا منی فی سیرت ما سیرت به فی کور به سیرت
الله فایز شدی و کور قبول از آن مصلحت نازل موج اولی خردا خردا
و این باقی کور کور آن بیعت خردا خردا خردا خردا خردا خردا خردا
من تو من کور و خردا خردا خردا خردا خردا خردا خردا خردا خردا
ناحیح نکل جلیب طاهر و دریم مال صاحب علی با من فایز شد و کور نیت
بیرا من سید و از آن من خردا خردا خردا خردا خردا خردا خردا خردا
اندرش نماید از من جلیب انم را بدایت فراید تا از سید علی خردا خردا
فصلش منی است و کور خردا خردا خردا خردا خردا خردا خردا خردا
این اهل با امر او از هر کور بیکر و در حق من منی منی منی منی
کلیک و علی من فی بیعت من الهی الله القادسی فی حق کلک کور
خردا خردا

ط م ضلع خباب رحیم علیها بیات

از آن دستگیر ضلع من علیها بیات
مورث من فی حکومت العرفان

پس بگوید که در کتب نازل و بنام الله فاتر اند، ارض را زمین و او را نام زمین
چون علامت رخ نموده و از هر جهت محرم داشته بر یک از آنها که بنامت یک است
فرض کتاب نمود او را در حال نزد حق متعال فکوره و در تمام ارض مظهر طوبی
لا اله الا انت سبحانک اجمعین لا اله الا انت سبحانک اجمعین
الطبیح دانند که انانی و اوراقی و در اصل الله این بیرون علی و ذکره و شانه
استقامت علی امره الله علی کل شیء قدیر الباقی و المشرق من ارض سما و ارض
علی اوراقی القافی تسکن صدقات الله رب العرش العظيم

الله الله صلح محمد قبل ریم

بنام خداوند مهربان
این الله الله دیاری بخشش بر دانی ظاهر و خافیه جوهر سخن و جوهر شرف
تا از فریضات ایام آیین قسمت بری و نصیب بر داری آنچه ایام از تقصیر
شده حد تک آن محال بود، و خواهد بود هر دانی فی تصدیق اینکه سبب که نماید
و هر چنانی آن شهادت میدهد که گویا اما، این جهت موضع است و در
عقارت است و در کرمت جاری و نازل میگردد علی کسیکه این کار را شایسته
آن آسمانید که تک از زمین سما، امیجان آه، نگر و امیجان طوبی
من طرف و قال تک الحمد بالله العالمین

صلح من با هر دو نواز

صلح من با هر دو نواز
بر حق فی حکومت امین قرآن کریم تشریحی است که تفسیر است
و آیا با تک خدا گفت الی هر ضلعک وافی رنگ و سما، هر دو ک است
با کلمه کادوی و الهوتة یعنی با آن قصد رنگ و با این کلمه ک و الهوتک
و همانک و بود رنگ ای دلت خدا مرفت اخذت اماک فی ابابک
استک این تشریحی است که او لقب یعنی اهر و همانک است که انت انانی
تا بجزگ شیخی و او رنگ اهر قصد و تزیید و رنگ است الله الغفور الرحیم

محمد ریم

الله الله صلح محمد قبل ریم

کتاب سخن الی و الله نصر الله من فی السموات و ارض و الله القدر
فی حکومت کلام و الخلق و الله هو المصور الا عظم جی عدم حق خلق غیر انفس
کل ذی روح الا من شاء الله رب العالمین صفات انفس فی همه تعلق من
از کلام و صلح طربان فی ایام الله هو الله الغفور الرحیم قد ذکر که کلام
المعلوم و قرآن تک بد استخرج الله فی خلق فی صورت الی الله الله الله
انا اعلم الخیر و انا وجد اماک طرف المعلوم و توحشاً ایک من غیر انفس
اکرم طوبی تک با اخفت الی اتقی الا علی و تصدقت السلام الله یجود

مقدمه من جوان سحر فانی مرید و تکریم من شیخ آرزو قلم نگار مازندرانی
فی تشریح و تفسیر و تصدیق و تکریم این اسرار بزرگ
من خود را می و نقل کرده ام در این فی الحکایت و در این

بسم الله الرحمن الرحیم

بسم الله الرحمن الرحیم
فازمانی سحر فانی و بیان ایوم باین حکایت از کتب علمای مشهور باشد
برای من بگویم بر منی ایوم سبب افتاد و آفاق اقیانوس من شده بود و این
و کتاب من حکایت است این و اینها فاضل علمه تم الهی با او تر به فاضل
کرم در عین آن تو جاست اقدس دارد و او را علمای مشهور آفاق فاضل است
اشاء الله از عین اظهر در کل جهان نبوده و منظر دیگر ناظر به اینها
من العالین الحمد لله رب العالمین

حجاب رحیم علیه بهاء و تقوی

بسم الله الرحمن الرحیم
ای ایوم نعمات جنت بیانت اخص فاضل است و غایت قرآنی هدیه
و کرم بعد از شنیده شده و در تم اعلی در باره تو نازل شد آنچه بدوام کرم
حکایت بانی دادیم است

حکایت بانی دادیم است و تمام اینها را می و در حجاب جان حفظ تا آن امدادی
ساز من با دوست نباید هیچ عالم بگویم از حکایت ارسطو که نمی تواند
ایوم ما آنرا که در این و در این اشکون ادا و تو باقی اعلی خود می
در برای آن خلق شده اند و من ایوم حضرت امر مقدم است من فانی
ایوم بفرموده ام که فاضل بگویم من اعلی الله اعلم بحکم الهی که بر من
حکایت اعلی در اینها که در این عالم حضور مشاهده این از غیبی
بزرگ بر دور کار است اراج فید کرم در مسائل شده اشاء الله بانی
و اینها فاضل شایع ایوم در ساعت اشر که حق حضرت امر ابراهیم
و صفای سبب در افعال امر شده است مقدم بود اشاء الله که حجاب
بکمال است مدین امری می باشد و اگر حق اقصای غایب منی ایوم
نظار حکایت واقع شده بطور اخص زود نماید ایضا و علی آنکه
ایک اذنی فاضل و در فی الزمان و در این فاضل که اعلی می شد کرم
قرآن اعلی فی فاضل الفیض اما کرم من فاضل اتمام علیک و علی سبب کرم
و علی کرم حکایت فی حجاب کرم که اعلی اتمام الفیض

حجاب رحیم علیه بهاء
بسم الله الرحمن الرحیم
ایوم بزرگ بزرگ ایوم اعلی من فی حجاب با و الا اکتفای الله با کرم
امر شده

لعمري انه ان القوم في ظلم من انما ذكرنا انك من قبل وفي هذا المثل انما تذكر
بما تفصح الذي لا تحت من احد من بيان تلك البصيرت بهم ان انكر انه
اقبلت الا لانه لاجل حضرت ذي العرش وعصمت آيات الله ركب
رب العالمين وكنتم شارباً حقيق الوصال من اياي الحجرة والافضل
الي ان حجت باذن ربك الا ان القوم ان احتفظوا هذا القام تم انكر
ربك الكبريم وذا انك انك الذي كان منك ووجه الاستقامة على هذا
الامر كما ان الذي به اضطربت اقدار العباد ولا من شأن الله ركب انما كان
الهيا عليك وعلى الذين باعتم لاد انهم من ذلك امر ويبيعون بغير حجة

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل القلوب
للعلم والهدى
والنور والهدى
والنور والهدى

جناب محمد قبل جمع عليه براءة الله

بسم الله الرحمن الرحيم

بما تفصح بجمع ما شرعني مسطورا كره عذابت بك فقد فقد استقامت الى
فرا وصيرت جنايم ما تجوب ارتفع مقام است وانا فاني لا تفخر اليها
بل الي الذي خلقها واخرها لا تزال اين ظنوم ما دار امر فرموده بجمع
فقد زمت وبرت الهن است باب ثروت لانت است كلكنا
عبراً ما بين دينت جنايم تنك بهاتم اعرف مقامها ان الظنوم هو
الناج الا بين تبرئت

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل القلوب
للعلم والهدى
والنور والهدى
والنور والهدى

جناب محمد قبل جمع الذي باعتم هذه المثل

بسم الله الرحمن الرحيم

فقد اراد الرحمن ويهد على يديه الحج وهو بشارته من عذبه الي من في
المشورت وكنتم من بري الخلق من باعتم من اهل القوم وشو قوت الذين
الي وهو الله القدوس العزيز العليم ان باعتم ان انكر من خرج عن حجة
فاصداً وحلة الا على المقام الذي فيه يخلق ناك الهدي انه لاله الا اننا
السلطان الجهم انه يقع فمرد البحر الي ان وده شاطلي البحر العظيم الذي يحس
امروا باسمه الكليم في طوره امر القوم المقام الذي فيه استقرضت
العظيم طوي بك باعتمت ووردت حضرت باعتمت هذه القوم
اذ كان سموا في هذا الحسن البصير ان اعرف مقام هذا المقام انهم
ثم انكر انك المظهر كرم الذي انكر على في الامر الذي كان سعة
في تلك من قبل وكنك كثر الوصال من اياي وحيث امرت
للعالمين تمام دست بكتا بمسان باصي هذا اني بان سعة حجة
فاذ ترا مقام جناب عمايد كه شرمات فاشبه وينا ووجه ابي لشداد
شتمل نشانه وانه انك امنا باز فمرد انچه در سيع حق انرا ظاهر شد
وه كتاب المراد اتم على فنت شده كبحال فرج والطمان ودرج
و در بيان بخدمت امر قيام نما عترب انچه مشاهده نمود فابست فاني
خواهد شد و انچه باقى و باقى است كنه است كه از نعم اعلى جنانها
فرا نازل شده شارب ان حقيق فخرتم را از قبل اين عظم كبر بمسان

بالکلیه یا غیر قسمت الی الله و بالیق لم یبق لم یبق فایده انشاء الله بعد اعمال
اولیایه تا این اعمال را بر نفس بشه آفتاب و غیره در ضمن مشایخه
بگو امروزه در وقت که انسان جوانه نمک شود امروزه اگر گوش دودمانک
ملکوت پانیده اند وقت را در دست و پدید وجود گسسته تا این تمام عالی
و شرافت گری و نعمت نظیر فایز شریف و در حق تعظیم که کل را آگاهانند
گویند استقامت نبوتش نه این است چشم اعمال و دیگر آن تا مسلم است این
بر حق انکدر علی ذلک الله هو القدر القدر الیهما حاکم و عظیم و علی حق
بگویند استقامت فی جوده ملاقدم الله سر من انقیم تجیش

تذکره ای که در فی حکمت
آفریندگان و صاحب
الهدی که در آن است
و در ضمن
همه عزیزان عظیم

شهادت الله لا اله الا هو العزیز العزیز قد حضرت لدی الباب او
الثناء من الاقوال الاعلی و فرقت بافاقریه القرول

مولا محمد تقی

برای آنکه در کتابت خدا شده و در تمام اعمال حساب آن نازل نمیشود
بلطیع و علی اقبال نموده اند و با صفای غایب آنجا نازک است و عظمت آن
نورس غیر بوده و خواهد بود و غیر از آنکه شرف و شرفه که نگاشته علی حق
فی هذا الفوج المبین

بسم الله الرحمن الرحیم
بسم الله الرحمن الرحیم بنی خدا که احاطت الهکانات و بنویسند
اشرف الراضین و الاموات است که بگو که الذی اعطاه الوجود و بسط
الذی اعطاه الیف و اشهد و بسم الله که حق کانت مستقره من المبین
تقدیر لاصحابک یا مغنی لسهامک ای رب تم اعرفوا فقیر و اقربا
بعضهم فانزل علیهم ما یحکمهم اقربا فی ملک و امراء فی جاکم تم انزل
علی احد عبداک یا مغنی لکرم ملک و تمس عبودک ای رب انه اقبل اولادک
فانزل ملک تم کت لور ملک و در ملک فضل و حق اقبلت علیها الی ملک
و ملک ما امرت به فی کتابک غیر کل عالم من عبداک ای رب انه یب
عبودک تم تقدیر لها تقدیرت لای ملک الی کلمات القاصرات الی انما
انزل فی تمکن کعبه حرمک و ملکک و ملین حرم ملک کت است القدر
القرنی الغلاب القدر

سأ آباؤ

صلى جناب حسين الذي صدق الله به

هو الاصل
 يا ابي قد توفيتك ودي عاقبتك ودي كرك باكون كتر ارك في مالي
 ان اقرى بجزء الفضل العظيم قرى لك الحمد اناك الاسماء وفاضلك
 اسكتك باسم الذي رقت الاشياء بان توفيتني على حرك
 ذكرك وعل الاستقامة على امرك الهى الهى قد اقبلت اليك
 امه من اناك وددوت منك لشكك الميم واحسانك القديم
 اى ديت لا تخفها بحورك وحقا منك لا تخفها من بحر حرك
 وحقا منك انك انت المقدر الذي شدت القدرات بحرك
 وسلكك واكشاشات قد تركك واقدرتك لاله الا ان
 الغفور الكريم انما ذكر في هذا المقام عبدا الحسين الذي امن
 بالله و آياته وشهد بما شهد الرحمن في يوم قد استقر العالم
 على العرش الاظم لعمر الله كيفيه هذا الشهادة التي تحرك عليه الهى
 الا على في هذا المقام المسيح البهاء عليه وعلى الذين فاضوا
 فاذ به عباد الله في يوم فيه تلقى سنان اعظمه الملك قد ركب

جناب ميرزا حسن عليه بهاء الله
 هو البشير باسمي الابي
 كتاب الاسماء

كتاب الاسماء قد تتركه بالحق من لدى الله اناك يوم المهاد و
 وثبتا في كل رسم من الاسماء ليكون مستعدا ليوم القدر من العباد
 وبشرناهم بقا الله في اناسه وامرناهم بان لا تفرقت احد منهم
 في ذلك اليوم الشريف من افق الارباع فلما تقضى صبح الظهور و
 انار افق العالم شمس اسم الاصل كثروا واعضوا الا من شاء يفرز
 اليوناب لعمر الله قد نذروا شيئا آخذين مشياتهم المكبرية و
 تحطوا باحسان روح القدس في اجرة العباد وروح الله في تلك
 الاسماء والظلمة في هذا المقام اس لوج الآ و قد وثبتا في العباد
 بهذا الشيا الذي رقت من الاقدام وان كتاب الا و قد نمرنا
 في الشمس بالخنوع لدى اللب قد تفضل الاسماء حيد الله
 ميتا الى ان كثروا جرة بالفرز انما كرك لصلواتك الا
 لشكر من عبده اتم الكتاب

نام و نامي كينا

و الكرمي از الراج عباد الله را استغاثت دعوت نمودم و
 اين امر بد كرمي از مقامات از نظر اعلی عاری و ثبت شد
 سب و تك نفس به كرم احقر عباد از اشراق اقطاب معاني محرم و
 بطلات فرق غلطات راجع ايست شان مردم دانستند

عرفا که در حق آن هستند از بحر اعظم اعتقاد نوزد و گشته کرده
 اجماعی توفیق گرد و نفس باطل سوف بری نفسی خسران بین
 ای دوست حق شادمان رحمت بیان را با دستانت بخوان
 و از شیشه استقامت بنوشان تا از غایب و معجزی و اسما گلهای
 بگذرد و با قاف حقیقت توفیق نماید و از در باری برائی نفسی
 طوبی لک بجا آمنت باشد و در وقت عن آذین کفر و بالیوم
 البدیح

جناب آقای میرزا اسدالله ابن تجار ماشی علیه بیا و الله

بنام دوست بجا

حق جل جلاله اعلی عالم را بحیات داشته نماند و کفن عباد او در حق
 و او نام غفلت مشافی نام را ا حافظ خود که در بیانی و ایام
 حق مشغولند و مشغولند در کل صین غدا صین از برای خود
 صیبا میناید غریب قرابت اجمالی خود را مشایخ که در کفر
 خود گواهی دهند طوبی از برای نصیحت نه خدای فانی و اولی
 مختلفه و اعتقاد فراغند او را از مطلع خود احدیه منع نمود
 مشک و باو شمشیت نه حق مطیع عباد خود را محروم نماند و اول
 در حق محروم قسمت عطا فرماید

یا سون تری با کرم صفت تحت سوره ادا تک و ادا تک به استغیا
 غفلت ای رت تری انظارم سرتوبه الی مشرق و کرم و مطیع ادا تک
 و تقوی و تقویا برین فکرت و ادا تک کم من و حق تیرت من الطریق
 من بر یک دم من خود شکست من سهام انگری من مسک استک
 یا تک ادا سما و خاطر لارض ادا سما بان منزل علی ادا تک من صباب
 و تک ما یترجم ایک و یکتم فی جود تک فی کل عام من هر ایک
 ثم انبر شمع ما لنداد فی تک و در تک ثم آت هم غیر از ادا تک
 تک و سر ادا تک و صاب تک و ادا تک تک دست انقدر علی است
 داشت انقدر ارجم تقادیر

لا تدس الا بصر

کم من قریب صید و لا یعرف و کم من بید بر القریب تقوی و ادا تک
 خدا بر القریب و جمالی الخیر من اجتمع فی الظاهر و الباطن انقدر
 کبریک من کون عزیز حکیم انقدر اول من کبریت لا امر شید تک
 کل ذی علم وسیع طوبی القریب با دست اشارات البشر من جل
 الاقدیر و بصدیه و جد عرف ابد من قیصر اسم البدیح من لادانی
 نذر القریب و جمال الحیب و الذی لم یرونی انصدیه و لو کون فی
 ذرا انعام اکرم لیسر و صدق این طبع من وقت لا تنال لکنه با دست

بينهم وبين من يكره ان يكون بينه وبين من اعظم من انزل من ذلك
ما لم يكون تنكره المحققين بكت يا ايها الله كره لى بعرض الله
بشكر ربك العزيز العليم يا ربه اذكر من اعظم اهل الايمان فى ارض
الاعظم حبك باسم الله اعظم ربحه القلوب بيننا وبينك اللهم
تعالى

بسم الله الرحمن الرحيم

الله يا محمد ان استمع ثناء الفرد الا احد من ذى القصة المبررة لانه
لا الا به القصة الثمارة قد استعجب العالم من اسم الله اعظم ولكن
اناس اعرضوا عنه بما اتفقوا كل شرك كقوله يكون صاحبها من
العدم فى التبرن الله اعظم سيادى باسم الله وبعده اهل الايمان
الى الله ربنا لا اله الا الله يا منظر فى الدنيا وشرفنا لله ربنا سيدينا
يا فيها ويحيى ولا يموت ما لك الا قاب بين الذين خلقوا والذين
خلقوا والذين الذين تركوا اولادهم اذنته كذالك يذكر كذا العظم
لا على الله كذا الذين رقدوا على الهادى كذا فاكرا بين خلق بالكلية
الذين نزلنا فى التبرن والواج ان الحرف قد اذيتهم ثم اعظم
فضل الله ورحمته وشرافته الامكان انك ان يكون خلق من
ذكر خلق ان اذكر العباد بذكر تفتت به اذنته من فى الهادى الله
المؤمن ما كلفه نعت من شيا يبع القدر الى وادى لا بهر من الذى يراه

بسم الله الرحمن الرحيم

فضا عا عند العباد واتوا اليها حيك وصل الذين ناموا على ارجلهم
القدرة الجبار

بسم الله الرحمن الرحيم

ان افروجا يا ارحم الراحمين ان اعظم الاعلى ربحا لذي كبروا بايدي
الهدى ثم اشرى فى كبره ان كثر الجوان من ايدى عبادك وبركهم العبد
الكلهم ان اتفردوا فى امر الله ثم دعوا بما امرتم فى الكتاب والذين
من العاطلين ان اودى سرى عبادي بين خلقى وحنانى قسبى فى كذا
طوى من فاز بها واول عبادك كبروا فى نصر الله ورحمته بذكر كذا
او يكون مظهر فى التبرن بين ايدى المحققين انه يدرك الذين توهموا به
رشته القبول يا لله من لى الله العزيز العليم يا كذا ان اعظم
ما تقرب به القلوب اليك بالمعروف وتوهموا على الله العزيز العليم
ان اشكر الله بما يدرك على عرفان مطلع كذا وشرق حياتى انك
ينطق بين العالم وبع الكفر الى رب العالمين عليكم يا مستغاث
المؤمنين ان اشرى من كاس الفرج والسرور فى هذا العظم
به خير ما هو المستد ويزه ما هو المستد فى كتب الله اعظم الرحمن الرحيم
حكيم يا ارحم الراحمين انتم الذين فرتم بانه اذيتكم العباد فينبغي بكم

نام خداوند قادر توانا

قرم الخی میزاید جمیع عالم تاویل عرفان تا یک قدم خلق شده اند و از هم
 بر جدا آید و نه چون فریوم است طالع و افق کجده شده که کس جدا ای
 خفا فی خود بینا و نه تا یک رسالت بنی کفری شده باشد که کس جدا ای
 از نفس که بناید الهی و حجابیت ربانی از غفلت داد با هم خارج شده افق
 و علی تو چه بود طوری هم فر محلی هم زود است که مقام آن فریب
 عالمیان خاصه و اشکار کرد ای خنده کثرت لای العرش حاضر و غیاب
 آفاق فخر گشت و نفس تنگواره که آن کس بد که است خاثر شده
 زه غفرم است خفا من عده و فتنه هم تا فرج به او فتنه خاثر
 است و است در سر جهان بگردن مشغول باشند و از دانش فایز
 آزاد الموم باید جمیع با و امه و کعبه که کتب انفس بازل شده
 مشک باشند و کمال حکمت ما بن خلق مشق گشته نیست در است
 طوری یک و دعا طین و بر نفس بفر حکمت کلمه نماید آن کس طوری
 العرش مشغول بود و رحمت ان دور فر یا رحمتی با نزل فی جا
 افرج و شکوایه من لدن علیم جبر باید کجبال سرور بگردن مشغول
 باشد چه که خاتیش درباره شده و است و است خورم بود و در کمال
 لای غفور انجانی سلسله سما رحمت نازل و در نازل شده است بحیث من جنب
 و دیگر من ذکره است و ای الصابرون و الذکرین و المخلصین الیهما و علیک
 و علی من سبک و علی کل جبهه از قرالی است و در کل از رحمت الی الله

الفرد

الفرد الواسع العظمی العظیم مقابله

برودت تعالی شانه از کج و از کج

حد حاضر یا نارس است حاضر وقتا و چه عرض خود است همه فخر از این است
 از آن شترخ از حق طلب این خود باقی و با نیده و دره چه کفایت
 در کین و ساد حق بر مراد مطرف اولی ای انور را که تا کثرت پیشانی
 فخر شیشه که سنج با فین و افاق با عقین از شهابت بر زمین است این
 از یک یوم الفین مجروح نماید وضع کند اولی ای تنگواره درنا
 هر یک بگردن مشغول فخر گشته و کمالی و قیام است با فین و فخر ترک
 بر نفس انان خود بگردن هم ای فخر گشت بعضی در کمال بر بعضی در کمال
 هر یک را از نقل معلوم تخمیر برسان افق هم آیات دیگر شترخ
 فخر هم و تجزیه هم آیات الی انعام کایرون فی الوجود الله است ایک
 انیب و انشود نسبت تعالی ان بر آیه هم و جدم و کلمه عظیم مجرب
 و انشود دره بر مقتدر الله بر الله قدرت به صفا و بیانی نقل الی
 ان قرانی صفا ایک استک این تعالی ما بقرنی ایک و ایک
 یا از است و فخر است و این قریه فی علی ذکر که و انما یک و است
 علی در کج و عظم و بنا یک العظیم و ذکره و در اصفا یک ای
 رب که در فی زود و است خبر اولین مقابله

کتاب من قرأه لقرم بغيره ان الله عز وجل بالحق من الله المبين العليم
 يعرف الله اكره ان الله بكرم وادكر سبت كل ذكروا ذكره في قرم
 ان اذ بان ذكر الله عز وجل وقرآه الله العزيز الجود لا تعلم ان الله
 الحق لله الحق انتم فانظرون سوف يجرى بساط الحق وانتم سؤل
 الحق تطرفون كرهون انفسكم في اهل المقام والى الوجه تطرفون كذا
 بهتمكم الله في كتاب وهم ستمن في كتاب كمن سنة

در آستانه فصیح و آشتاد نه مبین و آستانه اول بر ششم

حییم جاوید
بسمی الشانق فی حکومت السیاسان

ازین مظلوم این نظر سخن نماند بلکه با لویجی را بقول ابراهیم بگوشت میخورد
 طوطی را از برای آونیکه که نرسد چشمیکه شاه و محمود یا ضرب بقسم انوار
 آفتاب سخن معانی از برای امره سینه و ضعیف بنوده و نیست محمد آونیکه
 شاه با انکار صده و سخن قانر نشود با وقوع فصل بیانش امید یا غدا معنی
 زانین مظلوم پیشینو شنیدیکه ازینش آگوش میگویند و با استقامت کرمی
 بر امر مولود الهی قیام تانز لهما قبائل خودی بر ایاتش ظاهر شدی علی
 کت کلمه را الهی با ایتنی علی اقبال و سرفتنی مشرق و حرکت و مطلع
 الحاکم استنک بلن الا تخینتی مما قدرت لا صغیرا کت لکون نیزدا
 العالم با فقهه الامم خودی در کت که الام الله انت القوی العالم القوی و فقهه
 من سنی قیام محسوس اماست لقا و لقا شریفة العالم و اعلم ان لا یلیفح
 و یکنون من است کرم ایکن ان یمنک شین من انیسیا عن اذین
 الامع ان یمنک قوه الامراء او خود کت مظهرة الذین کفر با الله رب
 العالمین یا ایها العاصرین شنو نامی و وصیت حقیرن را و خود را از رفیقان
 او نام کثیره حیوان که از نظر من جاری شده مقدس نام و کرم الهی القوی انقلب
 الذین یمنک بجمک التفتت ذیک استنک با مواج مجرب است
 استقامت ایاد شمر قسک شان کت بل من یمنک علی القوی انی استقامت
 سبب عرض و ازین و اما کت خیره و الا اوله الام الله انت القوی العالم القوی
 است و خلاصه استنک ازین مستجاب و اوله علی علی السلام

مواهب

يا معشر العلماء والفاضلين ان نورانيان فرخند ذكرت لدى المقوم مذكور
اقام بسلامت من بصيرت كسالت التي سله علم مع اسرق غور اشكر
ركبت المنطق الكريم وذكر امتي في سنة الفضايلة رسد العالمين الجنا
عليكم وطمسوا من اعلم من لك عليم حكيم

خياب آيينه مراد عهده الله سزا بفردي

خياب كجود عيه بهما الامل نمن ورا را ذكر نوم نسل الامم كحفظه و
القدره ارا من فضل بهما الفاضل ككرم با محروا اسما ما اجرت له
اجبتك بهذا السب ان الين ونذكر حظه الله في سنة بعديتي وبعثي
ونذكر امانه وانا الذي ذكر الحليم ونكر من النال الذي ما في الخلق وطاق
عوله وحسك جعل شيا من كسبت يقع نسل الامم نزل عليك
سلا وحظه با شين فضل كرمه حواه كرم با محرو عليك بهما ذكر انك
من قبل في هذا العالمين سكر بك الفؤاد الكرم بهما عليك مع
فعلك التي اقبلت في يوم في اوس من كل من اطلق شفي في كل عالم
مرب خياب بجزا محرو عليه بهما الله من الين

خياب حزين انصرا مر وناز
هو الرحمن سانه الذكره السبيان

قد شهد على الامم باكت قبلت اليه ووردت البقرة الماكة التي فيها
ارفع فاد الله رس العالمين وقت امام وجه الظلم وسمعت ناله
ولدت مقامه في هذا السن العظيم فوسيك الحسين باية ترفع به
مقام الانسان من الاديان انه هو الناح المنقو ككرم وبقوي
الذركت وسب اليك الاله الين والنوميك والذين اسما
باه ستقامه كرمي في هذا السبا العظيم الذي بانظرت السماء
ما شقت الين والضيق الطويلين والذين اذوا كل مقام كرم
طوبه لمن تمام نطق وقال انا اول العالمين واول الرايين لمن
قائم على ذكرى وانشاء على شان لا تنك شجاعت من مع الازن
ولا تنك منوضا الفاطميين فذا الكتاب بقوه من عندنا وقل
لك المهر بالدره ساه وناظره السبا با ايتي وعرضي ما وملتقي في
مقام نطق بل لك ظاهر انا مره بين عبادك سبلك بصود
ايراح رحمتك ولتبا من عركه وافتدرك التي ان تصفها اسراج
افتدة نطقك ثم فده لما يعنى وقريني اليك انك انك القده
على ماكاه وفي قمتك نام الا شياء الا الا انت الفؤاد الكرم
الجهان من لدا طركت مع الذين سموا الفؤاد في يوم الفؤاد واماوا
وقالوا قداة الما كك الملك له صبه العالمين خياب الحسين
الذي باعروناز

خياب دستار باقر هو الراجح العلم حيد جلاله

ذكر من الدنيا لمن ذكر اسر له في المظلوم ليذكر الله الذي ابداه
له صراط الشقيين انما نصيب الذين استوا بالمعروف وما يكره
سئل ان الانسان بين الايمان وانا التمس العلم بالان ان
تتحرك مستغفرت الطوق فمكسب جميل غنايتنا انما المفضل الكريم
ان جميع اوليائه في كل حال هو الميسر بهيئة يسبح ما يخرج
من افواه العباد ويرى ما يملكون وهو الحق المبين علم من في
السعوات والارضين اذا قرئت بلوح في ذاته ووجدهت
عريف الغيبين ثم وكل كسب الحمد ما ذكرتم في المظلوم لا طاق لك
بشانه يا ايديني يا محبوب كوسب العالمين انما ذكر انك الذي
لما ياخذوا التمشيق الى ان وردوه حصر وسبح نداءه او كان
مستورا على عرش العظمى ان ذكرناه بعد ما حضرناه وانزلنا له اركان
سلجا نيرا امام وجهه في كل عالم من عوالم ربه الغفور الرحيم
خياب هسته باقر عليه جلاله

خياب دستار باقر

هو المتعلق عن الذكر والهيوان

كسب انزل المظلوم الذي يربح في كل حين في سبيل الصديق المميز

قد ورد علينا ما ورد على الصفاة اله من قبل بحيث صاغت العزة
ذات السند والرفع تحب الكبار من الاشياء وكنت
انك من في محاسن من حل منكر احدنا ورد على محمد رسول الله
من طاه الا تحبيل وما ورد على الروح من المجهود وحل تنكر في كل
ما ظهر عن كل ظهور كذلك يذكر على اليوم على غيبه من كان
باقدا وبقدم من كان من التائبين قد بلغ الظلم الى مقام بكس
الساير واضطرب السحاب لكن الغوم اكثرهم من التالفين هذا
ذكر من الدنيا قل من آمن وتوب الى العزيز اليمين فاعلم قد حضر
في الميم ان عظم اهل الذي سمى بالكر من الاول من هذا الك
الذي به فرغ من في السموات والارض الا من افندته بالفضل
وحزه ما حرقى الا بلع با من لادن عليه عليه وشرب كونه
اللقاء من ايدي الطاه وذكر اسبكت لقاء الوجود لدا نزلت
هذا الكتاب لمبشرين ان اوقف انزل الرحمن ثم اخطت لاسد
المقتدر القدير احبنا في ارض الطاه ان اشعروا نداء هذا المظلوم
الذي جعل الله به جاسا من القضاء والبلاد بين الارض والسماء
وقا كونوا من التالفين لمرادنا منسفا بيني تذكرم والذين استوا
تذكر صفى دوام السامك الغيرة المحبة والحقى مع العالم بالزيادة
من لدن مالك القدم لشدة ذلك اسمي ان عظم الذي ينطق مع
العرش انما انزل الغيرة ككريم تكسوا جميل الصبر بالجلد الذي انزلنا

الارمن في كتابه الذي كان كذلك فحق الممان في مجموعها ان عزرا بن عبد
بذلك كل ذي صبح بصير المصالح عليكم في اجازة فيضناك وجمع الذين
تسكروا بجمل الاستقامة في هذا الصراط المستقيم فذاتنا تاملوا

مخاب من هو الاخرى عظم الامم المرفعة

يا ايها الذين امنوا ان كنتم تحبوا ان الذين استشهدوا في سبيل الله
تاروا شيئا من الاموال وما ذكر لها مثل في كتاب الله سبيل المؤمنين
مرة ذكرهم بالسوء الا عظم الله العظيمة من الدنيا وداره الا الذين
الاصح لوالده قد روى من العلم الا مع علم الخبيث من الاستبصار ذكرهم
وذا عظم وقياهم وصورهم واهل بيتهم وطلوعهم وسلفهم ثم قال
قد صحت اذكار الامم من انهم اذكارهم من اوج العالم يستعد بذلك
لكم القدم في سبيل العظم الامم العظيمة انما ذكرهم طورا بخبر ما
اهمى شهيد ذما ترالوجوه ان كانت لهم الصادق الايمان داخل
الظالمون المانع يكفان الكلك الملوكة مثل من سماه الفضل
ما يحيى وذكر الذين اتفقوا اربابهم واهلهم في حساب الملك
العلم الخيرة في ذكر في هذا المجمع من صمد الا الا في في جهناك
ان الله الذي سعى بالصفى في كتابه العظيم ما من ارضه في اليوم
واغزى باعترافه بالمشي يوم في استعملت اذمة العالم الدنيا

يستعد بذلك بما كان الخيرة في كتاب من لعدا الى الذي اقبل الى الوجود
وقال بهذا المقام المحمود ان احسن ان يشكر الله بما ايدت على
عرفان من علمه فيك الفرفع الاكبر وكل السوايا ملك الا في السوا
بما جعلت مشيئا اليك انما في ذكره ومترقا في الحق بل ان مشيئا
في ملكوتك بما لك ابي بيتنا الذي توجهت الى مشرق عينك
بذلك دخلت الرضوان اذ كان محبوب العالم من الاحسان ما يرضى
اصفياك في رسم عبادته الذين كانوا حول في العيال والايام ابي بيتنا
في ما قد رتبه واصفياك ثم جعلت مستقبها مع امرتك انك انت
المستعد للمقالة العظيم الحكيم جناب صاحب حسين الثامن طاب

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

ص جناب ميرزا حسن قناد
بنام تو امانى بكتا

امروزه در دستك و ذكرش در كتب اوله انظم اعجازي و مذكوره
خطت اين يوم بيلع الصدى حرق جن جلاله مقلع تاجر
الغنى اراه تايه بوفان ملك اين يوم خاتمه شود بايد انما
ديده و مستغينه و گند و بهر مقدمش از بهر او نام در حرق
على فقه كند و در آرقه نمايد انما بولف مع صراط مستقيم طرا
انرا اى غيبك لوجه انما آنچه ذكرش مثل كند ان من الغايرين

فی کتاب حسین الساجد علیک و مع الذین عملوا بما علمتم مولی
العوی فی مسجد العظیم

تمام خداوند طالبان

تذات و در ضمن اعظم اصفافه و اسارت لهما مظلوم عالم تا نزل
گشت انشاء الله بر امر الله مستقیم باشی و در کل احسان بافق
رحمن انظر چه که مشایخین در کتبین لوده و سینه کتب الاله
بان کینجا احسان من جنود النفس و الهی و در کتب اللاحق الایض و
لیهم و یجلبهم طالع الاستقامه من البریه انه لیسوا العتد العزیز
تکوست حال لغو سیکه الیوم سخن توجیه مؤنذ و از نظم و حسن
ذکرشان جاری شد ان لحم حسن کتب

حیه حسین نصرت
لیک المصلی الضیاض

سجده کتبه العیسی و اعظم ابی ذکر آذکرت فی الحق شان حضرتک
لان اذکار ما ذکرت فان کتبه شعاع انوار وجه ذکرک تا نزل
بجودک و فضلك و حظ ذکرت احسانک من بیدک شایخ

ان و کاره اکبر کل شیء خیر

مولی تعالی شاه العظمی و الامتد

سجده کتبه اکبر الوجود و سلطان الفیض و النور سیدک انبیا ال
بجودک و تحلیات انوار شمس حیاتک بان توفیقک مع ذکرک
و ثنا کتبه التوجه الی انوار مشرق کتبک الی حیه
استکانت است کتبه الی اکبر و اکون معتزله توفیقک و
فردان کتبه استکانت ان لا تحسبن مما علمت کتبه است
العقبت مع است و ان الله ان است العفوه الراجح

مشهدی حیه

مولی المشرق من اخذ الاط

تبارک الذی خلق من العالم و الخلق المقبول الی ذکر اسم الاعظم
ان الله العتد علی ما یشت آله الله الی مولی العظیم حکم قد تقر الی حق
و جری السبیل بجود انوار انام وجه رکت الی الرحمن نیازی
تقبل بلوی لمن تازیه الی الله و انجیل الی الحق و حیه الخلق نبیاء
نعت و قام علی حدقه امره و کاذر سلطان و مل لمن کان محروفا
عن نعماته و حیه با من کونه قریه و منسوخا من بجود حاله لئ

من اضر العلق ينسبه ذلك لسان الله الملك العزيز الخبير كذا كتبت
او قدما العبدان يستعملون الاسكان ولكن القوم في محاب
مبين فوكل في كل الاحوال الى العنق المشال ثم سكره بما
شرح عليك من كرم الوداد حتى يذكر كرمه ام اسناد الحسن
الله صفا العنق الرحيم

هو الامام حسن عظيم

انا نذكر عباد الله خالصا لوجهه وانتم من اهل الله والملك ولكن الله
شعبه انا انقضا النفس وادوا خالصا للعالم وكان الله
علا ما قول عليا من الناس من اخرج من الحق ومنهم من انكر
برهان الله والامة ومنهم من قال ان هذا الاصل الا ان ينسلكم
من الصراط الذي كان مستقيما كذلك قالوا انظر محمد رسول الله
ومن قبله اذ نزل الروح باسمه كان على العالين موحيا ان الله نزل
صهرا الامارة من اهل العز ووساكتا سب كان في سر ارق العز
صهرا ان كذا تلك تحرك الفكر الامع وعلق لسان العنق قنينة العالم
الذي كان باسمه له مرفوحا

من انزل الريح
اسم امثال ذابست ما شفيتم ووجد قدم الريح اعظم باسمه
فرد مشوب بوجهه وغول الوداد في كل الاجل في حبه ورضائه
موفق فويلد ان سكرى ركب باذكارك فضلكا من عنته
ان الله الفضال العظيم الخبير

هو الامام حسن عظيم
تداعي الصبي وسمع احيان وفتحت اعلم الله وكل اوان ناطق
واين ظهر رتقاهي اراوه حق جلع عز لوجهه وصمت ومهتر بايد
اي تقبلين اليوم يوم تعين وعلل استم تروم خلقه وريب
بايد ووسان حق تكال استقامت والهيبتان بالكام
فردول وكتاب الصبي عائل شوبه العباد لمن اتبع طائر الرمن
في الالواح اذ ذلك لوق لسان في كورث العبدان استكون
من العالمين

ح حسن عظيم
يقيم قنينة العالم تورا
جميع ما قيل اين يوم مبارك ببارت داووم وچون انق اوده

حق ظاهر است که بی ایجاد مرض فاعل مشاهده شدن طوبی بنفس
عرفت و در دست نام بها المقدره القدره است و الا امر القادر
برای دوستان یعنی آنکه سیکه بجای استقامت یافت
اصح متوجهند و کتاب نیست میشود تا سخن من بعد و حال
بیتا عباد مخلوقان فاشئل الله بان یرفع العجاب از علم المقدره
الغیر از حکیم

مس این مع ذلک فی حقه الله
بسم المعزی الضمیر اکرم

قد فرکتک الله فیما ورد علیک و ذکرک بما خوب بالافعال
یغرب عن علم من شیئی سیکه فی الملک بالارواح الموقد بالعلم
قد صعدت الیها اذ تجلیت علیه بانوار الوجود الذی انزلت
الاتاق قد کتبه من صحوره و فحواه مقاما کان بالحق حلیا
ان الفضل بیه و یطی و یمنع اذ کان علی کل شیئی تدبیرا و تقابله
کسان العرفه فیه الیومین و یقول علیک معاد الله و صبار الله
الاصح بما و قیمت یساق الله و جمده انت الذی نزلت بالحق
و شربت یساق الوصال افاد مرض من کل فاعل کان من الحق
بعید الذی سئل من اقبل الی الوجود و ذکر همه و ذکره باج الحوائج
العرفه کان الی مع ما اقول شیدا اما ذکرناک من جملة مذکرک

فیض الصبح تسلمن فیفضل سوا یک لکان علیک قیبا انما الیها
علیک و مع من فاذ صیحا الامر الذی کان من افق الرضویا

مس فاعل سیکم

بنام دوست کینا

ای اقبال ناماست لعی الظهور حاضر است و البغایه الی
و فضل بخله لم نزل ولا یزال بان فی فضل متوجه الی شی و در ظل
سده ساکن الیها غنایه الی باجای خود متوجه و جمع ما
و قیمت میفرماید بافعال و اعمال اقوالیک سبب انتفاع امر الله
شود و نفس عمل شهادت دور بر تقدیریس و خزیه او اندا بجه
متخالف است بکتاب الله فاستسبح ربک بان یوقی العکل
مع ما یحب و یرضی

مس صیده

مولانا محمد حسن اعظم

جمع از برای تقاضی الی خلق شده اند و کل ما از این مقام اصح
قیمت بوده و صحت و کون استجابات خلق ما این فیض کلامین
و اجای او عیال شده و کون این امر متعلق الی ظاهر است و در

اولن بر فرضی الموم باو امر الحقیه با نرسند و کتابها منکر کند
مکتوب تقدیس نازل گشته ثبت حجت اهل القادسی
موسویت چه که با غیب آندوی عهد البسته لیکن آن
بهر فضل مبروم نخواهد نمود لکن لهذا مقتد العظیم

مس حاجباس

هو الله قدس الاعظم

طوبی که با حاضرت کتابک لدی العرش اوی میمنی المظلوم و یظنون
بایست که رب العالمین آنا ذکر آنک فضل من لدنا لشکر کتبت
الغفور الکریم لوتعرف تلبه من الشوق با نرست من الخالق

مس ناظر حکیم اقباله

بنام دوست عزیزان

ای کینه خدا نهنداله و کل احیان با نرست من لدی الرحمن
عاطل باشی و باقی فخلش تا قدر حق استقامت طلب چه کردی
بکمال کمر و کین حیا بوده و ستند قوله ان العظمی یا العلی فی خلق
خانیاسا کبری آلت انت المقتد العظیم الحکیم

مس

حسین ابن مرفوع علی

بنام خداوند عظیم

قدیم عتایها مترا و نافع مرفوع با ذکر مودود طوبی را سمع و قبل
و بلغ و شکرت به الغفور الکریم و جمیع احوال بنی مشعل با نرست
و جمل خانیاش مترا و بذیل فخلش ثبت انت لک
المقتد علی بابک ان الله هو المقتد العظیم الحکیم

مس

حسین علی ابن مرفوع علی

بنام خداوند بیکانه

و به قدم ارسجی اعظم و کبابش توبه نمود و بنیاد طوبی لمن
تمام علی خدمه الامر و عمل با امریه و کتاب الله رب
العالمین قد سمعنا بذاتک و اعیناک حمدا للوج لشکر
ربکت الفیاض الکریم

هو الغیرة الجویب

شده الله ان الله هو ان علیا سلطان المشیه من حمده
ثم آذنته ثم ذکره و جعله ثم ظهوره و اجلاله ثم بطونه و اسراره

وكل عتبارا به وكل ينطقون قل تال انه لشمس اصبه وطرز
 الازل وسراج الذميه والنقطة الاولى ونفس الاله التي
 صل كل من في السموات والارض ونحن نشهد بذلك ان
 انتم تتحدون ورحمة الافلاك ووددت الادوار
 ظهر كالكواكب في نقص حال النبوة رواء العزة وطلع
 سفلة اليبوت مشهور كذلك ينطق الوفا ويراع
 وكم العرش وبنين هذا النبوة المرتفعة الجود ان يا تعلم
 العز ذكر عبد الذي اسمن باله ونظر نفسه وود عليه
 البلاء في سبيل الالهيين القديم لسلكه في نفسه ثم
 يذكر حيا والذبح معدا الى الاله العزيز المحبوب ان يا
 عبد فاعلم انك بارك بما تترك ما لا تدرك اكثر
 الباء من كل عالم معلوم وكل عارف معروف ثم اخبر عن
 مجرات السموات مشهور ثم الضررك بما استطعت ان
 هذا اليزك غشك شبي وخشك مقام محبوب فاعلم ان هذا
 الوجود لنا الاله وسماجه تدارسناه اليك بهذا محبوه
 وانك لو تفرقت عن الوفا تظهر فيك تاراك اشتد الوفا
 وتحت منضاه الوفاة في غلوب الذي اخذتم البرودة بها ورت
 طيبه ان حزان من الذي يحتم كانوا برجم ان يشركون ان عبد
 قم نفسك من هذه المرسد التي سميت عليك عن هذا

العزيز المرفوع يشبه نفسك ثم يستبشر في ذلك ما جيك
 الاله طارفا بنفسه وانظر كبا سطره الراج عز كنوان ولا
 تخون عماره وطلبك مع صفيا الاله صوفت خود انك مع
 مقام الذي تحمرون انفسه ان مس وان هذا الحق رقم الحق
 نعم الوجود عز تخزون وكذلك لو كان في هذا العليل والبرك
 عليك ان تترك الاله العزيز الجود والروح طلك ومع
 الذي يحتم سمو انفسه من هذه النبوة المرتفعة التي
 بالحق وينطق بان الاله هو العزيز المحبوب ١٥٢

كتاب عاصي عبد القادر

هو اسمع الجيب

التي التي اسمع حيا ورك والماك وما قسم من ذات رحمتك
 الذي جرى في اياك في حديقه ابعالي بارك ابي ربنا ثم
 حيا اقبلوا اليك منقطعين عن ذكرك فانزل عليهم ومع
 اياك من حساب سائر جرك يا محظيهم عن ذكرك ابي رب
 شري لا الاله الا انت فتنه حديك وحياتك والوضوح ارجك
 اسنك بالبراه خطم الذي ياج اسنك العرف فبيدك
 الذي ياج في اياك بان تحفظ حيا ورك والماك فبدك

سلفک از اوقات الحقت در تغییر

بنام خداوند بزرگوار
نامرات فلان در حشر ظاهر و باطن است انسان را در کل
احوال با او امر الهی که در کتاب منزل از قلم او نازل شده مستتر است
باشی چه که او است سبب حیات عالم و حفظ امر قد غفرک
الله و اما اگر نقصان من عیب است آنرا از نقصان بزرگتر الیوم باید
بکمال حکمت زفا زما شیب و جای ترفع به الامه خامل شود
آنکه مع اصفا باشد و بقدر کسر ما بضعف من الذی اوالا اخره انه کسر
الحقت در تغییر

ط جاب حسن علی مبارک

بسمی الی السبح الجیب

یا حسن قبل من آن خود یک حرف یعنی فضا کفرت اما از
الهی من القیوم است انا اقبلت الیها و فرزت بها طایفه
ذول ایض الیها ایمن سفتی و ایمن یقی و ایمن انقی و ایمن
مطالع حق و مشارق و حق که کاک یا مرک المظلوم ازیرت

و جای بیانه و بزرگ بیع فوج الفیض من الله و الله فی ذره
المصیبت التي جبا کمد المرش و نوح کل الاشیاء قد فرخت
امکان الوجود باسی النما و بیع ذکر الیوم و ذکر الخلیل و حریل
الیکبار و القوم فی الامم و الظنون انا و جبت حرفه بیانا
من ظمی الی الله قل کاک الی الله الغیب و الشخصه ما ذکر فی
شبهه مرتبه اشخصه انک انت الحق علام الغیب طریق
لشخصه شک و در بیع و النفس اجرت فی ارضی و لعیبه
نطق تفتلی و القلب الجبل الامتقاسی المنسوخ کذک و لغ
الذکاب لدی المرش و جبت حاتم الله طهاره و جده
ما کت الغیب الشخصه انا ذکر کل مما جرت به بیع العری
ذکر انهم جانا لیباهل کفره العالم و ما صحت الاماره و الملک

بنام محبوب مبین

القیوم ایده و کستان الهی حکمت با حق بپشنه و بیاد شتی که
حق انگاه که است که اشهر از قلم او جاری شده و هر مشو
مقصود از حق من خلق و تراخت و لذای بود و خواهد بود
ایده صا حیوان است و بیان که حق مشوید حکمت نام
افعال ارض با ترجمت نمایند گفتار ایده جبار نسیم روح سپید

بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم

باسم المقصد اسمع زاد الفيزياء الوردية من مقام الحمد انه
الذوق الميسر القوي قد انزلنا الآيات والحق والسينات وما
كان مخوفاً في قرآن من خلق الله ملكا كان وما يكون من الملك
من قبل من من من اعرض من
قبح الظلم الاح - اهل الملكوت انما انزلنا ان ذكرنا ان الذي
سمى بحسن قبل ما في كتاب الله رب الغيب والشهود فتشبه
انه سمع اذا نطق السماء واقبل اذا نطق الظلمة بحكم الظلم
واعترف بانطق بالظلم الاح في هذا المقام المرفوع وتشبه انه
باني في سبيل الله ٥٤ بحسب ان يراه وسمع ما يريد ان يسمع
يشهد بذلك من عند كتاب مرفوع قد ورد عليه مع اوله
ما لاح في مكان الفردوس والذين لا في الفردوس في الصيل
ويكبر بحسن قبل مع عليك صلا وسبحا مع وسبحا
لوحى وسبحا ومن في الفرض والسما وسبحا الفردوس الاح
والفوز الدنيا طوبى لك وما امتت باله بك في رب الفردوس الذي
في يوم في امر من العباد والعقلاء والامراء الامم سبيل الملك
الوجود وما منك شي من الاشياء وما حمتك جلات الدين
كفوز ابانت هذا المقصد طوبى لك ولينا لك ورد عليك

بما فزت بما تطلعي الاح حين صورك وقبل بعد ان كنت هو ملككم
مع ما كنت والقول لمن يكون باسم المقصد ان ذكرنا انك باله
تداول الدنيا وما فيها ونفرك والهد باله ورد عليك من القضاة
القوم واسمك المعروف في الهد والعمل والاشياء في كل
٥٥ صور ان وسبحناك والذين آمنوا في الواج شي بما يرفع
اموال فيما سواه وبما يرفع ما لكم بين الله وان ربك هو الفاضل
بالحق فضلا من عند وهو الحق حلام الغيوب السبيلك
وهو من تحرك بالمعروف امره من لدى الله الملك اليوم
الموجود وكثير مع اولك انك فضلا من عند من عادا
المقصد الفيزياء الوردية

خواجه حاجي محمد الفاضل عليه صلوات الله
هو الموقر العظيم

باعتقاد اشهد بان شهادته ان الله ان هو العظيم الحكيم ليس له شريك
في الملك قد شحنت لفراديق الحكيمات وهو جليل الاعمال
ان الله هو المقتدر القدير قل الحق الحق ان احبك ان احبك
واين اشك واعترف لوصفك انك وفرد انك قد است
الرسول وانزلت الكتب فضلا من عندك على عبادك وعلمك

ای صبر ترا مودفا من دیکت مقصدی الا انک لاعم لغلام الذی
 فیہ ارضه خیفه سده التقی سبک اسراج بحر باک
 لغات الیک مشفق قنک اذک ان تغزله مزجرتی
 الطغی وخصایة اکبری ثم انکله من ظم فضاک اینفصی فیکل
 حالم من صراک ای صب طغری من سجات الطغیان والادامه
 ایشات الذین ارضوا عنک الیک الاساءه وناظر اساءه الیک
 انت المستصحب استواء الاله انت الشفق اکبریم والحرکة مقصدا
 العالین

جناب زین العابدین امیر جم فالذی صدق الاله علیها بحار
 هو انت و العلم النجیب

زین العابدین اما کبرک لتفخ وکون من لب کرین طریق الیک
 الذی فاز عند الامم وسمع الذرائع لبنا من الایض السواء لغزرت
 بالطق یسان العظمت الزفاء ویا جالسین الخیم ان اوصیک
 بالامان و التفتة الوفا و ما تمسح به کذلک الیک و رب العرش الطغی
 زین العابدین یقیمین بسین بان احوال طغی و اخلاق مرقه سب
 انقض کذلک لودیه است قل الکی الکی ارحم عبک انک انت
 ارحم الرحیمین الکی الکی اغفر عبک الیک انت غفار الذین
 الکی الکی قد ل ما هو خیر ل الیک انت المستصحب الایمن الکی الکی

ایده صح ذک الیک انت مستصحب الایمن الکی الکی تری حیرت
 طغری لغزرتی الیک انت القدر الکی کفر من غلیظ الیک
 انت الفضل اکبریم ای رب ایده صح العسل با انزلت تموجتی
 صح امتری الیک انت الامم القدریم مثل الصم صح انبا الیک
 و اولیا الیک الذین طافوا حول امک و انصروک بجمود الحکر و بقیان
 و بان تلاق التی لغزرت الخلل جهاد کتاب الیک المبین یا زین
 العابدین خازن کل مضع و کذلک طاق احتیق و وضو ابرین
 کا مثل الی ان سخط عباده من الذین یجمون الاختلاف و
 لیضون فامر و ابر من الموده و الاستعداد مشتمین طرأ لار قبل
 مقلوم تکبیر بحسان و هرکیت اجابت حق است
 لیا فندهم الفرح و الاطمینان من لدی الیه العظیم المحکم

هو الذی یلین علیهم العظیم

یا زین علیک حب الیه الایمن طم اعم و انصاف و اذوق
 سده منقحی لکل انشاء شهادت من منه بر حسان من
 جل جلاله و اقباب عنایت و فصلش است ان و کستان خدا
 نکر زموده که لغزرت کما نش از بر کتفه مستنوع قد لغت
 لغزرت من آیات ربک لعم ان لیک و الیه الایمن

انما هي غايته جملته وسائر اقسامه من غير تعطيل آيات انزل
 بنهاية اقطارها على كل واحد من الاشياء ولا يذكر
 من الاذكار مع ذلك من غير بيان شكره وانما كل فعل له
 ان يؤيد الظل مع غرق الاحجاب والاشياء من امر الحكم
 المستبين انما ابن نوح عليه السلام ذكره انما هو قوله
 وبه حاضر انما به امره عرفه واستقام امره طوبى
 له ولابيه والله انما ذكرنا الله من قبل في الواح شتى ذكرنا الله
 ناري القهار البسيان له بايزن قد ناهج سوا العرفان جباله
 ناهج حرف الرحمن بنادى ولكن القوم اكثرهم من الغافلين
 له الله مرفوع على عليه السلام وعلماني مع الجيش الذي حق بيان
 نوح سيند وبجر صمت الصبي طائر كشد ابي يبرق امرد
 منكم طار به حوشن لغير مستدي فادى اليها نوح وادى نوح نوح
 وينادي بالاهل الجيا اسعوا فانه لكم ان تقطوا العباد باعناكم
 واغلاكم انتم منكم بري ويسمع وهو الغيرة لهما من فضل البيان
 يومكم بالوردكم على ما ينبغي اهل الجاهل انه هو الصالح الذكر العظيم
 ابي يبرق نوح نوح نوحه ذماتت هريك ذمهم اعلم فانه
 شد انما لشرا ايك تكبري وعنائني وابن ايفاك برحمتي
 التي سبقت من في السموات والارضين له الله وسنين
 منواليات مذكرة لوجهه ويستمد العباد من له اعليت من

تسبيح جسد روح من مملكة ان ربك هو الفضل الكريم المولى
 اذ هو مقصود العارفين

كتاب مشهور في حبه عليه السلام

صحيفة الالهيه من القويم
 هو التاليف الذكر العليم الحكيم
 الحمد لله الذي فتح ابواب العرفان بتعاليمه البسيان اعظم
 ما كان مكتوباً في انزل الازل وسنوار من الالات والاصناف
 المستكبره المشاهير والساد والعباد على ايدى امره الذين
 وجدوا عرف يومهم واقبلوا اليه بقلوب نوراء واخذوا
 اذبح الضاح باسمي الالهيه من ايدى العطاء اولئك
 جباروه صميم الله في كتبه محمد ونبيه والواحد وحده
 ايدى امره في بلاد طليم رحمة من عنده وخاتمة من ليد
 انه هو الفضل القياض الغيرة الوهاب يا حبيب قد حضر
 كتابك في المنكر الاكبر القمام الذي فيه لطق ما كلف الله
 وذكر اوليائه وانتزل نعم ما يتقرب اليه اسما نعم واذكار رسم و
 ارواحهم وما ظهر مضمخ في هذا السبيل لتتقيم عليهم صحابته
 رب العالمين يا حبيب افرح ثم شكر بانما كان كتابك

باصتاً المظلوم اذا احاطت الاخران بكل الجهات بما كتبت
 ابادى الذين كفرتوا الميثاق وكفروا باليات الله العليم
 التوجيه طوبى لعبد اقبل وقام امام العباد باستقامته
 اضطربت جميع افئدة المعتدين قل يا حزب الله ضعوا
 القهار والاعتصاف وخذوا الصل ولا تضاق لعمري
 انكم تفلتم لا صلاح العالم وتحذير نفوس الامم انه ليعضل
 مايت او يتحكم كيف يشاء وبعده تصدناهم الامور الله
 الا هو الفرد الواحد المقتر بالقدرة كبر من خلقهم اوليائه
 الذين شبهوا بحق العرفان من ابادى خطايه وقاموا
 مع ضدهم لعمري العزيز الحكيم يا اولساي هناك اسمعوا
 ندائي من شطر سمعي انه سيقطعكم ويحيدكم الى الله ربكم ورب
 السموات والارضين يا حبه قل يا اياه ان ليس القوا
 الله ثم الضفوا فيما ظهر بالحق ولا تكونوا من الظالمين قد
 كنت صامتا لظننى الله وكنت ساكنا حركتى الازمة
 تشبه بذلك كتب الله العزيز العليم ضعوا الاعتصاف و
 خذوا الاعتصاف انه سيقطعكم ويكون معكم فيكل عالم من
 حوام الله انه والى من اقبل اليه دولة الخلقين قد خلقنا
 الخلق لخدمته اليوم ولكن القوم وانهم مبين يردون
 ويكفرون ليعصون ويعرضون ان انهم من الاخذرين

لعمري للبين ان اذ لاف هذا الحسن ان تذكر احب الى الله من كتاب
 اسما محرفا وتقره ايضا وان ربت حوا المشفق الكريم
 يا حسين قبل على قدر اقبل اليك وبما المظلوم من جنة العاقبة
 الرافع وذكرك يا محمد بيا الماء الالاع وسكان الفردوس
 طوبى للتصفيين قل ان البيان لطوبى حمل والكتاب
 امام وجهه ولكن الناس اكثرهم من الغافلين قل يا
 ماج سوا البيان وشا عرفت الرحمن لو انتم من العاقبين
 قل ان العلم سبق ابياف الامم ومنع التزاح و
 القبال وحكم البحار انه هو ارحم الراحمين قد اهلوا الكونيات
 الذي شهدت له الكتب وهذا هو النساء الذي لير
 به محمد رسول الله ومن قبله كل رسول امين يا زين العابدين
 ان العلم من هذا الحسن اقبل اليك وانك اصبحت
 به الاشياء وادوات الملك والمملوك والظفر والجمرة
 له فاك هذا اليوم العزيز البيدع ان اذكر انك والملك
 بما يكون باقيا انما في كتاب الله المنزل القديم مشكوه
 هيبة الفضل ان عظمه وقل لك الحمد يا ملك القديم
 بما زنتني بطراز العرفان وودعتني الى مطلق البيان تلك
 ابقته اياك ولغود كما ان سخاني مستقيما على حبات
 بحيث لا يمضي نكلم الظالمين ولا سطوة الترسير الزين

الاستيقاق للميرة الناطق الى ان وسد في مقام حمله اله
 مظاف المخلصين يا محمد اذ كرا فضت العاية ليقصوي
 والذرة العليا وقلعت السبيل اذ فرقت بالدليل في
 الياض ركبت الغيرة الحميد وقلعت البر والبحر الى ان
 دخلت المدينة المحمدية التي اخبر بها الزبير من قبله
 كتب له رب العرش العظيم وقتت لذي الجبابرة
 فتح مفتاح الفضل مع من في السموات والارضين
 شجيت وسميت السندرة وقرنة بما كان مطورا من العلم
 الاصح في كتب النبيين حضرت امام كرسي الرب وسمعت
 نداءه ورايت افقه لتجد نكاح هذا اللوح البين طويلا
 كاس ولسعك ولعبرك فنتل اله تبارك وتعالى
 ان يودك مع الاستقامة الكبرى ولقدرك باقدرة
 الذين تشربوا حرق الشهادة من ايدى عطاء انه
 يذكر من ذكره وحب من احبه وهو الفضائل العفد
 الرجم وتشدت كمن شرب حريق الوصال اذ
 منع عنه العبادات من شاة الله اليه من القيوم قل
 الصالحى يحيى بن سدي وسندي ومصطوي ومصطوي
 محبوب احب ان اذكر في قطعات ارضك الالهية
 في كل الايام ابيك بن حبانك ابي رب هشتاك

سلطانك الذي قلب الوجود من الغيب والشهود وبارك الذي
 سخرت العالم بافئدة الامم ان تهابن ناظما بذكر هشتاوا
 يا سبك بالهجرة والسيان ثم سبك سلطانك الذي
 بارقتت فالص كل جليل واخطرب فما وكل معرض لرقبته
 لي من ظم الفضل يا مني لبر جودك وسما كركت اذ انت
 الفضائل العفت العفد العفد انا اذنا في هذا الميسر ان يترك
 من وجدنا من عرف محبت الرب هذا القام الرفع وحب
 ان تختم الكتاب بذكره ليجد حريق السبان الارتفاع
 فيه العناء امر من كلك آه قد يم انا ايضا اليوم و
 اردنا ايضا اخرى قلنا وروناش هذا صفتنا صفتنا
 سكتنا تحت اذاله الطويلة العفد كما شوكتنا ابراح الاله
 اليه يسوع من فيضنا قد آلا الرحمن سلطان تبين ولا
 اليه يسوع صفتنا قد ظهر الكتمان ما به القيوم وكان ان
 اشجار العالم صفة الامر الذي ظهر من مشاة كذبة الغيرة الحميد
 يا ابن الصانع العشاء الذي الرفع من طهر العرفان من
 جبين نقية البرهان من سدة البيان انه اله الاله والفرز
 الواحد العفت العفد اكرم السئل العفد ان يودك مع
 عرفان ما منع عنه كثر العبادات هو العفت مع ما يش
 الاله هو الميسر مع من في السموات والارضين لانا طرنا

الامره انزلنا في كتب شتى بالخير من بعدنا القرون والاصحاب عند
 ربك علم كل شئ ولكن ان سس في رب حجاب يرون
 ويشكرون ليسعون ولا يرضون الا انهم من اهل الضلال الذي
 الغنى المتغال قل الصفوا يا قوم ثم الصفوا ربكم بالخير والبيان
 كذلك قضى الامر من الذي لم يرب الا باب قل قد حكمت
 النعمه وقمت الخيره القوا الرحمن يا معشر العباد في البلاد
 لعل الله ان يفرح بكم ويحبكم باب البيان ولو لم يكن عطف
 امره بالخير والبر فان اياك ان تحوكم شملت الاعضاء او
 تحوكم مطرة الذين كفروا باله ما كمال المسره واللاب قل
 انسى انسى كمال الحمد ما يقضى كما سس عزفاك من به عطاك
 ولو نت ظلم غير الله فان سجودك معناه نيك اى رب تراف
 مقبلا لا ساء فضلك وشنشنا اذبال ردا رحمتك و
 ساند الذي باب كمال وازجيا وابع حودك استنك
 بالياء التي منك في سبائك والبصير التي منك الله
 ارك والظلم كرك ان قوله سجود الغيب في الشاوه باله
 ارك بين عبادك وادرك باذكار تحذب بها افئدة علك
 اى رب ما عيبك الذي اعترف سجودك عنده المواجه
 سجودك وخطيبك عنده تجليات نيز عذالك لم من
 ليال كنت انما على الفراش خافا عن ظهورك واصفاه

نياك الابع اذ اتفخ من ارض السماء ولم من ايام كنت مستغنا
 فيها باسوى متوقفا في ارك اى رب الذي اعترف مستغنى
 وفتى واقفارى عنده حكوت غناك وعفوك وعطاك
 وعزك احببى ان اذكرك اذ عفاك ان تجعل باسى نرينا
 بالليل حنوك ويصل مطرنا بطهاره غفرا لك آه آه حانقات
 عنى في اياك اى رب ترى العاصى فانما الذى ارب فضلك
 استنك بانوار حنوك وسائق وحيت ان تحببى ما تبا
 واستغنى في نياك الذى بدلت اقدار حلقك الا من القدره
 يدركك لا اله الا انت العزيز الواسع القوي العالى الغفور الرحيم

الخطم القدوس

هذا يوم فيه ملائكت من انوار ابراهيم وطلعت معه الافئدة والقبول
 ان يا ايم الجده انت اعيتت روح وبيان واليه كذا ان حزن
 كذلك قضى الرحمن انه لم يوسم القوم انت كنت بقية كل
 ال اذ اضر حبنى المشركون من ارض الطاء واخرقت نياك الفراق
 في سنين معدودات اذ ان اليقاعات هناك الا كونه
 الوصال الى ان دخلت للبحر وفديت نفسك الامم وجه
 ركبت الغرير المبوب طوبى لك ولمن يتوب اليك ويزور ربك

وتتقرب بك الى الرب لانك لا تكون ان ياطاء الهوى
 فصدت معارج القدس وتركت الدنيا في سبيل ربك اشهد
 انك انت الذي ارتقيت الى مقام محمود واشهد انك حبيب
 مقبول الى متبرك طوبى لك والذين تمسكوا بربك الممدود
 ان ياد الالهية قد شرفت بك شك الارض واما حيا
 لك واولادك وكنت في هذه الدارين نظير الله يستحق ان
 يك بالارادة الهية ان يرفعك الى مقام محمود ان يرفعك الى
 شوقا فلما لك كذلك تفضي الامر لكن الناس لا يقبلون
 ان يالاه القدوس طوبى لك بما انقضت روحك في السنين اعظم
 بعد الذي كنت من ابي الذين كفروا بالرب في اليوم للوجود انا
 لو تذكر سبدا مصورك لتستبين الى الرقود ويستطعن الوجود
 جبارا ذكر اسمي الغيرة الودود يا ايها المذكور ادي الوجود
 لك يا هود اليوم مع حسن الله لتقطع ما تفضي في السنين من
 لدنك ربك الغيرة العفوية انك لا تخون ان يشكر ربك في
 كل الاحوال مع الذين يكرهون وامنوا بهم يطول انما الجهاد
 عليك ومع من القطع في حبه عن الله يخيم مشركون

سبوا الى العجيب

سبواك يا الهي تسبح صبح عبادك في ذاكك وصرخ المالك
 في ايامك او قدرت في تلويحهم ارجعتك دستك في حياك
 عشتم ما قدرت في الوامك وحوت النمل الى مظنة لفسك العف
 الالهية انتم منتم من الذخيل لتمام حلاله والودود في سائر
 تلك المحل في كل ما نلت واقتل اسنك بان تحفظ
 عبادك واما لك فقدتك الامتد لك ثم اسكنهم في جهاد
 رحمتك وامنهم غير الطاقك وكوتره مواهبك وانك
 انت الغفور الرحيم

خط حضرت بهاد

هو الغيرة الصالحة

شهد ان لا اله الا هو الغيرة الجود والجهود والفضل يصلي من
 يش ما يشاء وان له الوجود المقتدر اليه من القوم كل انما
 انما الذي ظهر باسمه من لدن سلطان حق محمود بالذي
 لا في المستفات والذي لا بعد له اخذ الذي لا اخذ له
 ليتم في ظهورهم الاظهر الاله في ظهورهم الا يطول ان تتم
 قدرون وكلمهم في الاله بحيث لا يري كيمه الا انفس الاله
 وخرالته وحيان كواهم قتلون وامنهم مراحمهم وهم سراير الاله

ان انتم تقسمون ما بينهم احد في شي وهم يستقون قتل
 لن خصي مرايا القديم وكذلك مرايا جالحم لان خصي الله
 لن ينقطع وهذا صدق غير كذب والشي يقول استحق القهر
 في انك لمن استفتت اليه وكن من الذين هم يعبون الله فاره
 ينظرون قتل ان الميسرة قامت بالانتمولون وكذا الما امر الله
 قالوا قبل ان قالوا اهل قهرل كرم فيما تقولون انه سبقت محكم النبي
 واما ما فصل كل من في السموات والارض ان انتم تعلمون ما
 انقطع فيضه ولن ينقطع به يوم الذي ليس القسوم القهر في الملك
 من بيت روانة امر الله الا وهو وكل عند اسمه في هذه الايام
 لقا تلون الا الذين يشهدون وثق الفذوكس بعدوهم وانتم الله
 انا ضمهم يسعون ولكن يمنهم منع مانع ولو كل الناس منيعون
 ولكن قس ممنون ان يفصل بين الحق والباطل كما يفصل بين
 الخير والشر بحيث لن يجمع الذين يجمعون الا تدرسه الاثر في
 هوى الضمهم ليكون كذلك ولع وبكر القس وخصت
 وثقا العز وخلق هذه الامكان الشاغل ان انتم يحيا تنهون
 والروح عليك وعا من توجه الى مشطه الله ^{الذي هو}

موت

اى على اليوم ان الله يخلقنا نافع ولكن ذى معنى مشفوننا اذ
 تايده وايست الله ويكفينا عمار ذى بصري مخطونه اما خط كنه
 لم ينزل امر الله تظاهر مشفق بوده ولكن ناسم بدوم صرف
 مستذوق وارتضوه وحبب لظفر كن بدام قبل كل بل باكل حب
 واما كل وكل ايام دليلك يكره حق نافع وشغل بوده انه ودين
 عصبه كل باعنت هم ان سلطان امر محبب انما بايات
 الهى انتم ان محمود كشته سال به اهل بيان اليوم بين
 لظفر ملاحظ كن سخن تلاوت بيان خباينه ولكن انتم ان
 محببته اى كاش باين مقدار كفتا بمنقذ كجده جلال هم
 داره اولاد استرا نفسى نفسى ولد نيادوده ايستيف دارين
 عباد اى على چشم از ناسوى الله بردار وقلب را از ذكر نش
 مستحسن نما اى على سادق النطاق رشاطى بجا اعظم
 مرتفعه تا وخيمه توكل دخل سلطان احميه سواواز جيكه جبر
 فطرس اويه بوده وخواهد بود محمد كن خدا را كه لا زال نسيم
 عدايتش بر تو سرور نموده وان شاء الله مقطوع نخواهد شد
 اليوم اكثر مني الا اهل ارض بجا اول با جمال احميه بجاام نموده
 مع انك اشج بچشم خود ودين ظهور مشاوه نموده اند و بچ
 ظهور نموده و نشنیده اند كه كذاك يفصل الله بين الحق والباطل
 كظفر من عمنه وانه على كل شى قدير انما است شور بر امر الله

والكل منقطع، بشر والجماء عليك ومع من يمكن

بسم ربنا الحق العا

سبلان الذي خلق السموات والارض اقرب من اين؟ يا مائة باره
 ان اتم تعلمون وما ذكر في الكتاب من عدوه استسلمكم اليه
 من لدى الله ليس القيوم قل يا ايها الذين آمنوا من الله
 على انفسكم وشكروا بحقيقة الذي جرت في كل الجهات الباريت
 عز محبوب وانتم لا تعلموا عنه وشكروا بان تروا ان المساج
 اللهس ترحلون قل يا ايها الذين آمنوا ان الله قد ظهرت
 ميكل عز مشهور وان الغياض قد قامت وظهرت من الورا
 محبوب والضرط قد انقضت في نفس الله المهيمن المحمود وان
 قد زالت وترجعت للارض مع مقصود وان الارواح تعلقت في
 سلام عز مرفوع وان الوقت قد زدت مع حضان شجرة الامران
 انتم تستمعون وان الجمال قد ظرت عن خلف القناع واذا انتم
 في مجالكم مخبرون فاسمعوا اول ثم قوموا بان ما خلقه عز ثم احرقوا
 كل الجهات بسم الله المهيمن العزيز القيوم لعل لا تعلمون في
 هذا الحق لا تعلمون وشكروا ان ارجع التي تنب عن انذار كنس
 محبوب وان تمسوا انفسكم مما قد قدم من فضل الله المهيمن العزيز

القدوس قوله سيطوي كل ما انتم تتجونه في الجهات الجبلية
 الالهة تستلمون مما كنتم بان تعلمون واذا انقضت نعمتكم تارك
 فانما تترككم وفي محضر الله من عند ملائكة العالمين تعلمون
 ومن ينطقكم شيئا فياضتم في حياتكم بالاطلاق والابا كنتم من
 زخارف الدنيا وهذا الحق معلوم قد قدم من اصبح عز قديم
 وظهر بالحق ان اتم تعلمون كل هؤلاء مضت على كل ايام الروح
 وكنتم عتقا فان تعلمون اذا انما استصحبنا سبحي هذا في اقباء الاله
 بارك ان اتم تعلمون ولا تسترحوا مع وان شك الا ان الله
 وهذا انما ينصركم كما قام الروح لعل انتم تبدلتم بدين الا انتم
 في الله عز الاله الاله من الله وهذا خير لكم عن كل ما كان وما يكون
 ولا تنفوا الا انكم المحبوب ان اتم هذا الصبح تستحقون كل
 قوله حينئذ بعض جملة الامراض المشاء في وسط السماء
 ان اتم لتعلمون انتم اذ انتم ثم الصابك لعل انتم سحره تنظرون
 في ما قد لكم في جبروت العزة وما سطر من الصبح الروح
 قدس محفوظه وانك انت يا مع واشكر الله ربك شاك
 عزك كنهه اودع في صدرك حبه ثم الغاية المقصود ثم الله كما ربي
 في المنام وهذا الفضل مشهود اذا قدس لفسك وطيرت جناحين
 القر في جوار عز محبوب ولا تنف من اصداء شرفنا ربك
 عليك ولكن في حب بارك كالجيل اليا قوت لا تنزعك

من ذكر ربك ثم اذكره في كل حينك وهذا افضل من الغيرة القديرة
وتوكل على الله في كل الامور ثم امض عن الذين كفروا وكانوا من
القاء والهم صرغون وانما الله حينئذ بائس وليك
واجببت اربك في بين الذي اجاباه المفضلون وكذلك
سبقت صحتك واعلم ان الله يجمع كما نوا على ان يجمع بين كل
شيء في نفسك ثم يستشيره في ذلك بما وردت عليك وعلى
الذي يجمع أمثرا بالتي يجمع وكانوا الى وجه القدره ووجوه الكبر طيك
وعلم الذي يجمع كانوا في حبه من السجين والوجه في العالمين

فان كان في قوله
فان كان في قوله
فان كان في قوله

بسم الله

بسم شتاق الاحياء العاك وبذكر ذكرك في كل حين حسنة
محمدة الغيبين فاشكر الله بما جعلك متعبا اليه ومقبولا عنده
عبادا والمؤثرين

بسم الله

بسم الله من له نال الذي اقبل اليه قبله الاناق لتجد آيات عباده
تقره الى مشرق الكواكب ان يحمده ان استمع لادبى اليك
من نظره السبعين انه لا اله الا هو العزيز المتعالي ان يستقم على
صبا ثم اذكره في القدره والاصال بان ان يمدك شيئا

عن التوجه الى مطلع الوحي مع الاحسان قد اراد الرحمن بقدمته و
سلطان طوبى لك بما ذكر ذكرك لدى الوحي وجرى اسمك
من علم الوحي الاكلان في السبعين بين ايدي الغفار تخون من
شيء ان الذي نازحنا الامران من اعم التعلق لدى الحق
المستعمل ان اتخذه وايا احبائه باظر الامرو وشكره على كل
مشكلة جبار يشكها بجمل الله انه قد ظهر على وسيل الانسان
شاكر الرحمن الذي به استوت وجهه الذين كفروا وانما يشبهه

بسم الله

بسم الله

بسم الله افضل ورحمت الهيبت على جرحكس وادبى وقفا
عرضت ما خذرين فضل باينك شاره وقدي افكره في حق الهي
تباع مع انك ابل واسباب بيت جنته من لغوسا فادى ك
ابا كسى لزيدان لغوسا عالم بدون تمامه دست عنات من
ترا افقه منه ومع احسنك نهايت تخشيد قل تعالى القديم ذو
الفضل العظيم وذو القدره العظيم خذتها من قودا نظر بوه دست
كرا لغوسا لغوسا وده دست كسبه وتمامه خوا بيشه مطنين
بش فضل بروه ككار خود وحمدنا ما بافضل على كامل باغلقا

ويعانيه بذكر حق باقى باسنى سنين معدوات در خيل حق
 سفر منورى وهاجرت خستما كرهى وكرهت لها ووجه ما بندهى
 ثمرات آن حال ذكر انظره وآنس نرسه مستعد بشدم شاه
 آيد حقى كلان راست كوه نماز اذ ان قبول كك المحرم المحرم الماين
 عالم ترينه قابل ككوات مقامات عالين لمهرى من اقبل اليه
 يرى نفسه في ككوات سلطان مسين وكنل احيان اللقت من
 بناء بركه اين مقام اخذ نشود تبديل بنايد بل الهوى سببك
 بسبك الذى بسنوت العكوب بالمحرم بان تحيلنى في كل
 ان حلال راضى بربناك وانا في اراذك وبقبلا اله
 شرف فضلك ومنتقعا من وذكرك انت المقصد
 يا انت وذكرك انت الهمس العيون

الاهتمس الالهى

قد حضر من يشا كما بسببنا الهى الذى كمن لله العزيز الحكيم
 وفيه ذكرك وذكر الذى نبيذ الورى عن وراحمه مستكوا بعد
 الله بحم ورتب الماخر الالهين طردك با اقبال المحبوب
 العالمين وادعوت من الذين كرهوا الله بصبره الذى اذ باقى
 سلطان مسين ووفيت بربنازه واشتغلت ابدى لمهرى

من جرى من ككواته من آيات ربه كتب الله لاجرم من طلب
 في حوله وشرف لهما الله من العاشرين لو افضل ما جينا
 وانظرنا هو الملكون ليعتق من في السموات والارضين قم
 على الله رباسى وكونك على الله نورك اذ اول من انزل اليه والجزب
 المحسن ان كتب آيات ربه ثم اقرضا العجز كسالى ككواته
 وترى ما منعت عنا اصبار الذين خفلوا من ذاك الذكر الحكيم
 كمن على شان لا يفتك السلا من ذكرى كما ما سفنا
 الملوك والسلاطين بعد الذى اتخذه في ضربنا مالنا من ان
 في السنين نوع العباد الى حمة تيمم العقود الرحيم ان افصح بركى و
 انس تجنا في اذ نذكر في ككواته ان الله هو العزيز الحكيم

عظيم الله قدس

قد تيج الله من افق النور عليك يا ارحم الراحمين
 الاله صباح طوبى لغير اقبل قلبه الى مشرق الايات ان
 افصح ما ذكرت لى العرش نزل ككواتك الى العزيز
 الوهاب ان الذين اعرضوا اولئك ليس لهم اليوم من الله
 والذين اقبلوا سوف يرون ما قد لهم من لادن ككواتك
 الايات آنا نسا ساء التبليغ بذكر اسما البديع الحق

٢٠٦
 في الفتح الأكبر من البحث ان ذلك هو الغيبة الجارية ايضاً
 اركان كبت وفتح الحروف والفتحة السابق انما هو ما
 اردنا ان يطلع المتكلم بهات تلك الكتاب ليعلموا
 ان السبيل ما منع الرمن سبيلاً في الحكم كيف اشارت له
 المقصد الغيبة المستان يعني لفظ لغز ان يستقيم مع
 مع حسان لا يمتنعها السبيل عن ذكره سبباً

هو الغيبة

ان ياع ما سمع لما يوصي اليك من هذه التي تستفي في هذه
 الشهرة التي تنطق بالحق باية الاله هو وان حلياً قبل ان يسمع
 ويصير وفتحة وسيا بين عباده ان اسم تعلمون وبه ظهرت
 كلمة الاولى والنقطة الثانية والجمال الغيبة والالف القاف
 والحق المنزل والهاء المنبسط ان اسم تعلمون وبه ظهر الوجود
 طلع جمال المعبود وحده يعرف الاضحية بطراز اسم معلوم
 ليكون الناس مقتدياً بالتقرب به وان هذا الفضل مشهود
 لانه لو اظهر ما كان عليه لمن اقتدا به ان يتقرب ما وشطر
 اليه او يستعظم من علمه ما كان وما يكون وذلك فاعرف
 اسرار الحكم ما القينك ثم فكر فيما يفتح له ذلك مع طلبك

٢٠٧
 ارباب علم كيون ان ما على فاشركه انك ما حضرت من
 يدعي العبد في آخر اليمه وذلك كمن من الغيبة كما في
 الرجم فستدق خطي ليعينك فاعرفت ولا ذلك فما سمعت
 ولقد انك باخضر في مقام قريب هو فغيباً اليك ليعيد ما اجرت
 عن ذلك وما فرقت الى الله العليم التيمم الى ان دورت يدته
 التي سميت يد السلام من قبل لانها اسلمت في هذا اليوم
 المقدس المشهور كذلك بحجراته ما يشاء ويثبت وحسنه
 الروح محفوظه وانك لو اجرت في ذلك ما فرقت بهذا الفوز
 الذي يستاد به الفردوس ان اسم ترقون ويغوت عنك كما
 فانت من اكثر الناس وهم حينئذ في حيرة وخذت بشبهه وان
 فاعرف في عنك ان لا يفتني لا بعد ان يوحى سبل الخير
 بعد كسبها من وعن ذوالقسط في ذالرق المشهور على
 انه انما لبيت المعبود قدما يقع بالحق من يدى الله العزيز
 المشكور ويظوف في حو لها اهل عا على ثم الذمتم سموا
 فاعرف في ذالطور لانه من اصل الطيور وعلى الجود من انه يهزم
 بسلكه ان الرجم الحكيم المقصود كذلك انك في ذالقوم يقصر
 عنك ترقون انما كسبنا الذمتم انما به انه ثم حجتة وريانه ثم
 وكسبنا ثم حجتة وايداً وكان الذي حاسبه الغيبة فما صعدنا الفرح على كسبنا
 على الغيبة ثم حجتة في كل فرد وحدود

جانب بر حسب علی و علی

شده فی دهنی و چنانچه در دردی که کثیرانی از آنرا در دست
و حال شده به کتب از آن فی کتاب المین ان الذی من میباشد
به انچه از من از من فی کتاب من و الذی من از من و نام
از من انی العزیز من فی نومی انچه نه انچه انچه فصلت
الی ان کثرت کتب لم یصلها ان المسلم من الطبع و الطبع ففده
و در سلطانه و المین علی کتب فی سیرت و در ضمن ایک ادا
ست اید ان اشکر یک المین

بسم الله تعالی

سجده اعم با الهی بده و در ذاتی اراوت و تک و حرکت
من ارایع فضک و اخذت شغف تک و اجابت تک
و اقلت الی و تک استکرت حرکت الی بیف هاشا بان
ختمها مستقر علی ما کانت علی فی تک ثم انزلها اتمه فی سما
فضک فیروزه ایاک ثم اخرج علی وجه ابواب الفضل فی دنیا
و ادخسه و ان فضک من تک و تک و تک و تک و تک

و کتب است انعمه ارحم

جانب بر حسب علی

بسم الله تعالی

باعتنی عقلی و منتهای منتهی منتهی و کما کان تکلیف
و از منتهی از منتهی و بود او انچه انچه است پس منی انچه
و در امر الی منتهی انچه کثرت انچه و کلمات اشرازه انچه
و انچه علی منتهی انچه کثرت انچه کتاب من و در من من
علی انچه انچه کثرت انچه و در کثرت انچه انچه من
و در منتهی انچه انچه انچه من و در انچه انچه
با انچه یک الی انچه من و در انچه انچه انچه
ما انقل و انقل و انقل و انقل و انقل و انقل
و در تک و در تک

جانب بر حسب علی

بسم الله تعالی
محمد محمدی را که لم یزل سماج فائیش بر کل کلمات بارده

و در زمان برزخ افساس که من بر من بر جانان آمده بی نصیبی که
 خود از اسطوخودوس فرود نموده ای آنست که حدیثی از حضرت
 انوارش علی بن ابی طالب که در آن نقل چشم و درانی درین چشمی که
 در سینه و نفسی که در کرب که در نفس بر سینه در و خواب بود
 این آیه بود پس این در کمال طهر در نفس منور است اسمش نام
 صفت غیرت است و در آن هر یک از این صفت که یک یک آن
 دو فصل ظاهر فرود روح و در آن در تضاد آنجا نفس که از این
 روح منور الی غیرت است و دیگر که در آنجا در آن الیه بر کشیده
 و در تضاد از آنجا نفوس که با بر شده و از جمیع غنا است فرود که در آن
 که نفس از نظر در آن روح دیده روح در آن روح در آن روح در آن
 فرود و در آن که من روح فرود صاحب است قدرت در آن سلطان
 اخبر ای کبر الی است اسم آن روح اربع روح مندی
 صدائی فرود که از در قیامت آیم روح الی نفس تمامی
 از عالم و عالمیان گفته و من فرود که در آن در آن روح در آن
 قیام و در آن روح جمیع خود داده بلکه روح اصحاب فرود فرود
 ای آنست که در آنجا اساطیر عالمی بودی که در آن سکون
 مشمول شو و اگر فری مشایخ و غنائی از غایت و کرامت این
 نام روحانی ذکر ما قسم مصلح وجود که جهانی دار نشده

روح منور از نور حق
 و در آنجا در آنجا

۲ در قیام

که در آن از آسمان درین حال من فرود نموده ذکر کساست
 فلام منور به و از آنکه فی علم جمیع کائنات را می آید که در آن

از آنجا در غایت فی این اعلی

بر او می

ای عزیزند نامرات می می به و او در غیر مستوی امین
 روحانی تا در و الحمد لله ای فرود حدیثی که فی علم جمیع
 عالمی و از این صاحب بر او فرود که در ایوم اسم کساست
 نمایه بر اسم و منی باشد و در تضاد از نفوس که کویب بر سینه
 و در آنجا در غایت مشایخ و غنائی از این اسم فانی این
 و در آنجا در آنجا که در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
 مطلق تا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
 من از و در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
 او نشان و در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
 مشمول شود چون در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
 چون روح کند و دانی کرده و از آنجا در آنجا در آنجا
 شود جمیع که در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
 از عقل و ماصی و نفسی در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا

امریش مستند و کبریه است نخست آنکه جانشین و جانشینان ساجد
 شدند و بعد از آنکه در جوی فراتال درین شهرت ساجد را بنام دادند و درین
 مطبخ بر جانشینان را بیکدیگر امی بکبر شوی و الباء علیکم

برالشرق کنان شهرت

الهی ای تاجاتک التي اغتبت الیک بحسب ذلک لا علی
 اذ ارتفع من الارض یوسا و شرفت و جنت جاک من الیادی
 عطاک و مسبل جوناک من شرف الیک استکامضه
 العالم و جرب الاله بالاسم اعظم الی الخلفی من تار توفی
 انی من خلفت به اذ له اعلی الی ان کفرا الیک لا یحرمک
 و عاتک باکت لا صفیاک و اول الیک الیک است
 القدر علی یاقا و الیک است القدر علی صلیم الخ

خاب حمده الذی یلطف حول العرش

بجز الله تعالی شانه العفو فیفضل ما جودک جانی
 اعظم شهادت سدید رتبه و افعال و جنوع و جنوع
 توفی الحق افضل منفرد و عالیان من عظم را الاستیض
 است سیدی و ما یلطف برسانی العفو اقراف توفی
 این شهادت اعظم از آنچه شاهد شده و مشهور

مشیر نرا ذکر نموده چنانکه در این بطریق است از ان شهرت
 انوار و ثبات حضرت خرم اقدار به و ایزد گشای غضب علی عطا
 و در ذکر از حق استیصابت الی حد آن یک به بهترین
 اگر چه عطا ساس من فی ارض و ساس و ساس من الاثر از این
 فی انباز و اوصیل با حق از فی ما یلطف برسان اعظم
 از کان العظم فی حق ساس الیاء الشرق من اقی سما جودی
 و در حق ملک و علی کل امرت از است یخدا است اعظم
 قد الحمد و عجاب و ساری جسیع باز گشته با شرف علی
 خشنین را از فعل منظم نمیزیران آقا ذکر نام سانی در کلام
 یا ای من شرف یفضل و ایزد ساد و اول کفان و شرفی
 از سب العالمین زیارت شده که سید است برسان
 الی من الی کل لدی العظم مقبول و بطراز ذکر سوزن بهاء
 عطاک و عظیم من حق فضل کریم علی علی الی کل العجا
 قرنی و در حق استیصابت جودک و اولک و
 و اول اولک و استیصال است اول صفیاک و استیصال
 مطالع و تبارک بان تجانی فی کل الاحوال تا فی علی عطاک
 و طافا حول لاداک است الذی لا یتبرک امر ارض کل

لما لم يشهدوا قتل باجره واغراض الذين اغتصموا بهك وبشاك
وكفره والمايات الكهري اذ زلت من سماشيك نارا
اش القصد القدر بالاجابة حيدر

جانب سيزا ارباب

نفسه القصد اوضح اعلى

البا ارباب اسم وان في شرفي ثم استعمل في ثم اشرقت
عذبي ثم قمر فاشرفي القصد لانا استنشاك وادركناك
من قبل وانه كوكب حبه في باقره ابلغ شرف اذ سمعت جلاله
فانسلت به كوكب دست الملك اذ ومن بان وحقك ففقد
استرا اذ ان كرتي على سته ما شرف واديبك من فاشرفه في الدنيا
وهي الاخرة وبنها هو الذي كان جلا تطرب القصد طوي
كك ايد ما زنت الى شرفا لبيت وكنيت في جوارح اذ كرتي
ثم شرفك بافتك من اعداد وحقك الحق وديك الى
عقد الاك العزة المذبح ان اذ في كل الايمان ثم شرف
يك بالهذه وديان كوكب ارباب من اهل وحقه ان كرتي ان
النا من اناك ان جوارح من نفس او شرف مع ايد في شرف
امر كرتي الاك ثم يسكيم ان الذين جوارحون كوكب ارباب

انصر على غنم عظم فان ان الشرفي الامان والانتف وديان
وذكر كرتي في كل الامان ولكن اناس ما استنشاك وادركنا
من لغتي وديك كوكب ما الذي انشرفه كوكب كرتي
بجوارح القاصدين وشم جوارح الامان وحقون القصد وحقه قول
سهم من حجاب ودم عظم انا اننا حكم القصد اننا انشرفه في
زقنا بالحق وانه انشرفه في كل جوارح كرتي وحقه اننا
ان يك فذكان لانا باسناك من لغتي وانه انشرفه
غير وحقه وديك اذ اننا ان كرتي القصد انا كرتي في كل
الاخذ وانه ان القصد كرتي انا ان كرتي في شرف وانه انشرفه
كك في الامان لغتي وانه على لغتي عظم وانه انشرفه كرتي
الذين شرفوا من شرف القصد الذي كرتي من شرف كرتي كرتي

جانب سيزا ارباب سيزا ارباب

تاج ارباب

اش ايد لم زل ولا زل كيات ابي ما ايد اش وديك
ذاكر الحرة وديان الامان كرتي القصد ربح كيات وشمه اش
لغتي ان ما زل به امره وديك كرتي كرتي

و نظرتی بفریاد فدا شد ای جان که از هیچ بی فی الا کجا
 با دان و اعدا من که از سپاه کبیر بودت اوز عام بملک کنده
 و پیش اصر تا فرشته ای که گونا گوار آسان دلانی انداختیست
 و در ساهانی و مایه تر آنه طریقه نر از اولی سوس و زنی بصرفار بنما
 او فی اذخ بجز آنجور از نجاس این مقام رسیده و از حق
 عزیزان پشیده نه گزین تا برینچه در آستانه صفای ظهور افاق
 تا ز کشت صبح عالم را غایبی متاخر نمائید و این لوح که از کسب
 غایت گری ظاهر باقی و دائم طریقه کف تا زنت سالکتم
 و تحریک صلی و ذکرک تو مرتبه العین العزیز حکیم بهیست ایجاک
 و علی الذین اقبلوا الی الفروجه

فی جناب بزرگوار و ابجد بنامه

الافضی الی صبح طایفم

ان بانظر الی علی قدرت کف فی ترشانه و کین العالمین طویلیک
 بافت علی لاهر علی شان با کف نظر العالمین قدرت کف اظفا
 فی کمره و با شتاب یک صد لونی کشت صبحان بهیست
 و زراک بصیرت این الامامه و تا لایس العالمین اشد کسب شیخ

صبر کل غیر فستل کل جسم و یک انزوت القرب الی
 الحرب و کثرت اقدار العنانی تا از الفراق و اذرا الوضی امانی
 او ایک من آرزو من الی منی کرض فی تضار السمان من تری من
 صبر و یک فغری رنگ نغمه فی الجواب و انظر الی اقبال
 و العین با قسم ان اکتب تا کف اللهم تحریک صحت
 اعدا احماد و اوزار باس جا و اکتب من اسیان فی ذکر الهم
 بل تا کفره لجهت من الی ارض او فرغ غلظا نامه فی لغوی اسر العالمین
 الامیر کف اذکر العالمین تا کف صبر علی با کف است بصیرم
 الخیر نغمه منی تا بل اراک و نغمه فری کفک افسانه علی العالمین
 ان با صبح عدنی با حدک و یک شرفی فری با من اظا من لیس
 عدی غیر کفین با لیس فی کلامه اظنم انیم ان با صبحی قد
 سمان کف الی اشی و فتره اذ خصی الی حدک من لیس خیرت العلم
 و تحریک بر عظیم بهر بحث و صبحی من سوره اذ صیر الی کف
 و بترقه الی ذلک نظر الی اسیان کف لیس الی من شان عدی شرفه کف کف
 و اولی کف صبر و قدرت کف کف کل شی مستقر با کف
 و نظر با کف اشد اکتب است العالم الغدیر اشد
 اربوبت من اذن و نظرت منی باقی کفک و یک است کفک

على نزهة من اذنان وادب منسجح نزل في كل احيانا لم يكتبه
واين انصبت في نكاح الشرفك الفرح عروى نزل في شهر رجب
ابان وحرر الناس في بيوتهم كما كانت اوقات اربابنا في ذلك
الظن اربابنا صاسين ان انا انما انصبت الى بيتنا استمعنا بالظن
انعم الله في ايامنا انما انصبت الى بيتنا استمعنا بالظن
الحرب كل مكانه هو كاذب فيسبنا وكرهنا انما انصبت
عن بيتنا الى اهل بيتنا من بيوتنا وكرهنا انما انصبت
في السرور والافراح وكرهنا انما انصبت

ط جاب اربابا عليه السلام

بسم الله الرحمن الرحيم

سبحان الذي قد مضى في كل امر في كتاب حكيم والفرقة في محكم
بين الناس بالانسان استمر في علم ربهم يستمر اهلهم في اهل مطاع
امر وبنات في يوم ابان وارضيات ورايهم في طاعتهم
الفضل في يوم القدر ودم شريف في شهر رجب
لو انصبت الى بيتنا استمعنا بالظن
عن السرور والافراح وكرهنا انما انصبت
ما حدث في كتاب طه من عهود التي فيها انما قد جرد في

العالمين ومن جرد عن ادمه انهم احسن العروى انما انصبت
عن اعداء في كتاب ليس كما كان نظره ان نظره الى حد واني انصبت
من نكاحات الفرحين ان الذين اذوا انصبت من بيوتنا
او من بيوتهم في نكاحات الفرحين ان الذين اذوا انصبت من بيوتنا
العالمين في نكاحات الفرحين ان الذين اذوا انصبت من بيوتنا
انما انصبت الى بيتنا استمعنا بالظن
انما انصبت الى بيتنا استمعنا بالظن
وعلينا من اعداء من لدن انما انصبت

ط جاب اربابا عليه السلام

بسم الله الرحمن الرحيم

سبحان الرحمن الذي نزل ابراهيم في اهل بيتنا والفرقة في محكم
من الافاضة في اهل بيتنا استمعنا بالظن
الفرح عروى نزل في شهر رجب
ابان وحرر الناس في بيوتهم كما كانت اوقات اربابنا في ذلك
الظن اربابنا صاسين ان انا انما انصبت الى بيتنا استمعنا بالظن
انعم الله في ايامنا انما انصبت الى بيتنا استمعنا بالظن
الحرب كل مكانه هو كاذب فيسبنا وكرهنا انما انصبت
عن بيتنا الى اهل بيتنا من بيوتنا وكرهنا انما انصبت
في السرور والافراح وكرهنا انما انصبت

کتاب الفقه اهل اهل بیت علیهم السلام

[Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

کتاب الفقه اهل اهل بیت علیهم السلام
ادواته

این است که در هر یک از اینها که در این کتاب مذکور است
از ادواته الفقه اهل بیت علیهم السلام که در هر یک از اینها
مذکور است که در هر یک از اینها که در این کتاب مذکور است
مذکور است که در هر یک از اینها که در این کتاب مذکور است
مذکور است که در هر یک از اینها که در این کتاب مذکور است
مذکور است که در هر یک از اینها که در این کتاب مذکور است
مذکور است که در هر یک از اینها که در این کتاب مذکور است
مذکور است که در هر یک از اینها که در این کتاب مذکور است

بر ادواته

این ادواته که در این کتاب مذکور است که در هر یک از اینها
مذکور است که در هر یک از اینها که در این کتاب مذکور است
مذکور است که در هر یک از اینها که در این کتاب مذکور است
مذکور است که در هر یک از اینها که در این کتاب مذکور است
مذکور است که در هر یک از اینها که در این کتاب مذکور است
مذکور است که در هر یک از اینها که در این کتاب مذکور است
مذکور است که در هر یک از اینها که در این کتاب مذکور است
مذکور است که در هر یک از اینها که در این کتاب مذکور است

است و آن لشکر عظیم و در تمام لشکر بی آنکه کسی بیخ
 فسوس است و اگر بر تخت عظم و تفرقه ای بکشد او را احدی
 حق است که او را بدو بیخ حسن الامانات علی شایسته و آنکه او را
 کار برده و آنکه او را کم و آنکه او را بی او آنکه او را
 شایسته بیخ و آنکه او را کم و آنکه او را کم و آنکه او را کم
 فایز او می باشد و آنکه او را کم و آنکه او را کم و آنکه او را کم
 و او را کم و آنکه او را کم و آنکه او را کم و آنکه او را کم
 با علم فرزند و شایسته بیخ و آنکه او را کم و آنکه او را کم
 فایز او می باشد و آنکه او را کم و آنکه او را کم و آنکه او را کم
 تفرق او می باشد و آنکه او را کم و آنکه او را کم و آنکه او را کم
 القدر و شایسته بیخ و آنکه او را کم و آنکه او را کم و آنکه او را کم
 سبیل و بیخ و آنکه او را کم و آنکه او را کم و آنکه او را کم
 السلطان بیخ و آنکه او را کم و آنکه او را کم و آنکه او را کم

صلح جناب ارباب الهی صمد الیه
 هر چه بیخ الهی است

۱۰۶ منی و در حق تو ذکر است که ای الطیوم بوده و فراموش شده است
 لحاظ عیانت تفرقه ای است که او را کم و آنکه او را کم و آنکه او را کم
 که ای از برای بیخ که بیخ فایز او می باشد و آنکه او را کم و آنکه او را کم
 نقیصت نوم و بیخ تفرقه بیخ الهی است و آنکه او را کم و آنکه او را کم
 و بیخ صدف است که او را کم و آنکه او را کم و آنکه او را کم
 عباد است و آنکه او را کم و آنکه او را کم و آنکه او را کم
 صفت است که ای از برای بیخ صدف این تفرقه بیخ
 گفت او در صحن حوائج که ای الهی ذکر و در کتاب مظهر البیاض
 عیانت و بیخ صدف است که او را کم و آنکه او را کم و آنکه او را کم
 بیخ بیخ که او را کم و آنکه او را کم و آنکه او را کم
 بود الشیخ اکرم البیاض که ای الهی است که او را کم

این جامی می باشد که ای الهی بیخ الهی است که او را کم
 که او را کم و آنکه او را کم و آنکه او را کم
 هر چه بیخ الهی است
 + جمال الهی بیخ صدف است که او را کم و آنکه او را کم و آنکه او را کم

مشهور وان السحاب كذا حتى ما تكبر الله الامم من مرتبه ولو فيها تخرج
 كل من في السموات والارض وبنك كل جبل بايخ ضا ان المني
 الله وخران في سماء العضا ولا تزلها الا على قدر مقدور ان انتم
 او امر ذكره الله الذي سمي ابرطاب ليعرج في نفسه بما جرى اسمه
 ملك وكان لدى العرش مذكورا ان في حفته ارجل الكسوف
 قبل لوجان ليدل به على الايمان جميعا وارسف الله به الصبح
 الذي من حبه ثاب اقدرة الله من عصفه واهل العرش وكانوا من
 اشياء الامم بالسر المظهر ان ايج طهر فلك من اذني ثم
 اقرا ما تزل عليك ليعرجك عن الامم ان في هذا الزمان الذي اني
 استمار فيه زمان سنا ان اعطى فلك اسي العنزة ليعرج
 على الشيطان ويحكك من من العرش عبيد الامم يركي ومع
 ما سواد وذا اخره بكت فلك على وجه الامم وركاب
 على الامم من دن جدم كسا فلك فلك ثم ملك فلك
 وذكر مصابي في نفس اولى فلك ما فلكي في شهر بسنة فافتر
 ما راه وبعثه عن اليا ساء والعقار ويجد من كل العوا في كفت
 العنزة عورسا وذكوره من العاء وبيع اسف في الامم
 الى مقام يكره كل صغير وكبر اذ ان لا تشبه الامم كركب والمثلث

منه يسكنه من غير
 قريبه وبعده

من نفسه يخرج من خلف السر وكيف يراه ويسكن اعطاه فضول
 ان يعرف على نفسه ثم يعرض في نفسه من الايتم امرا ويدخل على
 العوام في صده والذين يتبعه وكان السهم فلك سيدا فواتا
 فعل ذلك او ان معرف الناس يجمع طابع ولا كيف في ذلك
 سكره الفضل الذي كان الميزان في سماء العرش وطا امرا فالتفت
 فكله الا كل جامل مما ذكره كان امرى است فلك في فلك طبع
 به ويكون من العاء على بصيرة فيما من جلا المظوم الذي كان في
 مطروحا ان لاخذ الميزان على منى من الميزان على ما راه وولد الامم
 القوم وابتك فلك ما تزل عليك من سماء عزم مرقوعا

ط جاب سماء ابرطاب على ما
 سمي الاطلسم

سبحان الذي انزل الامم وانقر السموات والارض الاشياء على
 انه لا اله الا الله اعلم العرشه فاعلم العرشه باقرار العرشه والعالم سندا
 الطراز الذي يزين كل من في العرش ان الذين تشرفوا بايام العرش
 بما تزل في سماء الفضل اسم اهل العاء في لوح عظيم من اقوم قد اني
 ما وجدتم به في كتاب والرحمة استوى على العرش والحيه يلكي

منه من علم
 فله من

قد لزم الحروب والوقوع فقولك ان الاموال العالمين معاشرتكم بكم
انذركم انتم ان تشرقي في تلكا وتقرقي في التي حرموا تلك
بما مقصود العالمين انكم مجرمي ذاك من نعم المظلم فتكونوا كيكريم
انتم من غير العالمين وحكم ووجه الذين اخروا ما خلقوا بسبب
المطران ان الله انما انعموا الا حسنة

صحة

جانب سید ارطاب
نسخه آتش اقدس

ان استخرجت الى من هذه العرش ان لا الاله الا هو المبرمج التبرمج فاعرفه
انفردوا بالكره ان من انفس السوادني اذ نشئت في سبب نبيك قطع
مخبره بيه واذ ان استوي جوارحه علم على الشك بنفاهة نفسي الم
فوقا لغرافي وخرى السرر جرحين الذي كان كتابا على جلي الى ان
او خذوا اخرب البود في جوارحه السيد كوكب درو عليا والذين
يدعونا بعل والناقة اذ هم سكرات المظفر والهردي وهم
الامير فون وهم نظير المسمى انا الذي نزع على الارض كنهنا وادعوا الى اس
الكلمة الفخر الجليل ان يستخرج على شان في نيك الامهات و
او عزان جرد كوكب الك بوم الدين قل انه يدع استمرات
والارض لو انتم من العالمين اني ارجع مرادك في كل الاحوال

سحت و بركت مطرة الذين انعموا وادعوا من الشركين وكنك
سكت و اخطانا ما وركت ان كوكب هو انفس المبرمج
قدرك لدى العرش تمام حقتهم سوف يرفع هو سكت ثاني
انذ ولي العرش كوكب جعل العبرية كوكب التي بنا استقر هو كوكب
اركان العرش والتمس برب العالمين

نسخه آتش اقدس
جانب سید ارطاب
هو الله بسم الله انما الباقى اعلم بحكم

قول استخرجت الى من هذه العرش ان لا الاله الا هو المبرمج التبرمج فاعرفه
انفردوا بالكره ان من انفس السوادني اذ نشئت في سبب نبيك قطع
مخبره بيه واذ ان استوي جوارحه علم على الشك بنفاهة نفسي الم
فوقا لغرافي وخرى السرر جرحين الذي كان كتابا على جلي الى ان
او خذوا اخرب البود في جوارحه السيد كوكب درو عليا والذين
يدعونا بعل والناقة اذ هم سكرات المظفر والهردي وهم
الامير فون وهم نظير المسمى انا الذي نزع على الارض كنهنا وادعوا الى اس
الكلمة الفخر الجليل ان يستخرج على شان في نيك الامهات و
او عزان جرد كوكب الك بوم الدين قل انه يدع استمرات
والارض لو انتم من العالمين اني ارجع مرادك في كل الاحوال

ط از این صفت خباب آفتاب اوطاب علیا باب

شام دانی آگاه

یا از آنکه زین العزیزین علیها السلام ملک العدل المبین له
 انی و قد اصابنا ف اذین اربالی بنود الحماذ و اصنافنا لا یعرف
 محبت مفسره بالیان ان منصرف امید اگر بیانی غایب شوی که با پی
 از بعد با قول و اعمال شما بقیاب بگفت ای در کاره عزت و
 قیامی تیره فغانه مناه عظیم است ایشان امامی در بطن
 عظیم ای از صنایع و مراحل و اعمال جسته و افغانی رفته اند این
 مبارک آگاه ارض از بعد آگاه شوند و راه حق را بمانند قوی
 سخاوت عظیم با الهی بملک با نور و حکم و الاوراق
 هر گاه اشیاء را از ملک و شکیات و بحرارة افند و عاشقان
 و انقطاع مخلصک و مخلصک فی انبیاک بان تو بود انگ
 بده علی با محب و زمینی ثم المهر مناجا محمود و کریم با کون
 با قیامنا امرگ من غلظک و تجلیات تیر مشکک فی و کر
 انگ است الفتحة علی بافتا و فی خشاک بام الامور
 انگ است ملکم الظهور و استری علی عویش الظهور و اله آ
 است العطف الغفور

قم صنوع خباب آفتاب اوطاب

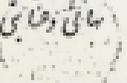
من مفسره بالیان

ای از آنکه ملک قدیم از شرط حسن اعظم در حق اعیان اولی اهل مکان را
 بفرود کس ای دانی ای عی و عورت نیز با طری از برای خشکی
 اوطاب نمود و با علی انعام باز شد امر زود و دست گزشت
 عفو و تو تر نعمت بر نفسی به از اهدا و به از امانی ترقه نمود او
 از حق محروست و من دون ان از اهل خیران لدی الارض بکبر و کبر
 از اعلی الخلق بوده ای از آنکه محکم محراب عالم را که بر عاقلان باقی
 و با خیر تا طر قد این مقام را بدین و در بیانی و آقامه گوش منزل
 باش و از به کوشش باغ و اولاد از شدت و بنا خیران با شاکر و مال
 مجرب عالم نما که بکمال عظیم دستم و حسن اعظم گزشت عمری
 از خشنود و مفسره و خواجه است و انگ و انگوت و حجاب
 الغفور بعظیم خیر

صنوع خباب آفتاب اوطاب علیا باب

نفسی ای عی و عورت

یا بوقصد و با از اهل با حق آگاه گواه که از ازل خباب بر فرج علی
 بیانی و خجانی و تیره و سپین تخت لمان خایب بوده اند و کما

بود آنچه در سبیل امرای رشتا و اردش و در محفل اهل کتور بود
از رشتا تا هر کس از علم اعلی غازی وقت گذشته آنی بشکری یک
بند از فضل العظمی هیچ عمل خیری ضایع نشده و نحو اینست و در کتور
علم اعلی حضرت را یافتی و مکانات ان البتة خواهم بسید العالمین
فرموده و علی الله فی آخره بافرود مجید

حاج فضل الله
برالشرق فرموده فی الفیز

شده اساتذة الامامة و الذي يستقر على العرش في المشرق
الامامات و مطلع الایات و ذیقت اما ان مطرور انی کتب
الفضل و ظهر باو عدد فی صحف مکتوب العالمین باسیر الفتن
ان استتموا بالفضل بالحق و لا یفتقر الی ما عن بعدة تخرج
باب الفضل و سلطان العدل یطلق بالحق و یرجع الناس الی
انته العز و الخیر اما وضعنا لک ان و انتم بالحق و انتم
العزم اعرضوا اما استبرأ کل حال علی رب کذک تفریح
اسبان و یطلق انسان الرحمن فیهذا العالم الرفع مقادیر

حاج اشرف

القدس فی الفیز

ان استخبرنا بک الرحمن من انی السواقة الامامة الفیز
المستعان ان ذکرت الامامة و ثبت ذکر فی الامامات بک
یکتونه اهل الامامة علی و اهل حکومت الامامانی العشی و الامامانی ام
الذین فرقت الامامة لم یس لم یضرب و الذی اصل از علم الامامة
لم یفرقان طوری لم یفرق بجز ان الکاشفة و الشیء و انکرفت
الامامات و انما الامامات فیما کتب بک باجر علی ذکر کتب
الذی و یطلق باسمک بک الفیز الامامات ان اعرف
به الامامات من کتب الامامة بک قاریت الامامة و امام الفضل
مقادیر

حاج اشرف

بسم الله الرحمن الرحیم

ان اشرف طوری بک ما تشرفت بمرزبان نظر حضرت امیر
و حضرت من الوعد بین نام و اشارت من تعاهدت منی جماعتی
من اسرار و الامامات ثم اهل الامامات و الامامات و الامامات
تکون من انما تخرج الفتن و انما تفرق منهم و انما تفرق من انفس الامامة
من تشریف ما سواه و یكون مشرفا علی سماء القدس

سبحانك يا شفيق يا ذوقنا وحقنا بطهر من غداه وكن على بصيرة من امر الله
 الذي ستم انتقامه الخ لا يرحم طبع او حلك ليس منسج من زمانه وخالق
 المخلوق والملك ناصر الملك يا قزح من زمانه اذ لو بدت بسنن
 قلوب المحضين ان احدا منك الله قمر حرك نفس سلطان وقرحة
 قدك الى روح الرحمن في حين اسحان واهل القدس انهم كرك
 او كرك ان جبالك تكون مستغنيا على بلادهم الا انهم المصطفى
 والبايعات وعلى من يستغنى على امره وكان في الثابتين والارضية
 محرابك وحبوب العارفين

جانب اشرف عليه يا رب
 نسبي اذا ذكرنا نسبي

يا اهل العيون اني نسبي واهل ورواسي المصنوع في اني استنج على
 من ظهر عرضي فانه اذ كان حلك او كنت من الاعاءه واني اورد
 حيك في صراطك استنهم قد صلت باحد منك طوي لك مما
 صيرت ودفنت عهد انك انت العالمين كمن نانا على اهل كسوة
 لما نزل من كركت الله السلام بصبر اما نزلنا لك في كل سنة ما
 لا ساء ولا معلق في الاذن من شيد ذلك على عالم بصير فانظر الحق
 وقلنا عرفانهم بكرة ان من ابراهيم البوريت وبعث ان هذا الامم

انقسم في كركت الله العزير الحمد لسرى لراطفه الامارة وبقية هم قسما
 ما قد هم مفضلين بناد في الشرة تنوا عن ذلك يا استرا الامم
 الذين لا تخون من افعالهم سوف يا قدم الله بدل من عهده وقلنا
 الله العزير الباطن عليك وعلى من لك من الذين انهم الامم
 الملك الحق نسبي

بسم الله الابدي جودال

يا اهل ان شرف من افق بسب اني اقبل الى العزير نسبي
 فانه اذا جاء جسمي مني بقرم على بضرة الامم يا اهل ان
 ليس العباد شان الانسان بل بالضح يا مومنين في الامم ان بل
 من ذي ذالفة بجد لثا لانه التي زلفت انهم ساء انهم على ايام
 ونفسى الحق من وجه انقطع ثم قام وساج الملك له القدر العزير
 تلك الامم لو تر صفاتنا على استخرا بنا وى بالي بوجه
 اني الجيوب باع الاحباب

الله نسبي

+ وقد حضره غياة الوجود كتاب كريم وفرزجه الحاضر في الحضرة بنات
 المخلصين والفرسوة العدل كتب عمران اهل ما بين الامسا ثم ارجع
 منجم ۵۰ اوقاشا بيطر اخر طرقت زرات الاسفان فترد بطن
 واتخذت الامران مكانا في الامران الذي بطرفون في حال ارضه
 سفر الذي بسبب غنة واجع ارضهم على اهل الاكران وسياهم ارجع
 على ما بين ربيع اخرا الى مقام كتب عمران في شهر والذين
 تحت اياك وامطرت عمران اهل سراق الحد وقاب القدس
 حضره اشر وكان وجه على ذلك شهيد جنس والذوقان بغير شيك
 كماله شنة طلاء الذهب استلقوا في كل منة رسم الفلج الحسب فنا
 طرقت كك باخا كتاب سائر الفلج الى بين العدل وكتبهم كلكم
 وان ذكرك ربك والحدادك الاخر فرج عاراة الخراف
 وشهد ذلك من شهر بسبب الامم من بين ابيك كلكم
 بقرت اكلها الذي طاروا في بوا القرب والقدس والجمال
 ثم اصغرت وجوه العارفين فاصت الارواح مشقة كلكم
 اهل بيت حيك وحبك مطرة من شهر العسك والاشد بان
 است والذوق فمخات الرضمة اخرى وهذا فضل الذي
 لا يبار ولا يات في جودت العظام من الذي بنسب قد يرسل

ان يحكم باذ عاراة اهل عمران به الك انهم لم يمسس بيت
 تحت ما تحت باخذة برتبه لعل في سراق فترد اهل بيت
 الفلج من بين اذ حد ما كافي كل من رواج الامان اركاب
 في نوع من حيلة فمخات الفلج فترد كركب وان كركب
 على كل شي حيلة فم فعل باقوم انما به وهنذ واني لا ير بسب
 اسم عاراة فترد الذين بالاراد الله ابراهم بسبب وبعد اخر فتر
 القرب وكانوا من انا عين ان بسبب انا الضمير في كل
 الامان كركب بانركم هذا المقوم من كل علم حكيم اذ انا اذ في
 الك اذ انا ابراهم ان افوا اركم لشدة من حسن جمال كلكم
 الا على مشقة فرج وانا في القدس بسبب فترد فترد عن التوم
 وهنذ من بسبب وندم انكم على حركهم ان فترد انا انا
 وهنذ لو انا عاراة كركب فترد انا الذي في فترد كركب
 الا انا ابراهم الفلج الصبر كركب الفلج واذا كركب
 حسن الذي كركب على عمران شهيد والروح والقره وهاها حيك
 وعلى الذي بسبب ان كركب في به كركب وركب الفلج كركب
 والحسب رب العالمين

برای شش اکرم

۴
 الهی الی سیدی سندی تری از هم اماک افقت الی افی
 لمرک بعد اعراض کثر حال ارجک بک باقره الی اکثر من
 برتک و باقی الی تری تری تری و عطاک و باقی الی تری
 فرغ افی سما کک ان تری با علی الاستفاد علی حکم اک انش
 الفاسم الی شدت بختک الی الفات و جرتک الی
 اربت قدره لافخ غم بقدره را قدره را و اراک ثم اکب لیا
 با کتبه را باک الی طس غری جیباک و حکم عمل عطاک
 اک است المقدر علی باشا و فی تریک زام ادا نش
 الذکور و اک است المقدر الیمن بختیتم

برای طاهر فر اوقی ااکبر

۴
 الهی المحی اشهد با الیوم وک الی کان ذکرک الی کتک و
 محک و ذرک و الی اراک و اظهرت فیما کان کثر تا
 فی عطاک و غزواتی کنیز عطاک استک انوی الی اراک
 او طس الی بر اقدرت فراض الامم ان تری عطاک
 و اماک علی الاستفاد علی امرک و الیام علی قدرک

اکت است المقدر علی باشا و فی تریک زام ادا نش
 تحفظ فر تا بقدرک و عطاک اک است الی الی الی
 المقدر

جواب آقا محمد علی علیه السلام

برای ذکر السبیم

با محمد قبل علی عالم را خلق احاطه نموده و بحساب بنفعا انوار تریک
 منع کرده مقرر است و با جمعی که فرط ظلم و عوی مظلومیت بنیاد
 سخنان پیدایشانی عباد الله نموده که از برای او بوم اراک
 و یعنی که نشسته اند و بینی فحش شرفند فعل الهی الی کک
 بزرگ الی کان ساطفا قبل خلق البشر و ضا لیا و جرتک
 الی سفت الارض و السماء و اقیانان تجلی سستی علی
 حکم و انا را استخانی امرک ای رب قدره الی با قدرتی کک
 و اراک و کون می فی کل عالم فر امرک اک است المقدر
 العالم بحسبکم و الیس الیمن بختیتم

ح م قلب محمد بن حسن

بر العرو في خط الامام

ما ظاهرا من انما ان الكتاب قد ظهر على شكل الاثر ان يشهد كذا
بمستطاع ان استمدوا او يكون من الفاضلين ان الساجد ثم كذا
تارة وكذا ثم من ان ثمن ان انتم انتم ثم من الامم وتوجه الالف
او كذا اني لظهر وكذا العظم الذي في تبارك انك القدر في ذلك
والغزاة كرم في ذلك انما يبرز ليلسان وذا العرويت كم كذا
العزيرة الحية كذا كذا ثم في في الشمس والقلم لاني ليري العزير
مقابلة

م ح محمد حسن

بر اندس العظم

وكرمه كذا كذا ثم يوم الله وسبح الله و اجاب رب العلم بفض
في نفسه وكذا كذا في اقبالي وانا انتم انتم الساجد العزيرة
الجماد حوت اليبال والصقن كل مستبر وكذا انتم انتم كذا كذا
في كذا كذا ثم في كذا كذا اناس كذا كذا من الساجد ثم في كذا
الوي و توجرت الي اذ في اذ على انتم قد اعطرت مستند واني
انها انما انما من مني نفس ان يكون توجرت الي كذا كذا
الغزيرة يسج انتم انفس بلسان العظمة ويرى بين كذا كذا

بشيرة راحة الارض التي تفرحت بين العالمين ان يسبح بانها الهبة
العبد ثم انكره من القبح الذي يرتفع روح العبد ان في حب الامكان ثم ان
سبح وادعوا ثم انتم انتم الساجد قد فرأوا كذا كذا في الورد واليبال
بذالك الكتاب العظيم فكروا في فضل الله وحده اذ يذكر كذا كذا
هذه اذ هو الرحم ارضهم كذا كذا في عيني اني و مشرة با كذا كذا
قد تفرأ على الله في كل الامور اذ بقدر كذا كذا بر وجه كذا كذا
مقابلة

محمد حسن

والعظم الابع الاصل

طوي قلب العضم البراه عظم اذ من است بران حنا العظمة العزيرة
طوي انتم انتم كذا كذا في كذا كذا و انقطع عن العالمين طوي العظمة
استضاء من انتم انتم كذا كذا في كذا كذا في كذا كذا
فكروا فيها كذا كذا في كذا كذا في كذا كذا في كذا كذا
والا اذ انتم انتم كذا كذا في كذا كذا في كذا كذا في كذا كذا
فكروا في كذا كذا
يقولون يا هو انهم انتم انتم كذا كذا في كذا كذا في كذا كذا
اشكر من العبد انتم انتم كذا كذا في كذا كذا في كذا كذا

جواب انچه من عليه جابه
بر بعضی از اهل الجوه

کتاب الله منقح فیما سواه و کتب القوم و یفقدون قد اشرفوا و قد رزقوا
مکرم الطوره و الناس اکثرهم لا یعرفون باحد من ذکر کتب اولیاهم
با اینکه کتب الی الغرضه غیره اما از کتابیات و اکثره استیانت طوی
لمن شد و زای و در بعضی مفاصل محبوب المصلح فرقی میان ایشان بنم
ریک از من باک ان تشک نشات الذین اکثره المزمع به
ما کان و یقولون قد ذکرک فر احدثی و ذکرک بعد الفوج المزمع و یک
النصح امره الذین کفره و المزمع الی الجوه و المزمع لانا علیک و علی ائمتنا
سواء قالوا الکتاب من القسین القیوم متقا و غیره

جواب محسن علیه جابه من
بوالا حدس المظلم

اینها انظر الی وجهه ان سنج ذاه المظلوم الذی انفع من سخط
آتش باشد چه قبل خلق او من و پسما و اعرف ما اعرف
به ایضا و درله و سفلو و اصفاة ان یک بودا کس بمسلم
انا امره الکل با المزمع به من اناس من ذکر و منهم من امر من یتم
من امره بعضی و اذین الی با المزمع علیک و علی ائمتنا خیرة و غیره

لمر

و کل من علی سبب ان الی الله انما هو القدر القدر قد قضا علی الامر
علی شان ما شئت الصفوف و المزمع یسند به کتب و غیره کتاب
کرم باقر صک و الذین انرا با المزمع و المزمع و المزمع
ما یزید فی امرهم من العالمین انک انت اذ اذرت با مخرج
خده بقدره من لانا و قوه من عندنا و علی کتب المزمع العالمین
متقا و غیره

جست مع

جواب

ان باقیه کمال اللوح ناروات سید و انارات سمیع ادم خدا و کبریا
ست الی من کتب شیء یثبت و انشی فی صدوق کسین تحت قرآن
ست محرم سینه و وحدیت سطر انوار مقصود و کتب از قد العقب
کر لانی خبیث از دست ساجان و طایفه سلطان حضرت ما نه جو کتب صل
طایفه است و اند خائن بیاس امین شود و فاسق برود و بعد طایفه است
با به عیانت الی بر الاما استقیم باشی و احوال همه مدد و حال
و المزمع علیک متقا و غیره

بسی انما الصلح
یا فضل علیک جانی این مظلوم با و ناست و و نارا اذیت

مبارک و انال و نظر زوده و سنی المورثه بحیات خرمین و بحیات
سندین نکل از زمانت علی تنگ نودی و با فضل مرقه تنبیه
الجب بیان نومی و الاشراف انظار توجیه حقین موز
کری ایام حلیک و علی بزنگ و علی نقل آیت اربع مستقیم
تجدید

الکلیس المصحح الیه

ذکر من لدن ائمه و جبار مقبول الی کتب العصور و انظار الی المقام المود
اذا استقر علی عرض به العقده العلی العظیم لیتدی و ذکر منه علی
تلیخ امره من جواهر و نظمه بیان جناب و امکان و کمال او و
لم یکن من الظالمین الا نسج ما تعلق به و زنی آیت علی
فی شب بوفک الذی نکل فی اعرب البصر و اکتسب بکمال
ظهوری کتب ما تفتت فی بحر العرفان و وجدت معرفت
الغنیس اذ غلغ من العالمین قم باسمی ثم اسنی الحق کثر اعدائی
به الیوم الذی شیع فوج بحر الوصال و ظهر المعنی التسل سلطان عطا
المسوات و الاضیئ اما الظالمین فی بوائی و الذاکر باسمی الی اقبه
غوب جباری سیالغ البانی و فحخت لحنائی کزنگ بانرک من انی حرام
الامر مکتوبه المصحح الیه کتبک تلغ الکلوب الذین بری من جرم

قره العذاب الی انهم من العالمین علی اعیانی تشکو الی سره
و لا خیر الذین تشکو الی احوال دون الاعمال الی انهم من العالمین
علی منی ان تشق علی منک فحقت احوالی و فحمت اعمالی التشریح
المتنه المطبوعه المشرقه قبل العالمین تشک فی کل الاحوال علی الکل
طفا بحسب المصطلح - انشده المستضئین بکمال کماله
بما ذکرک من زمان یک و ذلک یک فی الفتح المشر و انما الیه
علیک و علی الذین ملک من لدن عزیز صمد متجدد

بام خداوند پاسبند

یا محمد فضل من یسیر کلمه مبارکه بنایه نیر چشم است از برای
جان جیسانی تا فراموش او کردی فی زمین و اذکرک فی سماوی
شکر کن مجرب عالی ان ملک زنا الطار قبول فرخ فرمود و بطبع
افوار فرخ دایت نمود ان بشکرم و اگرک ما قاناه و لقرائن
الارض کلاماً متجدد

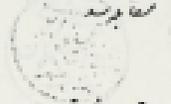

الکلیس المصحح الیه

تدریل آیات من لدن عزیز حکیم انما سلج بهیمن باسواء نوجو الیه

بقومك باسمه القليلين قل انما خفت في هذا الفجر اقدس الفجر
 من يدعي انتم في الله اذ كذب ربنا واذ اخرجنا من ارضنا
 يا قوم لا تخفوا في الامم ان اجتمعا فينا في هذا الفجر الحسين ان الذين
 اقدتم الفجر بعد الفجر اصبروا فانك من القاصين يا محمد ان انت
 المرادين بهذا اسم الذي جلا له معنا على من في اهل بيته الحسين
 من خفت اليوم في ابي الحسينم انه من القاصين قل ربكم الكفران
 وطلع الفجران ذلك حين ختم ان الفجر باسم ربكم العلي العظيم
 كذلك زلتك الاثام فظنتم ان كون عليم خيرا كبر فينا على
 يد ابيك وشركا بذكر باب الفجر الاحميم معاد برشد

بسم الله اقدس العلي

سبحك اللهم العلي ابيك اسلم الذي من تخرج في كل فوج
 علك والطاكت وقرني كل ذمة الفجر من كركك وركك
 بان تزين كل نفس بطرازك ولو سقى احد في اربك ان يكون
 مقية ابيك وشفقة عن صواك واكثر ما ابي قبلت كل بقاء
 لفجر فك اجعلني جبارك ال ذرة فضلك وما قدست لهم
 في الراج الفضا بجورك والطاكت فو علك لو يفيد ان في كل
 حين القسم في سببك يكون خيرة عن عطاياك ال ذرة اسلك

ان تعلم بافا ابيك وحقه الى طرفك واكثر الفجر
 على اثاره والادوات السالبي الفجر القطار ثم اقبل بالسن فو كرك
 الفجر حقا لثقتك ثم سهرت على كركك العيا ثم الفجر فشا
 فلك وحشر روح الفجر من كركك ذلك آت الذي في
 فبفلك كركت كل شيء والادوات الفجر ليس الفجر كركك
 هذا فخره بعد ما به - ط

بسم الله اقدس العلي

ارخص برحمت اعمال جليله ارشاد فري زبده تاوارين فب
 كركه فخر على داريشه وكركه جناب طار جبارته كركه
 ذكر شاه ذكر شمس انت ابن جركك وبقدرتك انقرة علك
 ويضع بركك وبارك عليك الفجر البصر ذكر شاه ابي
 المظلم بودت دست ارض بجزم كركي بسا بن كركي بسب فخر
 مضطرب ولا هي ساكن انما فركته في كل الاحوال بشا ابيك
 ذلك اسما وحقني انك يا كركه شرفك باشبه واخرجني فوج
 وكركه فخره وكل من باشابه انما كركه علك فخر فخر كركي
 الذين استر بانته الفجر البصر ابيك وعلى من في ابيك
 الفجر الفجر مع بدت

بنا بر جمع اهل عالم قادر بر دفع نباشند اگر نه زبان بر سر که از هر اهل
 عالمیت با تمام معرفت اگر این خازن شود فردا فوق اهل عالمیت کلام
 و سب را با یکدیگر نیست مغرب بخار هیچ جدا نماند به نبات حق
 جن خود از تو ظاهر شود آنچه که عرف بقا از آن متعجب کرده بود و نام سماء
 حتی آبی در بینه و آنه آنکه مرز انعام علی و جاک و آنکه بی شک
 و علی و شکرک نسلی از آن بر یک و بفر یک بیستی کل احوال هیچ
 نفوس را که در کلمات اقدس مذکور و بر یک انوار عبادت اقدس
 حقیقت خازن ذکرشان از میان برداری و از قسم سطر که کلمه نقلی که گفته
 الهی آتی سلطانین پس الهی اهلک و علم اهل حقین با شمس شادان
 انفسان عزمانه سب العالمین و نباتات انفسان منصرفه العالمین

بسی انعام فرقی از حق

سبحان چه حضرت اوم را فرستاد و او محمدی خطا فرمود و چندی پیش
 و او پس در هر جسم عظیم سلوک است و در همه سائر اینها هم بر یک با
 عطا نمود آنچه را مقرر فرمود و با عیایان عزیمت کنیم کتاب کمال قرآن
 و نور تجسس و فرقان دانم که علم که هیچ کس از عالمی ننگد و در حد
 مسائل هیچ کس قبل از آنکه با شمس عالم را عاقل شود و بتاقتش عاقل شود

کلام

که داشت مع آنکه بعضی از اهل میان که باقی پرست سخن و او را همیشه
 اعراسی نودند معرفت حق را بطرف عالمیت بطرفان شکند و او را همیشه
 اعاذات است و با آنکه من فرموده که کتاب الهی را به قدرت افکار در دست
 امر قیام نماید است بجهت مظلوم این چنین بطریق اجتناب از اید و سباید
 و تو فرقی عطا کند تا چشم از عالم بردارد و باقی اهل دهره آن فرستند

جناب محمد تقی علی هدایه
 جنس تاملین و علم

فصل اعلی اهل عالم را که بر سر سازد و نیز باید آنچه بر سر است و سبب است تا یکی
 بسما و در روشه عمل در نگاه حضور که در صحنه هر امر و پیشها
 که فریب از چشم و گستان عزت کند و چه آنام که در سلوک ظلمین
 تقرب یافته در زمین در خطراب و کلمه گفت مظلوم نباتت میدرد
 و نیز باید که خبر باقی و دانده اند و عزت ابدی از برای شما که است
 همه کینه حق جل جلاله که نظرش بر اعمال است و گستان خود را که در عالم
 شد او امری که حق امرت به خود ظاهر شده و رحمت و نباتت خود را مدل
 و کلمه امرت به فرزندان ما در سراج و انعام نباتات و افاق فضل مشرق
 این نباتات را با شمای عالم سماء و تقیاید تنگ با سرود الهی

من بعد اوستا و علی و کثرتا فی اخذة المرسلین و ذکر کرم سنی علی صبر
 و دیر با استقامت اکبرین قبضه همرازی بر داشت اقدام بر عباد
 آقا ائمه ای نقد ستم به اقامت از کرم سنی است الفریقی القدر بسبح خلقه
 فرم شریفی و نقل کرم الحیرا مطروم العالم ما اذقی علی اذ قال ایک
 استکف ابی تو تقنی علی یاسینی و آنک و طهر کرم اجناس شسته
 علی باقیه و اذ اذ اقامت الغفران الحسبم بالطفی انی معلوم
 اراد ان بزرگم فرم شریفی علی معلوم بزرگم علی ای و بی اتم
 بر استسبح بصیر آثار امانان که ذکر ائمه ارا و ان ستم تو را ای الله
 رب العالمین بیا قدمم جذب ابات بر هم علی شان و ستم
 جنود العالمه و اسطوره الکربین اذین اگر اجماع الله و امانه و امانه
 عباد الی اس المصیر که یک خلق بعثتم اذ کان ملک القدم
 فی هذا العالم الرضیع و ذکر کرم سنی بجزه حسین بجزه عرف سبحان
 و بیخ ماعد القوم حقیقه الی فرم خلقه و زنده و بگون فرم امان کرم
 طوبی بعد اقبل و آغاز و اول مشرکین تن سب الله و الله و خدا
 کاس الفروج فرم ابادی عایه نالین ااصباح تم اشرف بلکه اجم
 که کلم ای حکم فرم کرم سنی الله امر محسب و ذکر کرم سنی با ائمه
 بابات انجذبت اخذة الفی اعلی و اذین طافوا عرض
 انطیسیم انا نومی اهل مایه قنع به اذ الامرین بسب
 خوبی خلق عالم و درین خلق حاضر بسید انا ذکرنا کل فرم قتل

الی الله و بخت ابرما رفع بشارت شد که کرم سنی فی کشتان
 اتمه ابراهیم ابراهیم فرم نازد ذکر کرم سنی اعلی اذ نازد خلق الفری
 که کلم اذ اتم ابات و اکر اتمه روضه فرم کرم سنی و انا الفضل العزیز
 بسبح با همه بسبح با همه بسبح با همه بسبح بسبح بسبح بسبح بسبح
 الی مقام کان عینا اتمه ذکر کرم سنی بسببت جمله فرم ان اتم بسبح
 اتم کان علی کرم سنی عینا و قننه شباهت الفری و و تجریم اتم بسبح
 کرمه اتم سنی اذ انی سلطان کان علی الفری عینا کرم بسبح بسبح
 بسببت ذکر عینا کرم اتمه فرم بسببت سلطان کان بسبح
 ایل امانان الفری قریا و ذکر کرم سنی قریه بسببت اتم کرم بسبح بسبح
 و اایام اتم بسبح بری و بجهت کان علی کرم سنی کلم با بجزه الله
 خدا و امانه امر فرم عینا اتمه کرم بسبح بسبح بسبح بسبح بسبح بسبح
 کرم و کرم بسبح بسبح با همه قتل خیر علی امی اس اتمی
 علی استقامت علی اتم کرم و اقامت علی خدا و اولیا کرم بسبح
 و بسبح بسبح فرم اتمه کرم و بسبح بسبح بسبح بسبح بسبح بسبح
 اتم کرم علی الامر قریه قریه بسببت بقایه الله و ذکر
 اتم فرم الفریم اتم کان فی اتم بسبح بسبح بسبح بسبح بسبح بسبح
 و لم یفر الفریم اتمه اتمه الفری فی اتم بسبح بسبح بسبح بسبح بسبح
 اتم اتم بسبح
 بسبح بسبح و ذکر کرم بسبح بسبح بسبح بسبح بسبح بسبح بسبح بسبح
 اتم ذکر اتم بسبح

بسبح بسبح
 اتمه کرم بسبح
 اتمه کرم بسبح

حضرت سمانه در ایام غزوه و از آن لحاظ و از آن بقره ای است که حضرت ابوبکر
 نقل آن کرد است که گفتم قبل از آنکه بر من بیاید و بعد از آنکه در آنکه به اجماع انجمن
 اهل بیت بودی و در ایام غزوه هم غم آن شب با آنان و با بکران طبری
 نیز اقبل پیشب و در آن لحاظ غافل شوم تا آنکه غم امشب بی منبت
 و انظارم با آنکه در آن شب بگویم و نقل امشب بگویم با آنکه در آن شب
 و طریقت انطفاک و آنکه اگر این توفیق بی علی قدرت او را با آنکه بگوین
 سرور الی غیر الله و آنکه است انقدر علی باشد و ادواته است پس
 با آنان و با بکران و دیگران هم «العیس» فی رتاک بیکدیگر است پس بی منبت
 و در شوق و فی السبل و دیگران با آنکه همه همان را می گویند تا آنکه
 بیانه که شایع است بیان جمله آن با آنکه در آن شب است تا آنکه بیاید
 و در آن شب بی منبت و در آن شب بر ما آمد از آن بیاید که با آنکه در آن شب
 نفس فانی طایفه و نقل آن شب در آن شب تا آنکه در آن شب
 و بیست نوازا بر آنکه در آن شب است و از آن شب شب عید و اوام
 بوده هم غیر شود خود انضس عالم بیست و در آن شب است
 شده گذشته با آنکه در آن شب است از آنکه در آن شب است
 که در آن شب است و در آن شب است تا آنکه در آن شب است
 بگویم تا آنکه در آن شب است تا آنکه در آن شب است
 بیان بی منبت بگویم از آنکه در آن شب است و در آن شب است
 قبل بر آنکه در آن شب است تا آنکه در آن شب است

المنزل

و در آن شب که نازل شد آنکه در آن شب است و در آن شب است
 فی الجمله فکر خاش و غندی از آنکه در آن شب است
 بیاید بی منبت تا آنکه در آن شب است و در آن شب است
 شب است و در آن شب است تا آنکه در آن شب است
 با آنکه در آن شب است تا آنکه در آن شب است
 منبتی خلف کتاب منه حق از آنکه در آن شب است
 از آنکه در آن شب است و در آن شب است
 اصلی خود نمود کل را در آن شب است
 خود و مقام ایت الهی را در آن شب است
 بود و در آن شب است تا آنکه در آن شب است
 تا آنکه در آن شب است تا آنکه در آن شب است
 حفظ آنکه در آن شب است تا آنکه در آن شب است
 با آنکه در آن شب است تا آنکه در آن شب است
 عباد از آنکه در آن شب است تا آنکه در آن شب است
 تا آنکه در آن شب است تا آنکه در آن شب است
 نیز از آنکه در آن شب است تا آنکه در آن شب است
 از آنکه در آن شب است تا آنکه در آن شب است
 در آن شب است تا آنکه در آن شب است
 با آنکه در آن شب است تا آنکه در آن شب است

تا غرب است این عرض را در نظر گرفته است مع غائی و با اتحاد و اتفاق دیگر
 موجب اتفاق متفرق شود تا انسانی مفروضه را باید تربیت نمود تا مستقل
 شود و دیگر کسی نیست حکیم جانانی بیاید اینها نیست و مانند اشباب
 اول ایمان عظاماید و ثانی بقدر اشتراق کند از حق میطلبند تا امید
 قضایه برفت امر اعلیٰ مستکرمه اری با ذکر مشرق در التوحیح
 ادبای انبیا را از تسبیح معلوم ذکر تا بعضی باسمه مذکور و بر حق
 لدی الود مشهور مقصود اگر کسی نعمت بیان محبوب عالمیان غایز
 کشنده قدیمی نیست چنانچه در صورت کبری را باشد نه مراد فر
 ذکرش از قسم اعلیٰ نازل انشاء الله بقیضات فیما من خصیضی
 غایز شده و برفت امر قائم البقاء الشرق من افق بسا
 عیانین ملک و علی الدین ما منضم العیبات و استیجات
 من الله منزل الایات و نظیر البتینات

جناب آقا سید علی علیه السلام

بر او نه تعالی باشد الفیضه و سبایان

کتاب از کلام ارحم الراحمین الی الاخرین و سبوح انطق لیسان
 الصلوة الله و الله الا انما العزیز الوهاب قد حضر کتابک لدی
 المکتوم ذکر تا یک مروج من الله شمس غایز یک العزیز الوهاب

نیت مراد

و تا حسنا ذکرت و یا تا افیاجک ذکر تا یک باه نشاء و ذکر تا بحکم
 باشد ذکرت فرغت و ام کتاب نقل با تا ارض نشاء و ذکر تا ارض
 او دیان الله تدرب الایات القوا الله و انتم تعلمون احوالکم
 و اما امر تم برنی الزهر و الارجاح اذا افقدتک نعمات الودی
 نقل ارض الی ملک الحمد ما عرفت و حققتی بالعرض من ارض ملک
 الایات منظر ایجابک و عهدک استکمال بچار محک و صمد
 فضک و انما سده التفتی و آثار فک الایات الی ان یحصل مستقیا
 علی ملک و ما عرفت باسک و شو جانالی و حکم الایات
 المقدمه علی ما نشاء و اذ اذ الایات العظیم

جناب آقا سید علی علیه السلام
 بر او نه است بر العظیم

ذکر که در کتابی حضرت سیدنی بجزی الی فخر نام و در المکتوم انذی قبل
 البیبا کلین و الله و الله التقدیر العظیم و حکیم انما ذکرنا الله بر انبیا
 الی الود و ذکر کرم فیضه من لدی الله ربنا العالمین یا علی قد
 اقبل الیک و در کسین من ذلالتنا البیعد و به ذکر یک با ذکر یک
 الی الله العزیز العظیم الیک اذا فرغت بیات یک و در پیش
 عرف حایزه نقل ارض الی ملک الحمد ما عرفت و در حق و در حق

الی انکاک او علی المقام الذی فیہ یظن مشرق ایامک و یظن غایتک
و مصدر او امرک و انکاک ای بیت استک بالقرنی یعنی ما
انجرت الاشیاء و اوج بحر حکمت فی تاسوت الافکار بان یجمل فی کل
او احوال بانها علی امرک و استخافی و یکت است القدر علی
تاسوت انم استک باقرار و حکم بان قزاقه فی علی فوذا امرک
و ما یفتنی فی کل عالم فوذا الک اکثر است مولى العالم و مولى الامم
و الالهات القدره و الهیسم

جناب است و تاسم
بنام دست کجنا

ای تاسم اگر چه حاضر نیستی بر حسب ظاهر و مکن غایب و چه مذکور
ان احمد است بیک آتیه که کم ذکره و جز بقدر الی من توفیر الی جلیب
بر حکام که مظلوم المکان توفیر بستان جناب است است جا
بیکه تقدیر علی اربابان و باسم علی حقیقتش کن ای تاسم
بیکت و لغزش ضعیف از من بطلب عسر و بطرانه قوت و قدرت
مزن جناب تا کل بر احوال مستقیم بمانند و تبا ی غایب را قدری
نموده و نیست چیکه در الی نایل و سلسله و ممشود است است
فوسیکه از حق بقا تاسمیده اند در جمیع احوال باقی را علی تا کمر

باشند و از حق علی ارض فارغ و از انکاک بجهل غایب حکم و عقل
با من یک امر ارضی العالم و اضطربت الخیلة الامم استک
تصویرتک العباد و وجب ان فوذا من ایان توفیر فی علی و ذکرک
و تاسک چنته در امرک و کتبی لی با کتسبه لیر فلتک اکبر
است القدر علی انشاء بیدک حکمت کل شیء و انک است القدر
العقبر

جناب اوطاب علی جبار است
بر امت خلق من افقه الالهی

کن است از کلام حق که من و اقبل الی صراط مستقیم است
ذاتی من نظر سخن تم انطق بذکر و شافی من عبادی انافوت
الذین نذوا له عند القوم عسکین بانزل لهم من لدن قوتی تدبر
ذایوم فی یظن القادر و یظن القدر و القوم اکثر من العالمین
قد اتی من کلان کتونا فی ازل الا نزال و ظهرت به اسرار است
القدر اعلم بحسبک ایاک ان فتک شباهت القوم
من التقرب الی استیبت العالمین قبل باجره او ارضی قبال
العاد من الاقن الالهی اسر حوا و لا تکونوا من القدر تقیین قد
غایت الاشیاء فلیدر مولى الوردی سبیده بیک کل عالم بصیر
تاسه قد خرفت الاححاب و تاک الرقاب یظن الامم جبار

الاعراب ففظة مزمنة وهو الفضال الكريم من الناس من صنع الله
واعرض عنه وانتم من قبله ومع وقال لك الحمد يا منصور العالم
وكتبه شمسنا يا ابا الذر الذي اهدى المرسلين قد كتاب الله
بقوة مزمنة حيث وفتك جود العالمين الذين اكرموا اجرة الله
وبرائه وارحموا ما اذقت به ومن لم يخلصين ابناء من دناءة حياك
وعلى الذين شبهوا برحق اسباب ان كاس غلاية رحيم المنفرد
الكريم والحمد لله رب العالمين

بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم

نعم الحمد يا آتنا ما سبقنا من عرفناك من كاس خطاك
وقد كنت لنا الضمير الامم وجيك والقيام لدى بابي ففتك
مستك بالسر الذي كان كثرنا في علك والاول الذي كان
مستورا في صدق ففناك وقدك بان محبل لم يمس ففناك
واحابا كتبه مخلصين من ففناك الذين باقرتهم سطة العالم
وما اضعفتهم قوة الامم سزوا بالانقباب التي افق الظلمة وقاندا
بما نطق بك ان خطرتك في الظلمة انك امث الذي
شهد بحدرك كل الوجود وبكرامك الغيب والشهود والاداة
امث المقدر العسيرة الودود

بسم الله الرحمن الرحيم

بوالشرق من افق سما سبيلان

ان الشمس ابادت ان تجلس ايك خذرة من افق بارها على من شمس
وتحقات اية الهينة على من في سموات واه منين قول عودك
قد كنت القادة الشرطية وظهر كان مطرا من الغم او على في كسب الله
رب العالمين ان الكتاب ياء الى يمن وبيع الفل الى افق الكثرة
من لوى السحب العرش العظيم قد ارتفع صبر الغم وملك الغم
الامم وجود الامم نام وقال الفؤاد اقوم وفتنة الذين اكرموا حمز انضو
وكتروا بيوم الغيرة المبدع خافوا من وطرو الا فتة كرم القصر واليا
وما عند الذين تبذروا الذي شمسك من الفنى والحق انهم من الضربين
في كتاب يمن يا ابا القاسم اعز الى افق الامم بسبح الله فحسب
يا ملك اناسا وناظر استسا اية في كل الاحوال على اسنادك
والتوجه الى الفؤاد وجيك وانظر الى تحقيقات خير ففناك ارباب
كك الحمد يا انظرت الى امرك الا عطف وناك العظيم بسبقين كثر
الدوران من اياه في ففناك وعطاك في يوم فيه من جود الكرمياك
وخطك اى رب وفق عبادك ليزجروا الى السعة والحمد يا
والشمس واقرارا واهجود اسما ورفك يا منصور العالم ودرى الغم
الى عبادك في الراء ان يقوم على ذكرك وشيئا كس من عبادك
ابره حمز والحز واليسان ارباب نراى منية الى الففناك على
دعنا بعبودك الوثقى قدلى في مزاجه قد ذرك يا منسى في كل عالم

من هو الملك ويحتمل من القرن استتم حوادث الدنيا يشترطنا
انك انت القدر على التنازل والادوات العلم المحكم
خاتمه

رض جناب ميرزا محمد علي عليه السلام
بسی القدر علی الافغان

ایضا الارض تفرخ باب العزبان والی الرحمن ملکوت المیان وکن
القوم فی قنطرة وقل من لا یخسرک یکب وکذا من عرفت جک بته
القدر العزیز التان سسما نه انک اجبتک بوج لاقا و
الارواح اقرا بائزل کک من سما العطاء التریک الی اصی
القوام تری المظلم بین ایدی او عاک وبع الکف الی التستر
اقوات امانه ذکر العن ولا کلمه القفا ولا فرضنا تم قد
اکملت امری امام وجه خلفی بقدره مناهز غرفت الی کان
امسکو یکب اتو ذکرک بلاه یقطع عرذ فی القرون والاعصار
الیهام تم لانا عیبک وعلی الذین واصلهم ظلم الذین کفروا بالیهام
واللاب

جناب میرزا صدی علیا علیه السلام
برادر قشای شاهانه گلزاره المیان

اصدی نامه که با صدی علیه سانی ارجاع نمودی بشرف حضرت فایز
انچه در او ملاحظه شد و در مشیبت مجرب حالیان فاد
شخص شکل المان بیدک و بیدیک در فکک علی فورتامه
الحکم المبرم القنیه اولاد از برای انست که ذکره اس برانی
باقی بماند و انهم اگر اعمال بنده به و اخلاق مرصیه تم باشد
وکن انچه المبرم از نعم اعلی بخشیده توانازل شده انصه ترا اولاد
صالح افضل را عظمت اگر آثار تم اصی یک کلمه و دشود
انگله بیجا کک و ککوت ایسته و با حقیت در صاحب
عبرتی شهادت داده و بر صاحب در اینجی کواه صالحی
اقبال غارتشای در بویک اعلی ارض معرفت و فاعل مشاهده
کننده عمل الهی انشد بود انک و فراه انک
و این اجری کن فکک بر غیر الی علی اعطینی من الارواح الیهام
انسلک باسک الی به سختت او شیاء بان توبه فی
علی با یکنون فذال فی کل عالم من هو الملك ای شهابه یکب
و این انک انشد باقی و اعلم ما یقتضی انک انت اعلم
منی قدری ما قدرته لا صغیرا کک او انک انک الی اقبولوا
بوجوده بیضا الی انک الی علی اذ کان الناس فی امریک
مبین تم انسلک بان تمیلنی مستقیما علی امرک در اسما
فی جک و تابنا علی و یکب انک انت القدر القوی

الحليم ثم اسلك اوسع الاقطار ان تقدر انفاك كالمسند
امام بابك او كعب في فزتم فضلك امير الفلك انك
انت المشرق الضير والى جاية جدير

بسم ربنا اقدس اعظم اسمى اعظم
سبحك يا من اسلك استقامت اخذت المشاهير وذكرك
ظاهرت غروب الرقودج وبعثناك توتيت وجوه المنعمين وفي
حكيت سكت دما الكافي في الافاق بما كتبت اوتي الظالمين
اسلك يا من امكن الوجود وطلع الجود باسلك الورد والى فزمايك
على التقرب اليك والتمك بجل فاك وانشئت نيل
حكيت باسقامت وفتها شبكات النطق والاشارة الحاشية
من التقرب الي بحر فضلك اسما عظامك ارب ترى
احد انك اقبل اليك وقام على خدك امك انطق في جيت
يا شدة برسان فضلك في مفاك الاعلى وانك الامير
اربت خدك لا تقرب العيون والاصار انك انت
المقدر العزيز الخار

بسم ربنا اقدس اعظم اسمى اعظم

يشد ساني وعلى فجي وجارحي بوحدانية وفردانية وبتدبير المقدر
على ايضا واخبره مشونات العالم واهم مشيدات الامم
قد اشرف في افق الامم فدا مع وعرف ساطع وسان اعلى
وامرهمين واظهر بقوته وقدرته وسلطانه ما اراد على شأني بعينه
شكته الامراء ومنع العلماء الذين تقضوا عهده وسبنا قد
واعلوا اقولهم دار اليوار سبحانه يا من العالم وشم الامم
اسلك بسيفته امرك التي حوت على بحر اسما باراكلك
وقدرتك باين قوته عياك واناك الذي قصد المقصد
الافضى والذروة العليا على الاستقامة على حيك وعلى الخلق
امرك انك انت المقدر على انك وفي قبضتك زمام
الاشياء اى رب ترى وتسمع ان انك اذكر واحد
من اناك وشهد باقبالها وتوجيها اسلك سلطان انا
الى تقبل منها ارادت في اناك وارسلت ما ارسلت
انما عيا او امرك واكلك اى رب فاخبرها وقرها
بفضلك واحاكيك ثم انزل عليها فكلن حين يا حبيبا بسيفته
على امرك الذي ستم في الفرغان يا من اعظم وفي
كعب القبل يا اقرب من الرقودج والى انك انت السامع الكعب
والى جاية جدير

بسم الله الرحمن الرحيم
 محبوب فرادی و الذکر فی حقش و استنشاق بار حق ربی و العاقبت
 تذکره و شانه و القاهر علی خیرة امرئ من استنشاقات انوار اشیا
 خفیفه که از اهل حق عالم اشراق نوره ذکر است مذکور است
 مشهوره و عفت ببرد و زایل شعوات امام وجه و کف قدم ظاهر
 و هویدا صد هزار طولی و نیم از برای حضرت چو که فارشند آنچه
 که در اولی کر از چشم اهل نازل کف کعبه یا اول العالم بخیر
 اوام با اکثریت فر افغانک فر کف کعبه کف کعبه
 باقی العالم و با عباد امام استسک با کعبه الوجود و کعبه
 الذی احاطت بالکون و ما کون بان کعبه کعبه کعبه او علی
 ما یبغی لفتک وجودک و لو انی اعرفک یا الهی ان
 شانی یا یقضی ذکری یا کعبه الی لفتک و ذکره
 ما اولی الطبع به الا لفتک و کعبه لیا امرئی بحب افغانک
 و ذکریم ذکره حق شانی و قدر استسک با فرار و کعبه
 بان تغیر منی باطنی ربانی فی شانه کعبه استسک
 الذی و تحت العاقبت لا الا ان الفجر احرم
 ای رب صل علی و علی الذین معه و یجوز لوجک
 الا ان یسبح البصیر و الفقه القدر

ای سلف حضرت امامی حضرت با راقه حیدر مکتب
 بهاء سب و بحاطت امیر و حله فرات ۱۵۲
 بسم الله الرحمن الرحيم
 حق باطنی و آیات اشراق سبیل واضح و اهل شهود و کعبه
 اهل ارض باو ام مشغول و از تحقیقات اخبار انساب اصحاب
 محبوب امره ذکر میج و شانه جمل حدیثه اولی و مقام اول
 اولیا و حق جل جلاله باقی و سر است که انکسارات حضرتین
 شرات منکرین و سلطت مستهین و طنون و اولام خافضین
 از غلام مستقیم اهل منع خود و باطنی چون بحر آینه و در ظاهر
 چون جیل ساکن و آیات اشراق تقوی که بر فراق نوریدند
 و بر سایه ایقان ننگی چو کعبه فی قبیل ایضا تا کعبه کعبه
 ما که کعبه ابره موفقی و کعبه کعبات عالم و کعبات امام
 اشراق از کعبه کعبه مع خود عرفت بوم الله با باشد
 و توحید حقیقی با کعبه ایستاد ابدی امر من عباد امام
 الهیة فی البعد از خفیف سده حق و هر چشم اعلی
 بر نیکانی به بیج حده رسیده اند و اگر فر فرجه نور شده
 خضره اهل نردوشان مثل لبتین ذباب و غوغای قضا
 لقب ذاب بنا حبت اهل شسته استسک ایضا کعبه خوارش
 پذیرد ابراهیم حق منکر کند و با هزار سده مبارک نوز طوبیام

ونسب اسمهم وهم حبيب الله اذ اقبلوا القعدة العزيز الرابح حبيب
 باقر بن ابي طالب تمام اهل البصرة وبارك فتح في الصور اسكنك
 تحفكم الطير الذي به طيركم الشجر ان غواية اصفيك والديك
 الذي سم انتشرت ابيك والفتحت رايك وكرمت
 رايك ونسبت اهلك اي بيت ابي العباس اراد ان
 يذكر اجدانك الذي فاز بك ونسبت الي نفسك
 ولوان ذكرى ابيك لغاية العيا التي نزلت في شك اوص
 وكفي اسكنك ابيك الاسماء وناظر اسما بان تقبل في
 ما نطق به في وانا من عني في ذكر اسم وشانم ابي
 اسكنك باسمك الاظم الذي به نزلت اركان العالم
 بان نزلت فيك ان عينا اخرى افضل اخر ونعمه جده ووالده
 به يد ورحمة عليه ابيك انت الذي باسمك لم يجر ذكره في
 اوقم وبارك اشرق نور البيان في اذن العالم اذ انت
 القوي الغائب الصم حبيب روي لوكركم الفناء ولما بكم
 الفناء قد نازل الخادم يا قره دادكم وما جرى من فم عرفانكم فلما
 شربت كوش الرواد ثم كادس يا حكم الاعلى فخصت انعام
 الاعلى والهدوة العليا حضرت وعرضت لفا وجهها
 البراء اذ انطق نسان الفكر بما يقرب ودام الملك والملكوت
 فورا قد بان وعل برانه بسبب الذي بالفتح عرف الرحمن في

في الامكان ذكر من له في السنة الى افان الذي اقبل الى اذن الاعلى
 اذ كان الزور ابقه عرش ربه ملك الاسماء وناظر برحق الوحي اذ
 كان الناس في قوم حجاب اقبل وسبح وراى افان اشرق
 من نزهة ربه رايك الاحياء قد لمج البحر الاظم ولج عرض القوم
 وغرقت حماره سبان على اعلى غنص العزبان اذ لا لا لا
 العزيز الوهاب طوي لفضه كسر احنام او دام بقرة ابيك اوقم
 وناظر نور التوحيد اذ اشرق من افق الاقمت اقل فانه قد فتح
 باب السماء واتي ملك الاسماء بسبطان لم تسمه هنود الامم
 وانشببات العزبان قام امام وجه العالم ودها الكفل الى ابي
 بيت الارب قل اياكم ان ينكم في من الاشياء من هذا فضل
 الذي مايات شهيد عين الارباع قد انا العالم من نبر ابي الاظم
 قل الضمير يا قوم في هذا الامر الذي اذ ظهر خصصت له اويات
 قل يا ابيسان انقوا الرضخ انه قال لو يا حكم اهداية لا تكفوه
 وانه اكرم الذي اتى بالاباء وما نزل في ازل الازل فانه
 قد خصص كل ذكر عند ذكرى وانه حبيب الله الاعلى من حمر حرسى
 يشد في كس من خلق في كفاون اذ لا لا المقدر الفار
 في يوم فيه يادى اتم الكتاب من نظر المسح بالاموت به الاشياء
 ملك وملك الزمان باذنان في صك بائى وغانى
 وكموايك من الذين اكره في بعد انفقوا لذي قل يا فخر وا

باولی البصائر نقل ۱۰۰ السبب این کتبه اذ کان التور ساطعا
 فرأى نوحا وهى والظهور فاما انام وجوه الوردى التور الذى يظهر
 الامام قد كنت قائما في قلب العالم واطفا بذكر الله تعالى
 الامام اذ كان التورم خلف الحجاب فترى صورته في رؤياك
 فدعا جبرائيل بان يمسس الرحمن اقبلوا ثم اشرىوا سنة اله
 الذى بين فرقت الامام من اقوم زورا حتى لم يفران العدل
 والاضراف بعد الحجاب الذى اذ نزل فضمت العصاة
 واذ اوج قل اظا المرصين وانفقكم اليوم عند التورم ولا يفتكم
 كتب العالم التورم انه انى امر احدثه له اوقات سبحان
 الى عين عرف يوم الله ادر اك تفران انى اوقات
 خود ترين دادمان ودر صدد احوال عباد افاده اند اسلك
 شاه وانشاب كوداك ان منظوم منقطعاً عن النقل وظاهر على العلم
 وجود عالم قيام نمود قيا ميكيه مصفى الفار تمامه وجميع باقى
 اعلى دعوت فرمود وچون كى الجود انوار اشعشع نمود اختلف
 حجاب شرمه از زبان اركان وراقصه منظوم نوره
 مع انك انما صلي امر كاه نوره وحش كذك اوت لم تفهم
 امر الامام فر الاخرى في كتاب بين لعله ارجحه
 موده در كنه مباركه فضل نادره الى نصينه وانك لم ابره بغير
 وهر نفسى ايشلا مباركه موفى شد او محفوظات ارجح خببات

وانشاءت فرم كذك نقل التورم وهى في سحر خلقه فقتله كذك
 عيك وقران من برك اذ بر الكشوف الكرم البهائم الظاهر انى
 ساء العطار حكيم وهى في بجزك يسبح فوكلم امره فر الله رب
 العالمين امسى ابن خادوماني وانا انى منسخت من غيرا
 كاهل انى با ان فرضات با شرم مجرم نقره به كل با انى نابه
 شاه بر جرح نافر شونه انحضرت هم ايه اذ حق نجاست عبادا
 وديالى و ايام هلك نايه حدك ايجود مباركه را اذ انى انحضرت كى
 استماع نصه قوله تا بك وفتالى با بعد حاضر اذ انى را بر كرم
 دستك ناله به و شكودوم لوح شاه و فلك كاه و ايت ايجود
 فانه عند الله اجابت سعادت اشر له الحمد فانه بانك
 ايقده امثال او اذ ذكرش باخبر است و ايامك حضرت انك
 كبر حضرت تر ناز في الزودك من حضرت و انى نوا السجده
 و شش جاي انحضرت في الضيق قال بود الجالس تر شفت
 كودكرش ارحام هو نوا شده و كمن ذكر انحضرت و انى نوره
 و جبرين ذكر شبيح انحضرت مباركه فاعلى انوار و ايت
 اخذ نوره و اهل نوره من اعلى شهابك الله اعلم و حق الزودك
 ايجود مباركه على الامان ملك اسما استماع شد قرآنك
 و انالى با بعد حاضر امين ايام نظر بدم استماع اعلم مراتب
 و مقامات شمر شانه و كمن در علم الهى بوى كوست و ذلك

بدر چشم الواج و الشرايات خواهد شد و در این بوم در شب مستوره و مستحبه
 گفته شد بیانه شمس از افق سسای عالم ظاهر و هر جا که در او اشق
 آنچه از نظر او می جاید می در شب فیه چنانچه بر کس واضح است
 و بر این شد بر منصفی شهادت داده و میدید فی الحقیقه آنچه
 در عالم ظاهر شده و با بشود بجهت تصریح در الواج الهی نازل شد
 مقامات افغان رسم در عالم ظاهر و هر جا خواهد گشت و شفا
 آنحضرت کرد فراموش شده در بر همین اثر که در جریان آزاد ظاهر
 هر چه قصه عالیای از این و سزا که در کلمات افغانی است که در
 مستور فرموده و اثر فرات داده و نمودن جل فسطح باطل است
 و علت غایت و فغانه بسبب انوار ربان بر حضرت حکم و توکل
 و تفریح علی زوج حکم با تفریح بر معرفت نمودن بین العالم ان قالوا
 بر او تقدیر علی با بسط او بر واسع الجیب خدمت نمودن در
 علیها ما یستد او بر سلام و فناء و کسر بر سر نام و حکوم فی الحقیقه
 نزدیک بطراز تخصیص و ششله بنا رفت حضرت بر او
 علیها ما انت او بر حکم حکم واضح شدند و حال لیکر قصه از آن
 و منزل میرانه فی الحقیقه ذکر مراتب محبت و وداد و اقبال
 و اشتیاق و اشتغال ایشان تمام از ذکر و وصف است
 و آنچه ارسال نمودند رسید و در لوح از سسای شست الهی
 مخصوص نور برین نازل است و استه بان ظاهر شود و حرف

همین بابانند و از سبب سبب انشای شانه البهار و الشفا و الکر
 و التشریح علی حضرت حکم و حق فرستاد و علی الذین یخونکم و یدکرکم
 و یخبرونکم امرافهم لکن اکثر حکم الهمس لک بقه الهمس
 الهمس خ اوم ۵ رمضان المبارک سنه ۱۲۰۳
 شایسته

آرامش الهی صلوات